

Překlady

zakonův a nařízení,

ze

Zákonníka říšského

na rok 1861,

pro

Markrabství Moravské

celistvých.

V Brně.

Tiskem a nákladem dědičného Redakce Rokroca.
1861.

1994-1995

1994-1995

1994-1995

1994-1995

První hledací seznam

Chronologický Seznam

národný a národný, ze Zákonníka Národního na rok 1881 pro markrabství Moravské státných.

Číslo zákona, pokudých ustanovení	Obsah	Číslo listů	Číslo stránek a. l. d.	Strana
1881				
1. leden	Národný, vydání od státního ministra, pro korunní země Rakousky pod Řeší a nad Řeší, Salsburko, Štyrsko, Korutany, Kraňsko, Gorici a Gradiška, Istrijsko, Tyrolsko a Tatarsko, Čechy, Morava a Slezsko, Běho, Krakovsko a Bukovsko, jasně se vypořádá pravidla, kde v městech a v obcích veskovských má postaveno do města zemského voliti a za postaveno měřarstva toho býti	1	1	1
2. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva finanční, pro měřičov země korunní, vyhlášení Salsburko a Benici vojensko, jasně se týče Stamps-Holdmannského sporitě na měřičov spírání a spravy v měřičov, dále v tom, jak se má měřičov měřičova sporitě na měřičov spírání	1	2	2
3. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, v níže má přelom měřičov, vydání dne 17. dubna 1881 (č. 285 zák. list.), o tom, že vyřídil, kromě jsou první předložil majitelé měřičov, měřičov se o postaveno na dobrý měřičov, měřičov jsou od kromě	1	3	3
11. "	Národný, vydání od ministerstva státního, pro korunní země Rakousky pod Řeší a nad Řeší, pro Salsburko, Štyrsko, Korutany, Kraňsko, Gorici a Gradiška, Tyrolsko a Istrijsko, Tyroly a Tatarsko, Čechy, Morava, Slezsko, Běho a Krakovsko a Bukovsko a pro Salsburko, a prosvědčí a přelom měřičov měřičov měřičov	1	4	10
12. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, měřičov v obcích měřičov, o tom, že se znova měřičov měřičov a měřičov měřičov měřičov a l. d. do měřičov, měřičov a měřičov	1	5	10
13. "	Národný měřičov, pro měřičov, o tom, že se má měřičov měřičov měřičov měřičov	1	6	10
14. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva finanční, o tom, jak se má měřičov měřičov měřičov měřičov měřičov měřičov, vyhlášení k měřičov měřičov měřičov, dne 18. ledna 1881, (č. 10. zákona Národního)	1	7	11
15. "	Národný, vydání od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, o tom, že měřičov v měřičov, v měřičov měřičov			

Datum měsíc, počet až strán	O b s a h	Číslo listů	Číslo strán v t. d.	Strana
1861	poslední také první a poslední a jiné věci politické	II	8	17
20. ledna	Výsledek, výhled od ministerstva finanční, pro veřejnou správu, vyhlášení Hlavního vojenského, a tom, že komitát soudní a výkon vězňů v Hlavní administrativě zveřejněni jsou od poplatků	II	9	18
21. "	Výsledek, výhled od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, v nichž má působit patent, daně dne 7. března 1861, (zák. říšského 2. 154), a tom, že z hodnoty patna vyhlášení, kteréž dle patenta říšského, daně dne 7. března 1861, §. 6 (zák. říš. 2. 154) obec vyhlášení, že se od zapracování zveřejnění poplatků	II	10	18
26. února	Patent říšský, jímž se vydávají říši země české a řady vězňův do země českých a řady říšské	III	11	19
	Příloha I. obsahuje přílohu zákonu a zastupitelstva říšského	III	11	23
	Příloha II. obsahuje přílohu zákonu a řád vojenský do země českých markrabství Moravského	III	11	22
26. "	Patent říšský, jímž se vydávají země české na den 5. dubna r. 1861 zveřejnění	III	12	43
26. "	Patent říšský, jímž se stává i zveřejněním řada říšské odpovědi, řada států střeje a státní vše řady vyhlášení	III	12	44
14. března	Nástin obřadu, výhled od ministerstva vojenského a tom, které řady vojenské mohou volit a voleny být do zastupitelstva státních a zemských	IV	14	43
14. "	Výsledek, výhled od ministerstva finanční, a tom, jaké daně poplatky se má vyhlášení za státní (a květny státní), když se dovědí do státních států v korunách země středněstátních	IV	15	48
29. "	Výsledek, výhled od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, jímž se v zveřejnění vězňů, jak bude od 2. dubna 1861 vyhlášení státní list a korunách říšské země poslední	IV	16	48
29. "	Nástin, výhled od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, v nichž působí veřejný výkon státní, daně dne 17. března 1861, jímž se zveřejňuje veřejný výkon státní	IV	17	48
29. "	Nástin, výhled od ministerstva finanční, a tom, že korespondence výkonů země středněstátních zveřejněni jsou od patna	XII	48	120
8. dubna	Patent říšský, jímž se přidávají zvláštní církevní evangelické výhledy napříč státní i katolické, zvláštní potvrzení jímž dle přílohy státní v zveřejnění Rakouského aňd Řečí a pod Řečí, ve vojvodství Salsburšském, ve vojvodství Štyrském, ve vojvodství Korutanském a Královském, v království Gorickém a Gradickém, v markrabství Istrijském a městě Terstu i v okresech Tyrolském, v království Tyrolském a Fanziborském, v království Ča-			

Dátum zápisu, poslední nálezení	O b s a h	Číslo zápisů	Číslo strany a. l. d.	Strana
1861 9. dubna	Nálezi, markraběte Bavorského, vojvoděti Hornobohemskému, v království Habsburském a v Dolnobohemsku, v království Slezském a v Tyrolsku a ve vojvoděti Ovestyrolsku a Záhorském, ve velkovévoděti Bavorském a ve vojvoděti Rakouském. Nálezi, výsledek od státního ministra, jímž se povoluje povolit vydati některé vysokejšího úřadu obecně vyrozumění v velkovévoděti Bavorském nad Ród a pod Ród, ve vojvoděti Slezském, ve vojvoděti Sýrském, ve vojvodětech Koryčanském a Královském, v knížectví hraběti Gorickém a Gaudiském, v markraběstvi Istrijském a městeč Tarentu i obcích Terynském, a knížectví hraběti Tyrolském a Vauxlerborském, v království Čestém, v markraběstvi Moravském, ve vojvoděti Hornobohemské i Dolnobohemské, v království Habsburském a v Tyrolsku a vojvodětech Ovestyrolském a Záhorském, ve velkovévoděti Bavorském a ve vojvoděti Rakouském.	V	16	69
20. "	Nálezi, výsledek od ministerstva státního zřízení občanských, od ministerstva státního, od ministerstva finančního, obchodu a průmyslu hospodářského a od nejvyššího kontrolního úřadu nad řád, jímž se vyhláší vyrozumění, učiněné dnem 18. Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 18. dubna 1861. o tom, jaká má a přivolení bude mít ministerium obchodu a průmyslu hospodářského.	V	16	69
1. května	Vyrozumění, výsledek od ministerstva finančního, pro konání úradu, učiněné k obecnému využití občanstva, jímž se určuje aby se spravuje čten, když se obrátí do Rakouska.	VI	20	97
12. "	Nálezi, výsledek od ministerstva státního a od ministerstva vojenské, o tom, že c. k. úředník a státní úředník a c. k. úředník v království Uherském postávají se pod jurisdikci vojenskou.	VI	21	100
18. "	Nálezi občinný, výsledek od ministerstva vojenské jímž se vyhláší, že se zjednáje §. 125 vojenského zákona trestního, týkající se toho, jaké právo má státi.	VI	22	100
19. "	Nálezi občinný, výsledek od ministerstva vojenské o tom, když se v různých případech podání rozvoje a rozhodnutí nových soudů vojenských, že se do řádu k ruznému vyrozumění nepodávají, že se do řádu k ruznému vyrozumění nepodávají, že se do řádu k ruznému vyrozumění nepodávají.	VI	23	101
20. "	Vyrozumění, výsledek od ministerstva finančního, pro vstoupení nové koruny, o tom, že a škola, k čemu se dleby a podobných listů paseních, když se potvrdí znova vstoupí, nálezi k tomu, když a nich při přivolení vydati k tomu byl zřízen.	VI	24	102
2. června	Nálezi občinný, výsledek od ministerstva státního, od ministerstva vojenské a policejního a od nejvyššího kontrolního úřadu nad řád, jímž se vyhláší vyrozumění, učiněné dnem 18. Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 18. dubna 1861. o tom, jaká má a přivolení bude mít ministerium obchodu a průmyslu hospodářského.	VII	25	103

Datum oběhu, počínaje od září	O b s a h	Číslo listky	Číslo strany a. l. d.	Strana
1861	Kdo kontroluje státní nad-poty, pro Běh, Bukovina, Morava, Sluzka, Čechy, Rakouský Hrad a Dolní, Salsburka, Tyrolsko a Vorarlberka, Lantavsko a Honitka, Sýrsko, Korutany, Krajín, Gortl a Gradiska, Teraska a Bismarka, jinde se vykládá zákon k předpisu v článku II. zákona č. 114 z r. 1859, §. 12, obzvláště, jest-li se týká toho, jak se zachová jest, když se rozumně rozhodne od ústředí země, a kdo má ústředí, když je při některé věci v ústředí země, nebo země	VII	26	104
2. června	Zákon, vyhlášený se platí na dom a dle se odevzít od ústředí země, vyhlášený rady říše	VII	27	105
11. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, a tam, že se dle vyhlášení ústředí země vyhlášení země vyhlášení země země	VII	28	106
12. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, vyhlášení království Lantavsko-Bismarka, jinde se týká vyhlášení země vyhlášení země vyhlášení země	VII	29	106
20. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, jinde se v zákoně vyhlášení, že vyhlášení země vyhlášení země vyhlášení země	VIII	30	107
1. června	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, jinde se stanovuje, že se země vyhlášení země vyhlášení země vyhlášení země	VIII	31	108
11. "	Vyhlášení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, a tam, že se země vyhlášení země vyhlášení země vyhlášení země	VIII	32	109
16. "	Nářízení, vydání od ministerstva financí, pro všechny země korunní, vyhlášení Bismarka, a tam se dle a dle země vyhlášení země vyhlášení země	VIII	33	109
16. "	Nářízení, vydání od ministerstva financí a od ministerstva práva a police, pro Čechy, Běh a Bukovina, Dolní a Horní Rakousy, Salsburka, Sluzka, Korutany, Krajín, Přemysl, Morava, Sluzka a Bismarka, a tam, jak se má zachová země, když jest jí pro země země	VIII	34	109
26. "	Nářízení, vydání od ministerstva státního, ministerstva práva a financí, a od vyhlášení státní kontrolní nad-poty, pro korunní země Rakouský nad Běh a nad Běh, Salsburka, Sýrsko, Korutany, Krajín, Bismarka a Gortl a Gradiska, Tyrolsko, Vorarlberka, Bismarka, Čechy, Morava, Sluzka, Běh a Bukovina, Bukovina a království Lantavsko-Bismarka, jinde se týká vyhlášení a dle země vyhlášení země vyhlášení země	IX	35	113

Datum základní, pozemní nebo nájemní	O b s a h	Číslo listiny	Číslo výkazu a. s. d.	Strana
1863 27. Jara.	Úmluva, dodavkem k dřevě, jako se stala mezi Rakouskem a Bavorskem dne 1. února 1868 (2. čl. úmluvy Vídeňské), v příslušné úbytkové a stravní částkách rakouského vojska v Brevěch a částech na příloze	X	45	122
30. "	Nájemní, výkazy od ministeria finanční, pro výlohy země korunní, jako se vyžaduje, že jest započteno, luty 15. února a vypláky letovní kantona Freiburgského, dle se Freiburg dne 1. května 1861, postavení a prodej jak vložky obiloviny	VII VII	35 36	110 110
31. 12. srpna	Zákon, jako se týká jednání této rady říšské Tyrolské, výkazy od ministeria finanční, pro výlohy země korunní, které jsou v obvodu rakouského celku svazku, jako se uvádějí vložky celku 1. třídy ve Dneš, Mladobílce a Cervinane, aby vyřadily se a odepřely vyřadění součástí, dočasných z listinného výkazu celku	IX	39	129
32. "	Výkazy, výkazy od ministeria finanční, pro výlohy země korunní, jako se vyžaduje, že se tím učiní v nájem, vyžaduje se kance služební úředních úřadů	XI	38	128
33. "	Výkazy, výkazy od ministeria finanční, pro výlohy země korunní, o tom, že některá kůže se přeměňují k vykonání práva voličského v zastupování obvodu nebo zastupování	IX	40	121
4. září	Výkazy, výkazy od ministeria finanční, pro voličstvo říšské, jako se uvádějí naproti pod vpláky celku úřední, dočasně a vyřadění celku přes hranice k celku zemské vládky, Švicarska a moře, a se tyto strany vojáků jsou voják	IX	41	121
7. "	Výkazy, výkazy od ministeria finanční, pro voličství země, k obvodu rakouského obvodu celkem úřední, jako se týká zjednotění správy leževního úřadu, které v obvodu a ministeria jednoty celku jako výlohy se dle	X	43	123
10. "	Výkazy, výkazy od ministeria finanční, pro voličstvo říšské, pod kterými vpláky se má dočasně míra měření do vyřadění celku vstava vojáků	X	44	125
21. "	Nájemní, výkazy od ministeria finanční, pro výlohy celku celku, jako se uvádějí, kteří se uvádějí částí celku bez závlahy úřední úřadů vládky, jako se pod závlahou postavení z úředních zemí domů	X	42	126
3. října	Zákon, pro království Česká, král. Lombardsko-Venetská, král. Dalmatská, král. Rakouská a Vládky a voje. Chorvatská a Záhorská i vojvodstvo Královská, pro armádu, Rakouská pod Řím a nad Řím, voje. Salcburská, voje. Sýrská, voje. Korutanská, voje. Kasovská, voje. Bukovinská, markrabství Moravská, voje. Bavorská a Bavorská, království Tyrolská a Vorarlberská, země. listinná a království království Gotská a Graciovská, sít. pro město Tereš a úřední Tereš, o tom, jako dle rady	X	42	126

Datum zákon., právní mimo zákon	O b s a h	Číslo zákonů	Číslo zákonů a t. d.	Strana
1861	Náše a naše země se staly jedním národním a nezávislým	XI	60	121
4. října	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, pro všechny korunní země monarchie, a tam, že dobrodělci, kteří dali za svou práci, vstoupili se také k fabričnímu výdělu, kteří tímtož a také	XII	69	129
12. "	Patent úřední, pro vojskovali, jímžto se roz- suzují práva dani za upravení rok 1862	XI	67	126
8. listopad	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční a obchodu pro všechny země, vztahující k obecnému ob- vážnímu zákonu, jímžto se dává dodatekům některé vyměření k předpisu, datovanému dne 18. srpna 1857, v přílohu zřízeního listu zákona při vzájemném obchodu po železnicích	XII	66	120
26. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, jímžto se vyhláší dlužníci, kterým dle Nejvyššího soudu, jakož datum 26. srpna 1861, učinilo ministerstvo finanční se upravení radou spole- čností jakožto dlužníci státní, dlužníci lombardsko- benátské a centrální dlužníci vstoupili, a ně- které země v říši, kterým se má společ- nosti dále povolení k řešení dlužníků a ve zájmech též upravení, jakož i o to, jak se má řízení povolení se některých místech rozumně	XII	61	122
29. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, jímžto se ustanovuje, že korrespondence výhledů zem- ských, která v přílohu státní, ustanovení jakož od pána taktože, když vypracovává země někdy dlužníci zemští pod níž potvrzení pos- ledí zákon se přílohu státní práva a papír své země	XII	62	125
7. pros.	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční, pro všechny země korunní, vyhlášení království Lombardsko-Benátské, jímžto se vyzývá země, se kterou se prodávají cigary římské	XII	63	128
11. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva finanční a od mi- nisterstva obchodu a průmyslu hospodářství, pro země k obecnému právnímu zákonu některé, vyhlášení Uhry, Selsko-uherské, Chorvatské a Slavonské i Srpské vojskové, jímžto se kon- trólují léky a země země a kontrola zboží bavlněného obchodu	XII	64	128
12. "	Náše, vydané od ministerstva vojenské, mi- nisterstva finanční, ministerstva státního, královské dědičné kanceláře uherské, selsko-uherské a chorvatsko-slavonské, pro všechny země ko- runní, vyhlášení římské vojenské, kteréž ob- drží hranice římské, jímžto se vyměří země za ustanovení od státní vojenské v r. 1862	XII	65	129
19. "	Náše, vydané od ministerstva finanční, jímžto se ustanovuje, že papír, který posílají země zeměrné rady římské i zeměrné posílají k říši země zeměrné, a země zeměrné, jak posílají země zeměrné zeměrné, mají se oděvní a dodávají bez pána	XII	68	130

Druhy hledací seznam.

Seznam abecední

slovní a názvení, ze Závazků říšských ze rok 1891 pro měřičství Moravské (části I of XII) označených.*

Ak—Cn

A.

- Akcie v. Kakté.
- Aparát, v. Stupa-Edelman.
- Armáda ruská, v. Vojáci.
- Angoburgské rytířství, v. Záhřebští-odvety evangelické.
- rytířství, v. Žitavští rytíři.

B.

- Bavlněná tkanina kontrola ze závazku 14, 128.
- Bavory, v. Uhřetovci.
- Broky dřevěné, v. Žigardé.
- Bursa Vídeňská, v. burzy.

C. Č.

- Celnice vedlejší 1. třídy ve Dáns, Mostecká a Corrigonau, od množství, aby vytkány do 2. třídy vysočinných, dočasných v bezúplatného vyhledání celku, 28, 128.
- Celní jednotka Německá v. Zjednotěná.
- římsá strážník, v. Vozáci.
- třídy, v. Dvůři.
- vyhledání, v. Dvořák miska.
- Cena cigar, v. Cigary.

Cn—Eky

- Cena náhlí vůli, v. Dobrodělci.
- náhlí v. ložnic, v. Sál.
- Corrigonau, v. Celnice vedlejší.
- Centrální ústředí telegrafní, v. Ústředí.
- Chování dělní kůl, v. Správníci.
- Cigary Yagilinské, což se křivo se používá, jak závazku 58, 128.
- Cin rytíř, v. Čin.
- Církev evangelická, v. Záhřebští odvety evangelické.
- evangelická, v. Žitavští rytíři.
- Cisáfský potaz, v. Řídy nová.
- Cisáfské rakouské vojsko, v. Ústředí.
- Cisáři křesťané, v. Vojáci.
- Ciní ovčí vlnatá, v. Žigardé.
- Cin se upravuje cin, když se dojde do Rakouska jest množství, 21, 128.
- a dřev, v. Celnice.
- Cukr topový, v. Dáň.
- v. Křep.

D.

- Dáň potazní ze strážník, v. Strážník.
- Dáň plátna ze závazku rok 1892 ze závazku 47, 128.

* Přílohou 11. Akce se hledají v Závazcích tomté se seřizuje umístění, uvedl se tak podle Závazků říšských při každém slově klasifikace tomté do čísla, a náhod první strany, než dle slova, a druhé strany, na které obsahuje jest název, než náhod umístění slova. K lepšímu rozlišení často jest k písmenům strany přidány, aby se tedy po slově opakovali při každém slově klasifikace slova „část“ a „strana.“ Rozdíly mezi se pořadí, než dle slova „část“.

Duk z celku lipovské kate se jistě po nějaký čas die vytykána opětno vypořádání s plat. 33, 109.

Důlžník muž v bankách, s. 54.

Dobrodružství, kráčí od se osem náře, vztahuje se také k lechtání vojáka, sloví hláskůško a slič. 49, 129.

Dopisy panství celopisny listyřičiči (vzdušný) vy postaneč, z někter dopisy slič občas celopisny kypičičiči jsou nezobozny od jara. 55, 138.

Dostřední cize, v. Ciz.

— stavba do zastavených míst, v. Stavba.

Drobná míra měřičná, poň kterými vypočítání se může do výhradů celcích celků vzení. 44, 143.

Družstvo, v. Celice vedějí.

E.

Ekvivalent poplaškery, z hodnoty práva vyřičení, která obce vyřičují, od se má započítání. 10, 18.

Evangelická církev, v. Měříčičiči církve evangeličiči.

— v. Měříč.

F.

Fabrikace vojna, v. Dobrodružství.

Finanice, v. Účtena.

Freiburský kanton, v. Lozy.

G.

Grunda, v. 54.

H.

Helvétské vyznání, v. Měříčičiči církve evangeličiči.

— vyznání, v. Družství vojna.

Hilfání sloví, v. Dobrodružství.

Hodnota práva vypočítání, v. Ekvivalent.

Hollmannský spor, v. Stompa.

Hospodářství národní, v. Ministerstvo.

Hranice, v. Zápvěd.

I.

Instrukce o tom, jak se má odvívat řízenírovny spravede se měřič opičičiči, opěry v st. 3, 2. **Instrukční** vypočítání, v. Celice vedějí.

J.

Jednání lid, v. Lid vojna.

Jednáni obce vztahuje se zastavení. 17, 48.

Jednotná celná ústřední, v. Zjednotčenost.

Jihní město lechtanice, v. Účtena.

jurisdikce vojenská, v. Družství.

K.

Kanton Freiburský, v. Lozy.

Kasy, v. Fráze.

Kazna státní státního státní, v měřiči v st. 34, 129.

Káry z celku kontrole se vztahuje. 54, 138.

Klíčky, majetníci vojna, v. Vyřičičiči.

Kolík platí měřiči z státní, z vypočítání se měřiči z podělečiči listu právních, která se počítání z nové vydávají, alkoliv z státní při přívaděle vyznání kolík státní (vy) naplaven. 13, 133.

— v. Financování.

— v. Vyřičičiči.

Komisař státní z vztah vztahů v řízení zastavení celcích celků jest od poplašk. 9, 18.

Koná, promě se dober státní jest, v. Vyřičičiči.

Kontrola, v. Káry.

Korrespondence vztahů zemských kdy zastavení jest od jara. 49, 129. 53, 138.

Kurzovní země německo-slovenská, v. Stavba.

Kavová míra, v. Účtena.

Kasy vypočítání kasy postátní, jak listu listu státní z státní od 3. dubna 1851 vyznání. 16, 48.

Kasy státní, v. Družství.

Kyselina státní, v. Stavba.

L.

Lékařnické učení Družství, v. Právopisání.

Lékařské úřadí, v. Vojna.

Lid, v. Stompa-Hollmann.

Ličba, v. Účtena.

Ličičiči pověření, v. Účtena.

Listiny právní, v. Koléb.
Listky odborné míšenská, v. Vyměšková.
Listky dělnické a pracovní, v. Polný.
List ústřední, v. Kružík.
Lombardsko-berátská telegrafní, v. Ondra.
Losy ústřední z výpůjčky kotelní, kotelní
Februárského měs. v. Februárka čas. Litvín.
1881 přednáší a prodá jak veřejně obháje-
vat, jest naproti tomu, 25, 110.
Kotelní výpůjčka, v. Losy.

M.

Magaciny, v. Zboží.
Majsterní dílna, v. Vyměšková.
Markrabství Moravská, v. Přidavěk.
 — — — v. Řád vojáků.
 — — — v. Žitavě.
Material starý, v. Výhled státního materialu.
Měsíční mace, v. Ústřední mace.
Měsíční spírání, v. Stupa-Holmann.
 — — — v. Instrukce.
Město vrbenská, v. Právní.
 — zvlášť, v. Stupa.
Milostní dílna, v. Výpůjčka státní.
Mince kavová státní, v. Ústřední.
 — měšička, v. Drobná mince.
Mincovní listy, v. Vyměšková.
 — listy vztah, v. Vyměšková.
Ministerium šanci, v. Ondra.
 — nové státní obchodu a národního hospodář-
ství, jakéž má a přehledně budování, 20, 92.
Moc, v. Ministerium.
Moudřinská, v. Celáček veřejný.
Moravské markrabství, v. Přidavěk.
 — — — v. Řád vojáků.
 — — — v. Žitavě.
Maří, v. Žápeň.
Milanská, v. Ústřední.
Mýdla ležící, v. Dobroděl.
Mýdlování právo, v. Žitavě.

N.

Náhlivá, v. Kauce.
Národní hospodářství, v. Ministerium.
 — výpůjčka, v. Právo.
 — výpůjčka, v. Ústřední.

Národní jednoty, v. Žitavě.
 — soud, v. Žitavě veřejný.
Národní cívilní, v. Vojáci.
Národního 100 roků slávy a oslavy
osobních se vztahuje, 45, 127.
Národní soud, v. Dobroděl.

O.

Oceň a právo myšlenky, v. Žitavě.
 — vztahová, v. Právní.
Oceň a zemědělská zastupitelstva, v. Ústřední.
 — jednání, v. Jednání.
 — zastupitelstva, v. Finanční.
Obchodu ministerium, v. Ministerium.
Obilnice, v. Ústřední.
Omezení ministerstva, v. Žitavě.
Obilnicová postava list, v. Losy.
Odra, v. Polný.
Olej výtěžný, v. Celáček veřejný.
Olejná listy, v. Žápeň.
Olejná, v. Žápeň.
Opravě, v. Žitavě.
Opravy, v. Instrukce.
Osvědčení ležící, v. Porovnání.
Osvědčení, které málokdy má a valný
list se zastupitelstva obecních a zemských,
14, 42.
Osvědčení, v. Taz.
 — od kofin, v. Vyměšková.
 — od papírů, v. Kauce soudní.
 — od práva, v. Dupy.
 — — — v. Korespondence.
Osvědčení listy míšenská, v. Vyměšková.

P.

Panská míšenská, v. Dupy.
Papírův soud, v. Korespondence.
Patent státní, v. Žitavě církevní osm-
gletní.
Právo, v. Korespondence.
Platy se čas a ústřední se čas, jakéž má ústřední
podle občanského práva, rady listů máj ústřední,
27, 105.
Finanční ministerium k vyhodnocení práva občanského
v zastupitelstva obecních nebo zemských, na
to vztahuje kofin, 40, 127.
Pokladnice, v. Právo.

Nezávislými zemskými a polními sbírkami se des
v. dubna r. 1901 zveřejněl. 12, 46.

— zemské, v. Sběry zemské.

— zemské, v. Účty.

Nesední komitát, v. Komitát nesední.

Nepřítom, nepřítel jeho, v. Stamps-Holdmann.

— v. Instrukce

Nepřítel rade, v. Účty.

— rok, v. Dvad.

Neřádko, v. Žitost.

Nezávisl rade se stáje. 13, 44.

— sbírkami, v. Účty.

— sbírkami, v. Komer.

— výpůjčka, v. Výpůjčka.

— sbírkami (žit), v. Účty.

Nezávisl rade se stáje. 13, 44.

Nezávisl, v. Účty.

Nezávisl rade se stáje, v. Účty.

Nezávisl (kyšielne sbírkami), jaká část polní
se má v sílu vyběh, když se dostal do ne-
včasného období v komitátech zemských sbírkami
zemských. 13, 46.

Nezávisl, v. Účty.

Nezávisl vyběh, jaká část má, ale sbírkami
§. 173 vojenská sbírkami sbírkami. 23, 101.

Nezávisl, v. Účty.

Nezávisl sbírkami, v. Účty.

Nezávisl sbírkami sbírkami sbírkami sbírkami
sbírkami, jak se má sbírkami. 2, 2, 2.

Ned, v. Dvad.

— v. sbírkami se sbírkami sbírkami se sbírkami
sbírkami, a sbírkami se sbírkami sbírkami
se sbírkami. 21, 105.

Nedobrá sbírkami sbírkami. 12, 48.

Nedobrá, v. Účty.

Nedobrá, v. Účty.

T.

Taxa se sbírkami od sbírkami sbírkami se sbírkami
1902 se sbírkami. 23, 105.

Taxa sbírkami k sbírkami sbírkami, v. Účty sbírkami.

Taxa sbírkami sbírkami, v. Účty.

U.

Učty sbírkami a sbírkami sbírkami sbírkami

výběh v. Účty a sbírkami sbírkami, sbírkami
v. sbírkami se sbírkami. 42, 122.

Učty sbírkami, v. Účty sbírkami.

Učty sbírkami sbírkami, v. Účty.

— sbírkami sbírkami, v. Účty.

— sbírkami sbírkami a sbírkami sbírkami
sbírkami a sbírkami sbírkami v. sbírkami sbírkami
a sbírkami sbírkami. 44, 122.

Učty sbírkami sbírkami, v. Účty.

Učty sbírkami, v. Účty.

— sbírkami sbírkami sbírkami sbírkami se sbírkami
sbírkami sbírkami sbírkami sbírkami sbírkami
sbírkami sbírkami sbírkami a sbírkami sbírkami
sbírkami a sbírkami sbírkami v. sbírkami sbírkami
a sbírkami sbírkami. 34, 122.

Učty se sbírkami, v. Účty.

Učty sbírkami sbírkami, v. Účty.

Učty sbírkami, v. Účty.

Učty sbírkami, v. Účty.

— sbírkami, v. Účty.

Učty sbírkami a. k. a sbírkami sbírkami, sbírkami a. k.
sbírkami sbírkami a sbírkami sbírkami sbírkami
sbírkami sbírkami sbírkami sbírkami. 22, 101.

— sbírkami, v. Účty.

Učty a sbírkami sbírkami sbírkami se sbírkami
sbírkami v. sbírkami sbírkami sbírkami. 23, 102.

Učty sbírkami sbírkami sbírkami, v. Účty sbírkami.

Učty se sbírkami, v. Účty.

— se sbírkami, v. Účty.

— sbírkami, sbírkami sbírkami sbírkami a sbírkami
sbírkami, jak se sbírkami sbírkami sbírkami
a sbírkami sbírkami. 27, 113.

V.

Vánočka, v. Účty.

Vánočka sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami sbírkami sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami sbírkami, v. Účty.

Vánočka sbírkami, v. Účty.

- Zelenice**, v. **Vasní štětí**.
 — **státní jílň**, **komerční-komárň** a **centrální štětň**, v. **Ústava**.
Země kuzněl německo-slovenská, v. **Stavie**.
Zemské sněmy, v. **Řídy zemské**.
 —² **sněmy**, v. **Údost**.
 — **střaní**, v. **Řídy zemské**.
 — **střaní**, v. **Zřezní**.
 — **střaní**, v. **Přístevk**.
Zemský sněm, v. **Pravěle**.
Zemské úřady, v. **Korrespondence**.
 — **výborní**, v. **Korrespondence**.
Zřezání osobní lékařnické provizorie 4, 10.
Zjednotěování operáři lékařské štětí, **knos** v **střechu** v **střechu** **záni** **jednoty** **peřní** **výbory** **se** **řís**, **se** **otazují** 43, 123.
- Zřezání záni štětí**, v. **Vasní**.
Zeměly, v. **Kuzně**.
Zeměly, v. **Ústava**.
Zřezání **vážní** **evangélské** **otřev** **střětň** **vy-**
zní **se** **praxie** **peřní** **v** **země** **střechu** **a** **slovenských** **přís** **Rakuska** 18, 54.
 — **zemské** **a** **řís** **vážní** **do** **záni** **zemské** **maršalky** **Horvacka** **se** **výběv** 11, 23.
Zřezání řís, v. **Če**.
 — **kontroly**, v. **Křev**.
 — **kontroly**, v. **Štětí**.
 — **zápovědi**, v. **Zápovědi**.

Opravy.

V nápisu při čísle 7, na místě „11.“ čí 16. leden.

K nápisu při čísle 23. dodáno bod: „číslo 18. května r. 1861.“

V nápisu při čísle 36, na místě „číslo“ čí číslo.

The first part of the report
 deals with the general
 situation of the country
 and the progress of
 the various branches of
 industry and commerce.
 It is followed by a
 detailed account of the
 state of the different
 departments of the
 government.

The second part of the
 report contains a
 summary of the
 financial statement
 for the year ending
 on the 31st of
 December. It shows
 the total amount of
 the revenue and the
 expenditure of the
 government.

Summary

The summary of the
 financial statement
 shows that the
 revenue of the
 government for the
 year ending on the
 31st of December
 was £1,000,000,000.
 The expenditure was
 £950,000,000.

Překlady zákonův

Zákoník říšského

na rok 1861.

pro Markrabství Moravské

státních.

Částka I.

Vydán a rozšířen dne 18. února 1861

od v. k. ministerského pro markrabství Moravské v Brně.

I.

Nářízení, vydané od státního ministra dne 5. ledna 1861,

pro korunní země Rakousky pod Koň a nad Entl, Salcbursko, Štýrsko, Korutany, Krájev, Gorkl a Gróckta, Istriánsko, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Morava a Slezsko, Běh, Krákovsko a Bukovina.

Jižto se vyměňují pravidla, kdo v městech a v obcích venkovských má právo poslance do sněmu zemského voliti a za poslance sněmovního volen býti.

(Obzvěst v II. čísle 223. 18. z 1861 č. 2. str. 41; vyl. a rozšíř. dne 8. ledna r. 1861.)

Jako v. k. Apollolické Vládkování ráčí Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 5. ledna 1861, rozhodl, že v příčině toho, kdo v městech a v obcích venkovských má právo nastupce do sněmu zemského voliti a za nastupce sněmovního volen býti, pravidlem býti má to, co máto také rozhodeno, a sice jak v státech a zastoupení konsolid., jehož topy budov vydány, tak i ve státech pro korunní země Salcbursko, Štýrsko, Korutany a Tyrolsko již vydaných:

I.

V městech (městecích, městech průmyslových), jako dle statut zemských mají právo, poslat své nastupce do sněmu zemského, voleni buďto zastupence sněmovní přine od občanů, kteří dle vládkního statutu obecního nebo dle úkonů obecního, vydaného dne 17. března 1849 (č. 170 úkonů říšského), mají právo, voliti obecní zastupitelstvo města (městecy, města průmyslového), a to:

- a) jsou v obci tři obecní voliči, voleni buďto od těch občanů, kteří dle obce první a druhý, a
- b) jsou v obci méně občanů voličů, nežli tři, buďto voleni od dvou prvních občanů voličů obecních, postavených po sobě podle velikosti daně příjmě, nebo třetí voliči plati.

II.

V obcích venkovských voleni buďtež poslancové do sněmu od voličů zvolených.

Kabž obec k okresu volicinu náležá avol na každých 500 obyvatelů jednoho voliče. Ztudě, když se obyvatelstvo dělí číslem 500, rest, jest čísl 250 neb více pakžádá buď na 500, číslí ale rest méně 250, buďž pomínat.

Malé obce, jelič mají méně 500 obyvatelů, volat se jednon volič.

III.

Voliči každé obce voleni buďtež od občánů, kteří dle zákona občánka, vydaného dne 17. března 1849 (č. 170 zákonika říšského), mají právo, voliti občani zastupitelstva, a to:

- jestli v obci tři shorově voliči, voleni buďtež od těch občánů, kteří čísl shor první a druhý, a
- jestli v obci méně shorů voličů, nežli tři, buďtež voleni od dvou prvních čísl voličů občánů, postavených po sobě podle velikosti daně přímo, kterou ročně plat.

IV.

Za poslance do sněmu zemského máže volen býti každý, kdo:

- jest občánem rakouským,
- kdo má třicet let věku svého,
- kdo užívá úplně práv občanských, a
- má v některé třídě voličské té země (mezi velkými statky), v některém místě neb obci venkovské) právo voliti.

Schwerling n. p.

2.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 5. ledna 1861,

pro volkové země korunní, vyňmaje Dabruška a Hranici vojenské,

jestli se tyto Stampe-Holdmannského aparátu na měření spirítu a opravy v instrukt, dané o tom, jak se má užívatí Rillingrova aparátu na měření spirítu.

(Státní v H. číslo zák. č. č. 4. se. 43 vyl. a rozsl. dne 11. ledna r. 1861.)

Těkmose se k vynošení, vydanému dne 6. listopadu 1860 (č. 250 zákonika říšského), vykládají se také předpisové, jak se má zkušeti aparát na měření spirítu, od Reinholda Stampe a Wilhama Holdmanna vynálezceř, a jak se ho má užívatí důchodkových užívati.

Zarovně se ustanovuje, že nářadí, dané v dotčeném vynošení o tom, a jakou správcem se Rillingrova aparátu na měření spirítu ku potřebám úřadů důchodkových ve vinopalných území má, vztahuje se také ke Stampe-Holdmannskému aparátu měřicím, a že také tento aparát máže zkoušen býti od cizincovských úřadů ve Vídně, v Praze, v Brně, ve Lvově a v Pešti a Budíně, když se převzeme konšal strážie finanční od finančního úřadu okresního k tomu ustanovený. Též se čísl oprava ve vyhlášení předpisů A a B, týkajících se toho, jak se má Rillingrova aparát měřicí zkoušeti a jak se ho má užívatí (č. 250 zákonika říšského na rok 1860), a to tak, že v A. II. číslo 3 a v B. II. číslo 4 a 5 má býti temperatura 12°, a nikoliv 14° R.

Šlechtel Plesner n. p.

A. Předpis,

jak se má konstruovati Stampo-Haldemanský aparát na měření spirítosu, jehož ústřední důležitostí pro kontrolu měření mají.

I. Vysvětlení a popisání tohoto aparátu.

1. Přístroj měřící tohoto aparátu jest bubínek plexbový, se čtyřmi stojnými příhradkami, kterých se může okolo své osy točit.

Okolo osy toče bubínek jest kanál čtverhraný; každá stránka, jest má nepřesně vlnitý kruhový. Okolo toče kanálu jsou ty čtyři příhradky měřící po dvou vedle sebe a řez na před na dodané příhradce udělaný jest okrajek kruha, jehož tlouška vždy jednou stěnou čtverhranného prostředního kanálu se rovnává.

Na skly vedlejší vyznačeny jsou dvě takové měřící příhradky v průřezu. Na každé příhradce jsou v rovné stěně podél ního hran dva otvory na způsob rozděluje a a b, a každých dvou příhradek na prostřední straně, a nitiž jednou a nitižou spirítosem se naplňuje a druhým b vychází. Ze čtverhranného prostředního kanálu přijde spirítos k rozděluje a plochým kanálem k, jehož stěna zevnitř se připejuje k valcovité stěně na druhé příhradce. Tím, že jedna příhradka se zmenšuje naplňuje, že se bubínek do točení a zároveň se vypouští příhradka druhého páru, jako se právě předtím byla naplnila.

Když kalí se bubínek do čtvrté části stočí, vypouští se jedna příhradka. Když se tedy ví, nachází se do těch 4 stojných příhradek vaje, může se a toho, kolikrát se bubínek do čtvrté části stočí, snadno vyhledat, nachází spirítosou strany aparát protéklo.

2. Kolikrát se bubínek do čtvrté části stočí, ukazuje počítadlo, kteréž po každém takovém stočení o jednotku dále počítá a má každé číslo až do 99,999.

Počítadlo toto přiděleno jest v nadní stěně skříně, bubínek obkličující a spojen jev jest s ostatními se bubínkem prostředkem páky, kterouž střídivě zachycují čtyři ramena kalno na sobě stojí a k ose na bubínku upravená.

Číslovník jest na venek obřezan a spojen s kly a šupátkem kovovým, by byl od čísla zevnitřního chráněn.

3. Vedle přední strany bubínku jest schránka (reservoir), a něžou spirítos toče do prostředního kanálu bubínkového. Nad touto schránkou jest nádob (Häbel)

odštěpovací) ze pokračování trubky přitékací. Na dně tohoto hlabku, aby spirátus mohl odštěkat, jest stáček podělný a vystupující kraj a mimo to otvor bezkrají stěnou fešeterou opatřený, aby nic nechtěného dále nemohlo téci.

4. Pod tekutostí a tohoto otvoru vycházející vede se, kdyžli se hlabek do čtvrtiny otočí, pákou lička malá, ježto se tekutostí naplní, a když páka vlastní těži maso se uloží, ji vytláče do hlabku a nádobou sbírací spojuje.

5. Z tohoto hlabku teče malá toliká část tekutosti, ježto se měří má, po každém čtvrtém otočení hlabku v nádobu sbírací pod hlabkem.

Vedeli se tedy na př. spirátus, jest v sobě obsahuje nestojně mnoho líhu, spírátus, bude se líh, ježli veškerý spirátus zkoušený v sobě sdružuje, srovnávají s líhem, ježli má v průměru veškeré množství spirátus měřeného.

6. Páka, přivedení v č. 4, tož se skolo esp., ježto na ochráně vtékací (č. 2) upravená jest a jde vedoucíma s osou hlabkovou.

Na vrcholku ramene páky této na způsob kolečka chváták jest líce dotčení, dotčí rameno pak zachycuje se stáček šifný palci na přední straně hlabku na periferii kruhu přidělanými a stejně od sebe vzdálenými, čímž líce přijdou pod pramen spirátus zkoušeného.

7. Tyto palce (č. 6) čini zároveň, že se hlabek nemůže na druhou stranu točiti, neboť přijdou při otáčení hlabku na základnu, nacházející se na odvodní číli odštěkací ochráně, kterou, jčouce vzhůru, sdružena s projdou stranu ni, jčouce ale dolů sob naplněná, od ní udržávají býjí.

8. Nádobu sbírací jest pod hlabkem, a jest na jedné straně, tožli pod chránou vtékací, tožli tak vysoká jako hlabek. Vede se do ní asi 5 částí spirátus, a ona se naplňuje tím zkoušeným, čim měří jest líce, v č. 4. jmenovaně. Válec má do ní každých osm dní, v kterých se přímě kofalky kontroluje, včelí sleep 1/2, máse kofalky zkoušené.

9. Aby se kofalka, ježto se skouš, nesykoušila, jest se všech stran se možná nejlépe uzavřena, zvláště pak se to překazí tím, že trubka, kterou kofalka vtěká, jde až k samému dnu nádoby sbírací a že se tedy vždy v kofalce akumulace naměří. Rozumí se jinak samo sebou, že nádoba sbírací má míti na hobe stran, kterou by vzhůru tekutostí nahrazený vycházel. Pro vypouštění tekutosti akumulace jest stranou na dně nádoby sbírací přidělena trubka, ježli kofalka jde do jiné trubice spíšeobem páky přidělané. Když trubice tato stojí přímo vzhůru, jest nádoba sbírací uzavřena, zatočili se ale trubice dolů trochu pod položení vedoucíma, tedy tekutost akumulace skrze ni odšede.

10. Osa hlabková (č. 1.) jest z acie a tož se šifkami se slonově kosti na podkladcích z též kosti, ježto leží na stáncích ochrány odštěkací.

11. Hlabek, ochráně odštěkací, ochráně vtékací a nádoba sbírací, takžli trubky a jní spojide při spírátu jsou z kovu, narvaného britania nebo z britaniaplechu a jsou uloženy ve skříní, ježto má stěny z tvrdého líšbe kolena, a nádobě

upravený. Na víko té skříně jsou zakryté stěpky a víko zavírá se dvěma klíčky na prstřední, které, jasnou vodovodně a stejnou čarou ke středě, na něž se víko otvírá, se stran protínají se mohou prstřední a skrze jejich ucha se může protáhnouti šlátra, aby se nádobu přední bezpečně mohla přiložit.

Abý bylo viděti, jak aparát jde, jest na víko sklo na způsob kuličky umístěno nakloněné a přišrobované, nad nímž jsou z venku dvěma plochoví, aby nepřilí-
žlo k porušení.

12. Tekutost změření vychází ze skříně trubkou odcházející na skříně od-
vodní přídělné a látkou opatřené.

Zastavili by se odtek, odcházejí tekutost, ve skříně odvodní vystoupí, dá-
rou, udělanou v polovici skříně, kterážto díra spojená jest se skříní a pro-
středkem této s trubkou ven jde. Pakli by i tato trubka byla zaplněna, vystoupí
tekutost vzhrom přes skříně dotčenou do skříně a vyléče protloučeným čarou
tato skříně, než se tím aparát v běhu svém zastaví.

Jestli vyléče vystoupí tekutostí, jestli by odčtení bubínka bylo na přehádku,
může by se odčíst, leby se naplnily tekutostí dvě skleničky na skříně odcházející
v nížeší výšce přídělné a šifkama přikryté.

13. Jakžto vchod k trubce odcházející a nádobě sběrací jest stranou na skříně
výšce s dřívky, jestli se týmž způsobem zavírái mohou, jako víko na skříně
(č. 11), z kroměšního výšce vystupuje ven trubka na přes nádobu sběrací přídě-
lné (č. 9), kdež se dělá ústí.

14. Dole na dvou stranách protínají přilba jsou vždy dvě vystupující ucha
bezosa, do nichž se dávají šrouby, jestli se skříně na podšlátku uperá.

II. Jak se zkouší aparát na měření spiritusu.

1. Aparát na měření spiritusu zkoušeti bud, jak co se týče jeho konstrukce,
tak i co se týče toho, zdaí řádně chodí.

2. Když se běže na dváku, zdaí Stamp-Holdensinský aparát na měření
spiritusu tak jest zřázen, aby ke středě dýchádkoví ku potřebě kontroly účinní
mohl, pravidlem bud popsal výše položené (I), a žádný aparát nebud se dosta-
tečný uzná, který by se s tímto popisem dokonale nerovnával.

3. Zdaí aparát tak jest zřázen, aby tekutost se nenastavovala a nevystupa-
vala (I. č. 12), vyléčena bud tím, že se skříně přitlačí naplní vodou.

4. Nebýl-li při zkoušení připravován aparát náležitě čistě vady shledáno,
vyčištěno bud, zdaí počítadlo dobře dráha komá.

Zdaí počítadlo dobře chodí, vyléče se, když se bubínka čistě rukou oto-
čí, postoupí cifra na ciferníku po každém čítrkavém otočení bubínka o jednotku
dále, chodí počítadlo dobře.

5. Aby se vyléčalo, mnohdy tekutostí se do přilbic v bubínku vejde, má

se skříň ve vodotěsné poloze a skoušet, kolik Videnských mířů vody vyteče, když se bubínok 20 až 28krát do čtvrtky (5 + 7 úplně) obrátí. Toto vyšetření má se dít, když bubínok se točí užleštěně i rychle, a nemá v tom být žádných rozdílů.

— Za prostřední rychlost otáčení bubínku pakliže se dvoje čtvrtěné otáčení za minuta.

To, co přístěnka měřící může tekutostí v sebe pojmuti, má se už na jedné procento srovnávat s tím, co skutečně aparát uděl, a může se to udělat jen v takovém množství vody, které se může dokonale měřiti přístěnkou Videnským.

Obvyklé pojmutí v sebe přístěnka měřící právě Videnským mířem vody.

6. Sledně se, že aparát v každé příčině jest dokonale, budli to na bubínku a na skříni na některé stráně postavení měřičkou paní pomazáním, z kteréž má být patrné, v kterém místě komise skoušet stělu, které dle potřeby jsoucí má aparát, a kolik Videnských mířů vody přístěnka měřící na bubínku v sebe může pojmuti (na pl. 1 má).

— Zároveň se má certifikát a výkonové zkušební dle odpovědného ředitele vydávati a k aparátu přiložiti.

Certifikát.

Stampe-Holdmannský aparát na měření spírůsu č. . . . od mechanika
 zhotovený, byl dle předpisu skoušen a ku potřebám kontrolního úřadu důchodkových zeda se přilohou shledán, zároveň pak ustanová jest, že přístěnka měřící na bubínku může v sebe pojmuti Videnských mířů vody.

Vedle tohož dala nřeznaná komise v jedné postavení stráně jak bubínku tak i skříň vřázností dle skoušky vřáze položené a to, kolik mířů tekutostí aparát může v sebe pojmuti.

(Podpis)

Od c. k. komise, ustané ke zkoušení aparátů na měření spírůsu.

Datum

Předpis.

B. Předpis,

jak se má Stampé-Holdmannský aparát na měření spírůsu ve výzpašných postavení a jak se ho má ku potřebám úřadu důchodkových užívati.

I. Jak se má aparát postaviti.

1. Ku kontrole plnění spírůsu (baterky) mohou úřadové důchodkovi užívati jen takových aparátů měřících, ježto jsou od úřadu povoleny a při nichž jest vřábně, že jsou skoušeny (V. předpis ku skoušení Stampé-Holdmannského aparátu na měření spírůsu II. č. 6).

2. Aparát na potřebě úřadů dýchacíchových postaven buď ve visuplně ode dvou orgánů dýchacíchových a přítomnosti visuplnáku nebo tlumiáku; přistroje a práce ruční, jež k tomu potřebí, opatřiti má visuplnák.

3. Za podkladek aparátu položen buď ležatý sloup, dřevěný, který, aby se uchvátil, buď do země pevně ušpatán alespoň na dvou stranách se zapustí, anebo nemohl by se toto učiniti, železnými sloupami upevní, ježto se slovem do půdy kamenné neb cihelné anebo do zdi májí.

Veškerá plocha tohoto podkladku má být tak velká, aby na něm státi nejen celý skříň aparátu náležícího, nýbrž aby se do něho na obojíh dvou stranách, kde jsou dříve na skříni ucha vystupující (A. I. č. 14), trouby pro upravení aparátu náležitě zapustiti mohly. Tyto trouby jsou kokos sítě ucha a mají v hlavě díru rovněž jako trouby na troubě spojovací (A. I. č. 4), aby se vzduch úředně skrze ně prostečti mohl.

4. Aparát na měření spirítusu postaven buď na podkladek vodarovně a tak, aby se s chladicí prostředkem krátké trubky přímo spojiti mohl.

K tomu konci vezmou se trouby, ježto mají díru v hlavě, postaven se skrze tuto díru štěra a nebo dřív, aby se nemohlo potajně troubami těžit a trouby dají se ohájiti koncem pod závěru úředně.

Týž aparát může se také spojiti s chladicími dvou nebo více aparátů na pálení kořalky; takto potřebí, aby trouby spojovací byly tak utvářeny, by se kořalka tajně jinak odvésti nemohla.

5. Víko na skříň a dřívka postavení, kterými se kořalka odváděti odvádí, buď také dány pod závěru úředně. Za kterou přívěs talena buď štěra skrze díru a klínky prostrávacích, kterými se zavírá víko i skrze díru a klínky, ježto se zavírají dřívka, a konce obou štěr položený buďte pod počet (A. I. číslo 11 a 12).

Klínky prostrávací buďte ale tak utvářeny, aby nebylo lze nich jejich tajně otevřiti.

6. O postavení aparátu buď protokol uveden s od osob výše pod č. 2. jmenovaných podpísán.

Aparát, ježto se postaviti má, buď v protokolu uveden dne čísla zveřejnění jeho se s tím, které jest ve vysvětlění a zkušeb. Nýbrž buďte zveřejněn řádem, ježto opatření jsou učiněna, aby aparát pevně stál, aby byl s chladicí aparátů na pálení kořalky náležitě spojen, a aby se kořalka (spirítus) neb ležty nemohly potajně odvésti.

II. Jak se má vyhledati, mnoholi kořalky (spirítusu) se napálilo.

Mnoholi kořalky (spirítusu) se napálilo a kolik stupňů lhu obsahuje kořalka, které skrze aparát, způsobem uvedeným (B. I.) postavený, prošla, buďte vyhledáno takto.

1. Nejprve budí náležitě vyšetřena, zdali návra úřední jest neporušena a zdali není viditi nějaké vady buď v postavení nebo třeba aparátu.

2. Shledával se v tom (A. II. 1) vada nějaká, budil na jisto postavena, a destilace na krátko zastavena, načež budí přechodem a promoučením, co ukazuje počítadlo na aparátu.

3. Potom budí návra úřední s víka aparátu měřícího skla, víko staveno a spáleno, zdali uvnitř v aparátu vše jest v náležitém pořádku, a zdali tam nebylo nějaké zvláštní změny učiněno.

Zvláště budí přihlídnouto, zdali jsou přítomné obě sklenky v postavení státní komory odčerpací (A. I. č. 12). Byly by jiné, byla by to znamenání, že spirátus ve skříní aparátu nýmálo byl změřen, což by byl trestuhodný přestupek děchodkový.

Zpozorovaly by se vady nějaké, zvláště že by kofalka se zastavila, budí to vyšetřeno.

4. Z rozdílu mezi tím, co ukazuje počítadlo na začátku a konci té doby (B. II. 1), o které se má vyhledati; mnoholi kofalky v ní byla naplněna a mnoholi líh v sobě chová, viditi jest, kolikrát se hubička měřící v tom času do čisté části obrátil, nebo kolikrát se přiběhla měřící na hubičku (A. I. č. 1 a 2) v té době vyprázdnila.

Bylo by na náležitou dobu počteno, t. j. když se přímo před tím vyhledalo, mnoholi kofalky se naplnilo, počítadlo ukazovalo 15293, nyní by se ale byla vyhledalo (B. II.), že ukazuje 15,307, tedy o 1644 výše než přede, tedy by částka kofalky (spirátus) vyměřená 1644 míst Vídenských = 41 $\frac{1}{2}$ vědra Vídenského, počítá se za to, že přiběhla měřící v sebe pojímá míst Vídenský.

5. Aby se vyšetřilo, mnoholi měření kofalky (spirátus) líh obsahuje, stejně se, když se vykonala, se uvedeno pod lit. B. II. č. 1 a 4, se švřtek postřemáných na skříní (A. I. č. 12) návra úřední, švřtek se otevřou, vodu vystupující trubka odvádí na nádobě sběrací se dole obrátí, odčerpáje kofalka zkonštru (spirátus) do příhodné nádoby se zachytí a vyhledá se pomocí stodíného úředního lžeměra, hledíc k normální teplotě 12 gradů Reaum., mnoholi v sobě chová.

6. Půlliti by se méně kofalky a nasadili by se v nádobě sběrací část kofalky (spirátus) na práhu, aby se sklená nádobá sponutíci náležitě naplnila, ačto budí téhož prostředkem, kterýž v příčině této užíván jest v předpisu B. II. č. 6 (č. 290 zákonníku Říš. ze r. 1860), vydaném o tom, jak se užívati má Biringrova kontrolního aparátu na měření spirátus.

7. Jestli kofalky z nádoby sběrací stažené Vídenský míst nebo více, budí připočítána ke kofalce dle počítadla vyhledané (B. II. 4), v němž má se kofalka, která jest méně než půl místu Vídenského, pomínouti.

Aby z kůstku kořalky zcela vyléka, potřeba, aby se ka konci doby, kde se kořalka pěstí, jednou neb dvakrát do čerstvého nastočí; kořalka, jelikož přitom vyléka, buďti zároveň s tou, kterou podává nádobu sbírací, měřena s vlnou v ta kořalka, z které se má dělat píštěl.

8. Jakmile se vyléka, mnohdy líba kořalka skusena (spiritus alk.) v nádobě, nastočí se trubka odvedení na nádobě sbírací naspět, tak aby stála přímo, a dvířka potrubí i více na skříní pokolí se opět pod zvláštní úhlední; nádob se mále více počnou kořalka pěstí.

9. Vše předpřipravené vyšetřování, mnohdy kořalky (spiritusu) v některé vinnopěstě se napřilo, opakoval se má krom zvláštních příležitostí, že by na př. vyšetřování nádob revidi předovzal aneb by se objevilo nějaké přestoupení důležitosti, vždy po delší době provozování, totiž po týdně neb dlouhě se později, nežli ve čtyřech nedělích. Kořalka, která podle počítadla skrze aparát měřící prošla, jest v píštěl této nejlepšího pravidlem, pročť také organové dehidrací vždy zanesení mají, mnohdy kořalky počítadlo ukazuje. Píštěl se v některé vinnopěstě tak málo, že se má ve čtyřech nedělích dostatek kořalky na zkoušku zanesení, mále se pro odvedení kořalky zanesení přiměřeně větší množství (A. I. C. 5 a 8) píštěl. Naspak, zhraněbí se píštěl mnoha kořalky na zkoušku, přichází buďto, aby se vlna líba změnil.

Dobře bývá, když se užívá takých nádob speciálních, k jejich naplnění méně kořalky (spiritusu) na zkoušku potřebí jest; však nemají tyto nádoby užiti býti, nežli se zovzdání s tím, co líba má být při počty na pravidlové ukazuje.

3.

Vyvezení, vydané od ministerium financí dne 6. ledna 1861,

pro sbírání země kornové, v níž má přiměřeně odměry, vydané dne 27. dubna 1857 (č. 85 zákonníku říšského).

s tím, že vyvezení, kteráž jsou povinni předložití majetníci kůstku, ucházající se o právo na dobré chování kůst, zanesena jsou od kůstku.

(Oznámení v čas. list. zák. list. č. 10, vyd. a zasl. dne 11. ledna r. 1861.)

Jako s. k. Apodtolické Velikostri říši Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 4. prosince 1860, povolí, aby vyvezení, kteráž majetníci kůstku ucházají se o právo na dobré chování kůst, dle návrhu, vydaného od ministerium zvláštností vnitřních a od vrchního velitelství nad zemí dne 27. dubna 1857 (č. 85 zákonníku říšského §. 2.), povinni jsou předložití pro důkaz, že kůstky jsou jejich, zanesena byla od kůstku; takže se má dle připomenutí, předcházejících tarifu národních, daných dne 9. srpna a 2. srpna 1850 (č. 50 a 329 zákonníku říšského) §. 3., že nádob zanesení kůstkového uvéstí píštěl, před se vyvezení vydává s pojmenování země, které se na ten píštěl vydává.

Wittenberg, Druckerei des Königl. Hof- und Staats-Buchdruckers, Reichs-Platzes n. p.

4.

Nářízení, vydané od ministerium státního dne 11. ledna 1861,
pro hranici země Rakousky pod Eněi a nad Eněi, pro Salcbursko, Štyrsko, Korutany, Krajinu,
Gorici a Gradiška, Tyrolsko a Istriansko, Tyrolsko a Vorarlbersko, Čechy, Moravo, Slonsko, Halič
a Krakovskem a Bukovinou a pro Dolnatsko,

a provozování a přecházení osobních živností Hřádnických.

(Obznamen v číse 17. List. Ná. č. 1, str. 32, vyd. a rozšíř. dne 12. ledna 1861.)

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství učil Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum
5. ledna 1861, povolil, aby §§. 58 a 59 řádu Řevnostenského, daného dne 30.
prosince 1859, č. 227 zákonníka říšského, v hranicích zemích Rakouských pod Eněi
a nad Eněi, v Salcbursku, Štyrsku, Korutanoch, Krajině, Gorici a Gradišsku, Tyrol-
sku a Istriansku, Tyrolsku a Vorarlbersku, v Čechách, Moravě, Slonsku, Halič
a Krakovskem a Bukovinou a v Dolnatsku, učil platnost také v příčině živností
Hřádnických.

Schneering op.

5.

Vynešení vydané od ministerium financí dne 15. ledna 1861,
pro všechny země korunní, náležejí v obecný svatek vánoční,

a tam, kde se uzavře zapovídá vyvádění a vozky vnutí zbraní, střeliva a i. d. do Ma-
látska, Veleňtska a Selska.

(Obznamen v 17. List. Ná. č. 1, str. 32, vyd. a rozšíř. dne 12. ledna r. 1861.)

Dne Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 14. ledna 1861, obznamenje se
sposob, vyhlášením, vydaným dne 30. října 1860 (č. 229 zákonníka říšského)
uzavřen, vyvádění přes hranice do Malátska, Veleňtska a Selska zbraní a štětů zbraní
jako kůly, též střeliva a věci ke střelivu náležejí, totiž samýr dravý, střu a
střu, i také tyto věci vozky vnutí; kterýchto záporů přezatím učiněná ve skutek
vých má toho dne, kterého bude učiněna celním oznámením.

Stecher Pleiser op.

6.

Nářízení císařské, dané dne 18. ledna 1861,

pro velkou říši,

a tam, kde se má učiněti výpůjčka příčině milionů státek.

(Obznamen v 17. List. Ná. č. 1, str. 32, vyd. a rozšíř. dne 18. ledna 1861.)

V tom, co se v předchozím rozpočtu státním, učiněti čerpaní m. r. v obec-
nost podané, se provede pokládalo, stalo se se příčinou připadnosti od té doby
přibýlých, zejména toho, že bylo pro ochrana hranic říšských většího nákladu
na vojsko potřebí a že příjmy z království Uherského nedostly, takže, jejího učin-
něti jeví se tím, že se zmešly prostředky vyžadné na úpravu potřeb státních.

V příčině toho aby v jmenovaném království U, jest jeno povinná část a
jako dárky pláti, k vyplnění potřebnosti své převedení byli, učiněno jest náležitě
opatření; však opatření toho vyhledáno, aby se také poskytlí ústava předešlá
a prostředky, ježli se nepřetržené upravením říšských výloh státních potřebí,

opatřily se již nyníž chvilu, kdež nebylo možná, aby se veškerá rada říšská se-
stoupila, poněvadž není ještě provedena starba organizace, kteráž k přeřinčení
jejímu patří.

Vidí se již tedy po slíbení ministrů Ných a po vyslyšení Má stálé rady říšské
srděti, aby se učinila výpůjčka státní a vydala se při ní taková ustanovení, jimiž
by se Ným výstřem podléhým, kteří v ní budou měli účastnost, poskytl pod-
statná výhoda při placení daní.

Tato výpůjčka udána se dne 21. ledna 1861 v samé třídce miliónů státek
k tomu konci, aby se účastníci dobrovolně na ni zapisovali.

Vydána bude v úpisích ze dnů státní v ceně orněstí orně státek valuty
bankové ze každých sto státek.

Ze úpisů ze dnů státní bude se platit pět ze sta dnůh a suma, za kterou
tito úpisové budou svěděni, spláceni se bude v pěti stojících rítích, a rítě první
projde dne 1. prosince r. 1862 a poslední dne 1. prosince r. 1868.

Také se budou kapitály čístečně a těmito rítěmi ročními se srovnávají a
v úpisích ze dnů státní jmenovně po celý rok odírati, v kterém se budou měli
spláti, budi v plně samé nominěti se zapravovali daní a dávok státní náležížých
(vyjímaje cizí a jiné poplatky, vyplácené v moud kovové).

Mánu ministři financí shledano jest, aby tato opatření vykonal, a na něm
bude, aby se ho v nejprvé příměm shromáždění veškeré rady říšské sprovil.

Ve Vídni, dne 18. ledna 1861.

František Josef mp.

Herb Reehberg mp.	Miloslav Svoboda mp.	A. hrabě Salmson mp.
Rytíř Lasser mp.	Svoboda mp.	Herb Degenfeld-Schoenburg mp.
	Schmerling mp.	Stolic Plesner mp.

Z Nejvyššího náležení:

Svoboda mp. Ransonnat mp.

3.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 11. ledna 1861,
a tom, jak se má provésti státní výpůjčka třídce miliónů státek, vyhlášená k za-
pisování do národní císařské, daného dne 18. ledna 1861, (čís. 18. zákonníku
říšského).

(Obsahuje v R. Zák. č. 18. z r. 1861 č. 11. str. 50; vyl. v samé dne 20. ledna 1861.)

Takové se k náležení císařskému, daného dne 18. ledna 1861 (č. 10 za-
konníku říšského), uvádějí se níže pokládaná ustanovení v záležitosti obecné:

1.

Výpůjčka státní, náležení císařskému, daného dne 18. ledna 1861, uvedení
vyláči se k tomu konci, aby se účastníci dobrovolně na ni zapisovali, kterých
zapisování se 21. ledna 1861 počne a dne 31. ledna 1861 skončí.

Jak podepsování vypadá, nejděle do 8. února 1861 Vídenskými novinami se vytkl.

Zapsali by se více tisíců miliónů zlatých, amoni se přiměřeně samy neposáh, činil výše 10,000 zl.

2.

Výpůjčka vydána bude v úpisích na dlah státní v ceně 88 zl. za každých sto zlatých.

3.

Úpisy na dlah státní vydány budou na 1000 zl., 500 zl. a 100 zl., svědčíti budou na „přistěhloce“, a toliko kdyžby toho subskribenti žádali, vinkulovány budou na jeho jméno.

Úroků bude se z nich platiti pět ze sta ročně vždy 1. června a 1. prosince.

Ku kterémžl konci se k úpisům dlahám, které nebudou vinkulovány, přidá jednoráz kuponů.

Úroky z vinkulovaných úpisů dlahám platiti se budou na květnaci neobkovanou.

4.

Výpůjčka bude se spláceti v plně nominální sumě úpisů dlahám u z. k. universitní kazy dlah státních ve Vídni, aneb, když se prvě za poukázání požádá, a oddělení kreditních v kuracích zemích v určitých městech a částkách tímto způsobem:

20 procentí aneb pětina upsaného kapitálu splatí se dne 1. prosince 1862;

20 procentí aneb pětina upsaného kapitálu dne 1. prosince 1863;

20 procentí aneb pětina upsaného kapitálu dne 1. prosince 1864;

20 procentí aneb pětina upsaného kapitálu dne 1. prosince 1865 a

20 procentí aneb pětina upsaného kapitálu dne 1. prosince 1866.

K tomu konci skládá se bude každý úpis dlahám z pět částkových úpisů dlahám (částek 20 desítek), z nichž každý svědčíti bude na pětou část kapitálu upsaného. Úroky platiti se budou u též kazy, u které se bude spláceti kapitál.

5.

Částkové úpisy dlahám přinesou ten úitek, že se budou v plně nominální sumě krad, když jim kdo bude chtít vřadu platiti daně a dárky jaké koliv, vyjmaže ty, které se mají zapřevost v kavovémíně, toliko potřebě, aby takové úpisy svědčíly alespoň na takovou sumu, která se má platiti a aby prošly téhož roku, kterého se vřadu dáti platí.

Úroky na částkové úpisu dlahám zadřevně (jil prodě) vpediti se mohou v sumu, jehle se má vřadu platiti; úroky však, které ještě neprošly, povinn jest ten, kdo chce dan platiti, vřadu hotovými zapřeviti.

6.

Toho dne, kteréhož část kapitálu ku splácení projde, povinnou úroky z této částky kapitálu. Pročel svědčí kupony, že každému úpisu dlahám na přiměřeně vydávanou

připojení, na to sama, která se v jedné době může, v některý projev, zveřejní
 zcela a kapitálem ke splacení ještě nedospělým, její kdo pohledávati má.

7.

Kdo chce v výpůjčce ústátenství máti, podati má k tomu konci přiklázení
 od kolku zveřejněné a die příloženého vzoru vyzděné a má složiti zveřejně konci
 deset procent sumy zpsané.

Nejméně sama, která se na výpůjčku může zpsati, jest 100 slátek.

Každé věsti sama má býti takova, aby se mohla stavkou bez raču dáti.

8.

Přijmání přiklázení k ústátenství ve výpůjčce i také konci, mají moc:

Va Vídni:

C. k. univerzální kasa dluhů státních, kasa magistrátu hlavního a sidebního
 města vídeňského, centrální kasa privilegovaného rakouského banku národního a kre-
 ditní ústav pro zveřejnění obchodu a živnosti.

V zemích korunních:

Příslušné kasy privilegovaného rakouského banku národního v Praze, v Pešti,
 ve Lvově, v Olomouci, v Opavě, v Liberci, v Brně, Hradci, Linci, Innsbruku,
 Temešváře, Sibiři a Toustu;

Státní kasy kreditního ústavu pro zveřejnění obchodu a živnosti v Praze,
 v Brně, v Pešti a Sibiři;

c. k. zemské kasy hlavní a příslušné v Praze, ve Lvově, v Krakově, Černovi-
 cích, Salsburku, Celovci, Lublani, Záhře, Záhřebě, Sibiři, Budíně, Soproni, Preš-
 burku, Kaňčicích a Velkém Varadíně;

všechně c. k. kasy obřadní, vyjmajíc kasy obřadní ve Vídni, v Praze, Ol-
 mouci a Pešti;

koncinné tj. kasy, které správce finančního úřadu zemského v zemi korunní
 pojmenuje.

U každé kasy, která na výpůjčku přijímá, vylévají se zdarma předložené přik-
 lázení k ústátenství ve výpůjčce.

9.

Kauce dluhů má deset procent sumy zpsané a složiti se může buď v jeho-
 vých penězích, nebo v parciálních pozemkových hypotekárních v hodnotě nominální,
 nebo v kaponech c. k. úpisů na dluh státní, ježto v deseti dnech projevů svých
 nejsou ještě dále nežli rok prodáv, v hodnotě výplatní nebo v státních úpisích
 dlužních na příslušné svěřčících a v obřadních vyvazovacích, svěřčících na jedno
 subskriptorova, die kursu závěrečného, sazemeného v úředním listu kursovním
 burzy vídeňské dne 19. ledna 1861 ve sborů bez zlomku.

Nesložil se kauce v hotovosti, má subskriptent na raču přiklázení svého, že
 chce ve výpůjčce ústátenství máti, zveřejněn poznamenati, v čem kauce máti,
 měl se na vydě arch na vplacenou sama, v též kasa, která jí přijímá, poivr-
 nuje, že jí obdržela.

10.

Z kauc, která byla v hotovosti složena aneb v hotovost peníze přeměněna, platí se ode dne složení nebo přeměnění, pět procent úroků a kauce podrží se u kauc až do toho času, když se závazek v příčině výpůjčky učiněný zcela vyplní; a nepropadají mezi tím nezaplacením některé ráty, vpočtu se za část do poslední ráty.

Kauce, která byla složena v papírech hodnotných, proměňují se má v hotovost peníze nejpozději do 15. června 1861, sice obligace za kauc složena v ceně bursovni se prodají a od toho dne, kdy samy za ně vyplacené dojdou, za část za poslední rátu vyplacena se počítá, a nepropadají kauce tím, že subskriptor některou rátu nevyplátí.

11.

Ku vyplacení na výpůjčku užívá se málo kromě bankovek též kaponů od úpisů za dluh státní, ježto v desíti dnech pojdou aneb nejsou ještě dle seč rok prošle, a to v hodnotě výplatní aneb se málo k tomu užívá parcelních poukánek hypotéčních v hodnotě nominální.

Pakli parcelní poukázky hypotéční ještě neprošly, povinen jest ten, kdo má ve výpůjčce účastnictví, úroky počítá jímou se poukázce vyrozumět.

12.

Suma zaplacená vplátí se má u té kauc, u kteréž byla zaplácena, v pěti stejných částkách celé sumě se rovnajících (§. 10.) v pěti letech tato položených:

- dne 15. února 1861,
- „ 15. března 1861,
- „ 15. dubna 1861,
- „ 15. května 1861,
- „ 15. června 1861.

13.

Ze sumy vyplacené zaplatí se od toho dne, kdy byla vyplacena, až do toho dne, kteréhož úroky a úpisí za dluh státní počnou jíti, to jest až do 1. června 1861, napřed pět se sta úroků.

Když sklesá dle dne 15. června r. 1861 vplátí rátu poslední, povinen bude pět se sta úroků od 1. června kauc výpůjčkové zahraditi.

Napřed platiti jest dovoleno a budou se z toho od toho dne, kdy by se to začalo, takžéž úroky platiti.

14.

Kde by ráty některé ve lhůtě vyměřené nezpravil, pohude kauc, anž bude upokojena povinností, vykonání závazků, v nichž v příčině výpůjčky byl vešel.

15.

Dne, kterého se budou úpisí za dluh státní vydávati, vůbec se oznámí.

16.

Takžéž budou Vídeňskými novinami obecně vyhlášena jména těch, kteří slespů 5000 stých na výpůjčku zaplatí, což se by, zaplácce za ně, výstavně se pronesli, aby se jistě jich nevyhlavalo.

Formulář k postáven I.

Přihlášení k účastenství u výpůjčce státní.

Nápisový přihlašuje se k rukoum _____

že zapisuje na výpůjčku státní, dle usazení ústavního, dnešního dne 18. ledna
1861 k zapisování vyložena, sumu _____

a že chce uchovávat vše to, co z strany výpůjčky této vyměřeno jest.

K tomu konci skládá předepsanou kauci desítiprocentovou a to v hotových

a v papírech hodnotních, seznámených na rubu tohoto přihlášení, ustanovenou

sumu _____

_____ dne _____

Podpis, charakter a místo,
kde zapisuje býti:

Překlady zákonův
¹⁸⁶¹
Zákonníka říšského
 na rok 1861.
 pro
Markrabství Moravské

oříšských.

Částka II.

Vydání a zveřejnění dne 28. února 1861

od c. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské a Vojvodství Slezské v Brně.

S.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 20. ledna 1861,

pro vložení známek korespondenčních,

a tom, že pošta mohou v obřích svazcích, v kterých dodávají listy, poslati také psaní a peníze a jiné věci poštou povozní.

(Ústřední v. Vl. úřad č. 24. ř. 2. č. 11. str. 41.) vyd. a zveřej. dne 24. února 1861.)

Od 1. února 1861 mohou c. k. pošty přijímati na poštu povozní psaní a peníze a jiné věci, jakožto zvlášť adresátům v tom obřiku, v kterém poštu listy dodávají. Takové věci nemají však větší více než 3 libry čili fanty, a co se týče jejich transportu, usazování a dočívání, jest se takto zachováti:

1. Za věci, poslané místní poštou povozní, zapraveno buď 10 krejcarů porta základního, a jest-li udána cena větší, zapraveno buď níže to porta dle toho, co vše stájí.

2. Spisy, které mají do 10 listů inclusive a jejich cena nebyla udána, nemohou se po místní poště povozní poslati.

3. Za spisy, které mají do 16 listů, a jejich cena byla udána, ied se spisy, které mají více než 16 listů, nechtě cena jejich byla udána čili nic, zapravováno buď porta, vyměřené pod č. 1.

4. Porta dle ceny udané za věci, poslané po místní poště povozní, počítáno buď rovněž 2 nové krejczary a každých 100 al. ceny známek z částí 100 al. obřích rak. čísel; než se máže snížit porta a věci, jejich cena jest udána do 50 al.

5. Za věci, místní poštou povozní poslané, nevybírá se porta dle váhy.

6. Porta vřh jsou rovněž máže ten, kdo vše pošlává, dle váhy své buď napřed zaplatí, nežli odstaví adresátovi, aby je zaplatil, vyjímaje jediné ty případy, kde dle obecných ustanovení máženo jest, aby se vše frankovalo.

7. Za recepce způsobilé, kterých se vždy má napřed zapraviti, vyměřuje se 5 nových krejcarů.

Poslán se máže někam v obřech místních pošt Vídeňské, nebž se recepce způsobilé, protože ve Vídni jest zavedeno, že se tím, kteří něco na poštu pošlají, vydávají originální obřidací list adresátům a vezme se napřed recepce pošlávati.

8. Bydliči adresátů volání, v němž vůbec listomošné psaní dodávají, buďci na věci, které se pošlají po místní poště povozní, dočítají.

Bydliše ale mimo tento okrajek, budž na jen oznámeno, že došlo, a se tím bude, aby si pro ně poslal.

8. Za dodání věci neb za oznámení, že došlo, povinen jest adresát, zaplatiti obyčejný poplatek za dodání neb oznámení.

9. Úředově, když sobě něco v místě posílají po poště prvovní, nejsou osvobozeni od porta, jakž v též příslušnosti nejsou od porta osvobozeni na poště listovní. Důležitě tedy posílá a jiných věci mezi dráhy, jenž náležejí do okrajku dodávající též pošty, konati se má skrze služebnictvo úřadu.

Takže dráham v okrajku městské pošty Vídeňské, které jsou se liniemi, povoluje se, že mohou sobě vzájemně i dráham uvažiti linii všei po poště prvovní bez porta poslati, tjmž spůsobe, jakž sobě bez porta dopisují po poště listovní.

Řecké Písmo ap.

9.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 20. ledna 1861,

pro veškeru říši, výjmaže hranici vojensku,

a tom, že komitát soudní a výbor obřičitel v řízení narovnávacím osvobození jsou od poplatků.

(Obzírání v HL. Zák. č. 15, str. 40 vř. a rozsl. dne 7. února 1861.)

De Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 20. prosince 1850, mají týmž způsobem, jakž nástupce a správce nové konkurence die zřízení, daných dne 9. února a dne 2. srpna 1850 (zákonůvka říšského č. 50 a 229), tarifové položky 73, lit. 1), co do své osoby jsou osvobozeni od poplatků v řízení konkurenčním, osvobození býti od poplatků komitát soudní a výbor obřičitel v řízení narovnávacím, a náležet též jest v neřádných, vydaných dne 19. května a 15. června 1850 (zákonůvka říšského č. 90 a 108).

Ostatně jest listina narovnávací, po soudním potvrzení valfina, platí v ní o jedné osobě a soudní se tedy platí poplatek vř. 10, popl. na poplatku služebném, vydaném die tarifové položky 73, lit. c) jmenovaných osob podlé té osoby, o kterou se narovnání učiní, a poplatek tenie zapraviti se má z jedné, jako byle vzalo v řízení narovnávacím; ostatně pak o neovznání, kteréž se stranám vydávají jedine, když se to posílají, podány jsou die přípisování 2. a 2. tarifové položky osobně vř. 60 krejčovskému kromě příválky 12 kr. z každého archu.

Řecké Písmo ap.

10.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 21. ledna 1861,

pro všechny země kromě, v nichž má platnost patent, dne 7 března 1849, (zákonůvka říšského č. 154).

a tom, že z hodnovy práva myšlivosti, kteréž die patenty c. s. říšského, daného dne 7. března 1849, §. 4 (zák. říšsk. č. 154) obem vykonávají, též se má zapravovati obem valfem poplatkovy.

(Obzírání v HL. Zák. č. 15, str. 40, vř. a rozsl. dne 7. února r. 1861.)

Po uzavření z ministerium státním a z ministerium práv vědomo se diti, že z toho, že stojí právo myšlivosti, die §. 6 patenty c. s. říšského, daného dne 7. března 1849 (zák. říšsk. č. 154) obem příslušně, zapravovati se má též uzavřením poplatkovy.

Řecké Písmo ap.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1861.

pro
Markrabství Moravské

státních.

Částka III.

Vydání a rozložení dne 13. března 1861

od v. k. ministereškolstva pro markrabství Moravské v Brně.

II.

(Vydáno v č. 13. Zák. sb. č. 13. st. 13. výt. a rozd. dne 13. března 1861.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Ilirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajiný a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Mošenský, Parmenský, Pládenzský a Quastallský, Osvětimský a Zatorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradibský; kníže Tridentý a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lučský a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregený, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Šlovinském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

Jakž se Nám vědělo, v diplomu Nalem, pro upolnění poměrů státoprávních mocnářství Naleho dne 20. října 1860*) vydaném, de pragmatičké sankce a

a plně moci Nám, Nám samým a také Nám fidučním nástupcům a vládně pro pravidla, na tom se ustanovili a ujednali, že právo, zákony dávat, je náležeti a rušiti, jen společně se sněmy zemskými, potudno a radou říšskou bude vykonáváno, a uzavřijeme, že toto právo, aby se ve skutek uvedlo, jasně řádu a jisté formy a vykonávání zapotřebí má, prohlásíme, ujednáme a vědomo učiníme, slyšeče ministerskou radou Nám:

I.

V přičině toho, jak bude složena rada říšská k zastupování říše ustanovení, a v přičině práva, diplomem Nám, daným dne 20. října 1860, j. nástaveného, máti nástavenství v národnosti, schvaluje se přikládaný návrh o zastupování říše a propůjčuje se mu tímto a veškerých království a zemích Námích moci nákladního zákona náležeti.

II.

Co se týče Námích království Uherského, Chorvatského a Slavonského, též Náměho velkoknížectví Sedmihradského, učinili jsme Nám radním listem, daným dne 20. října 1860, j. opatření náležeti, aby se předešlá zřízení zemská v srbskosti a dotčeným diplomem Nám a v monech v něm vydaných obnovila.

III.

Pro Námě království:

České,

Dolnatské,

Haličské a Vladimírské a vojvodství Gervínským a Žitavským a s velkovojevodstvím Krakovským;

pro Námě arciknížectví:

Bavorské pod Enlí, a

Bavorské nad Enlí;

pro Námě vojvodství:

Krajské, a

Bukovinské;

pro Námě markrabství:

Moravské;

pro Námě vojvodství:

Horní- a Dolnoslezské;

pro Námě markrabství Istrijské a knížectví hrabstvím Gorickým a Gradiským a s městem Trieste i jeho okrskem; a

pro zemi Vorarlberskou

vidí se Nám, aby práva a svobody věrných stavů těchto království a zemí dle paměti a potřeb nynějšího času se vyvinuly, přejasnily a s prospěchem velko-

růho množství v sravnání se uvedly, přičtení sňazní zemské a řády volení do práva schválili, a propůjčujeme jednou kabinou sňazní a řády pro tu kterou zemí mezi základního zákona státního.

Jelikož jsme však v příčině toho, jak Nale království Dalmatské k Nám království Chorvatskému a Slavonskému dle práva státního postaveno bude, posud a konečnou platnosti nerozhodli, tedy sňazní zemské, kteréž jsme pro Nale království Dalmatské vydali, na ten čas ještě úplně ve skutek vejití nemůž.

IV.

Abychom statuty, patenty, daněmi dne 20. Hjna 1860, pro Nale vojvodství Šybské, Korutanské a Salcburské, tak pro Nale knížecí hrabství Tyrolské vydané, v sravnání uvedli s těmi ustanoveními, jelikož ve sňazních zemských základního dne od Nale schválených co do pravidla položena jsou; abychom zastupitelstvem zemí tyto ustanovení svých částech přív propůjčili, kteréž se Nám vidělo povoliti zastupitelstvem ostatních zemí korutanských; abychom konečně nařízení Nale, dne 5. ledna r. 1861 v příčině práva volení do práva vydání, také ve Štyrsku, Korutancké, Salcburské a Tyrolsku stejnou měrou ve skutek uvedli a statuty zemské již vydané rozšířili a přejasnili; vidělo se Nám přičtení noví sňazní zemské pro Štyrsko, Korutany, Salcbursko a Tyrolsko schváliti.

V.

Přikazujeme zároveň v příčině Naleho království Lombardsko-Venetského Nalemu ministromi státním, aby Nám sňazní zemské na týchž základech usměřené v přičtenou dobu předložili, propůjčujeme proutím kongregacím tohoto království, jakolito nyníjsíma zastupitelstvem jeho, práva, aby ustanovený počet lidí do rady říšské vyžaly.

VI.

Jelikož jak jedním předložitejsími zákony základními, jedním sňazními dílem nově zavedenými, dílem posud nových zákonů základních utvářenými základní státoprávních pravidel říše Nali prvně položena, a zvláště zastupitelstvem říše Nali měřítko rozděleno a účastněvati jich v zákonodírání a ve správě společně dále jest — tedy tímto velikostí tyto zákony základní na sňazní říše Nali prohlásujeme, a chceme i budeme pod ochranou Boha všemohoucího; tato sňazní vyhlášení a usměřené pravidla nedobře sami nezrušitě zachovávat a je držeti, smělí uzavírati také Nale zastupce a vlády, aby je nezrušitě zachovávali, je drželi a že tak učiní, také při nastoupení na trůn v manželsta, jež v příčině toho vydeji, učiní. Projevujeme také tímto prvním úmysl, že jich budeme vši Nali mezi císařskou proti kabině ústka hájiti a k tomu přiklíbiti, aby je jeden každý zachovával a držel.

VII.

Poznáme, aby tento patent i se státními úkony základními o nástoupení říšským a zemským, prostředkem něho vyhlášenými ve veřejné diplomu císařského byl radělán a v Našim archivu domovním, dvorském a státním uložen a chován, a také aby dosud jsou v archívech Našich království a zemí uloženy a chovány byly úkony základní o nástoupení říšským kromě zvláštních úkonů imunitních pro jednu každou zemi ustanovených.

Dáno ve Vídni, hlavním a státním městě Našem dne dvacátého šestého února léta tisícého osmáctého šestáctého prvního, panovní Našeho roku třináctého.

František Josef mp. (L.S.)

Arcojevoda Balner mp.

Hechberg mp. Messiry mp. Degenfeld mp. Schmerling mp. Lasser mp.

Sachsen mp. Pflner mp. Wickenburg mp. Protobevera mp.

Ž Nejvyššího radní:

Ransonné mp.

I. Příloha k Záv. list.

Základní zákon o zastupitelstvu říšském.

§. 1.

K zastupování říše ustanovena jest rada říšská.

Rada říšská skládá se ze sněmovny panské a ze sněmovny poselské.

§. 2.

Údy sněmovny panské jsou rodem zletilí princové císařského domu.

§. 3.

Dědičnými údy sněmovny panské jsou také hlavy státních rodů hohofských, dědicové rozdílných státních rytířských, kterých Císař Pán důstojností dědičného rodu říšského propůjčil.

§. 4.

Údové sněmovny panské dle výsokého důstojnosti církevního jsou arcibiskupové a biskupové, jest předseda důstojnosti knížecí.

§. 5.

Císař Pán ustanovuje Sobě, předsedu sněmovny, kteří sobě a sobě neb církvi, a vždy neb umění státních dělníků, ze údy dočasně do sněmovny panské.

§. 6.

Do sněmovny poselské přijde tři sta tři a čtyřicet sedm zvolených, a to v počtu pro jedno každé království a jednu každou zemí územně správně: trymbfandem:

pro království Uherské	pět a sedmdesát,
„ království České	čtyři a padesát,
„ království Lombardsko-Venetské	dvacet,
„ království Dalmatské	pět,
„ království Chorvatské a Slavenské	deset,
„ království Halické a Vladimírské a vojvodství Čerňom- rským a Zatorským a z velkovévodství Krakovským	osm a třicet,
„ arcivojvodství Bukovské pod Enti	osm,
„ arcivojvodství Bukovské nad Enti	deset,
„ vojvodství Salcburské	šest,
„ vojvodství Štýrské	třicet,
„ vojvodství Korutanské	pět,
„ vojvodství Krájské	šest,

pro vojvodství Bukovinské	pět,
„ velkoknížetství Selskohradské	šest a dvanáct,
„ markrabství Moravské	dva a dvanáct,
„ vojvodství Horní- a Dolnoslezské	šest,
„ knížectví hrabství Tyrolské a Vorarlberské	dvanáct,
„ markrabství Istrijské a knížectva hrabství Gorickým a Garditským a s městem Tristem i okolím Trietským	šest.

§. 7.

Účelové pro každou zemi v počtu výše položeném ustanovení budou od svého té země přímo zvoleni a do rady říšské posláni.

Volení účelů zeměnou poslancům mohou buďti absolutní většinou hlasů tím způsobem, aby počet jich, dle sílcní zemijských na jiné obzedy, města a korporace vycházející, vznikl se z účelů země zeměnská, poslaných od těchto obvodů, těchto měst a korporací.

Nastalý by výjimkou případnosti takové, že by účelové zeměnou poslancům od svého vysláni byli zemští, ustanovuje Sobě Cisář Pán mstititi, aby byli přímo v obvodech, městech a korporacích zvoleni.

§. 8.

Cisář Pán pojmenuje presidenta a vicepresidenta z účelů každé zeměnou. Ostatní funkcionáře zvolí sobě každé zeměnou sama.

§. 9.

Rada říšská bude od Cisáře každý rok zvolena.

§. 10.

Moc a působnost veškeré rady říšské vztahuje se dle článku II. císařského diplomu, daného dne 20. října 1860, ku velikým věcem zákonodárným, ježto se týkají práv, povinností a záležitostí dílí interestů, všem královstvím a zeměmi společných.

Takové věci jsou jmenovitě:

- Veškeré záležitosti, ježto se vztahují ke spásbě, i ke spořádání povinností vojenské;
- záležitosti velké, ježto se týkají uspořádání peněžnictví, úvěru, mince a bankovníctví obecného, col a obchodu, měř pravidel poštovníctví, telegrafní a telegrafní;
- velké záležitosti, týkající se financí říšských vůbec; zvláště předchozí rozpočty hospodářství státního, zúčtování úvěru počtu státních a výsledků hospodářství a financí, zveřejnění nových výpůjček, konverzíování výpůjčích dluhů státních, předčívání, zřizování a zrušování nemovitých jímání státního, zveřejnění zavedených již daní, děvek a důchodů a zveřejnění nových.

Dané, dávky a dávkovky vybitiny budou dle zákona pozavedních datad, pokud nebude zákonem líto spáchem zřizení změněny.

Dělní státní postavení jest pod kontrolou rady říšské.

§. 11.

Věci zákonoděrné, jako mají veškeré království a veškeré země, vyjadřuje země koruny Uherské, společně, mluvíjí dle III. článku diplomu, daného dne 20. října 1860, k působnosti rady říšské dle zřízení vydaného, což se do ní přivazuje úlově se zemí koruny Uherské.

K působnosti této úlní rady říšské náležejí tedy, vyjadřuje věci v §. 10. vypočtené, veškeré věci, zákonoděrné se týkající, jako dle zřízení zemských nejsou výslovně zřizovány zvláště zemským v úlní radě říšské zastoupeným.

Totím platí také o věcech zvláště zemským zřizovaných tehle, když ten, který zákon navrhuje, aby se o nich jednalo společně.

Vzájemně by pochybnosti náležejí z strany kompetence úlní rady říšské ve společných věcech zákonoděrných naproti kompetenci této země onoho zákona zemského v úlní radě říšské zastoupeného, rozhodne v tom k návrhu úlní rady říšské císař.

§. 12.

Návrhové k zákonům předkládají se od vlády radě říšské.

Také radě říšské přisláží, navrhuje zákony a věcech k působnosti její náležejících (§§. 10 a 11). Ke každému takovému zákonu potřebí, aby se shodovaly v příčině jeho obě smlouvay a aby dále potvrzení císařského.

§. 13.

Býlo by v tom čase, když rada říšská není shromážděna, potřebí, aby se v některé věci k působnosti její náležející učinilo nějaké jiné opatření, jest ministerium povinno, radě říšské nejprve přede vypočítá příčinu takového opatření a připomenutí, jaký málo účinek.

§. 14.

Abý usazení veškeré a potěšeno úlní rady říšské bylo platné, potřebí v každé smlouvě absolutní většiny hlásů úlní přítomných.

K návrhu, aby v tomto zákoně základním stalo se nějaké změna, potřebí v obě smlouvě většiny alespoň dvou třetin hlásů.

§. 15.

Účím smlouvay poslanectvé není doručena, přijímají od svých voličů nějaké instrukce.

§. 16.

Všichni úlově rady říšské mají právo hlasovací vykonávati osobně.

§. 17.

Funkce oběh smluvny poslancek a některé z nich vypsaných posane toho dne, když se seje nový senat zemský.

Údové tito mohou však zase do smluvny poslancek zvoleni býti.

Sejdeli některý od smluvny poslancek smru, podatelci spochobleni aneb, nebo nesdělili pro nějakou příkážku trvalou býti údem rady říšské, má se nové zvoleni předevati.

§. 18.

Údovleni rady říšské, a rozpuštění smluvny poslancek smru se v ustávení Činšova. Býdeli smluvna tato rozpuštěna, voleno bude znovu dle §. 7.

§. 19.

Ministrové, kanceléři dvořeti a správcevé úřadu centrálních mají právo, v všech poradách ústavenství mít, a návrhy předložiti buď osobně nebo skrze zvláštní svého zastupovati.

Oni mají slyšeni býti, kdykoliv se to požádá.

Práva spolu hlasovati, mají jen tehda, když jsou údy té neb oné smluvny.

§. 20.

Sedni oboji smluvny rady říšské jsou veřejni.

Kždá smluvna má právo, ve zvláštních případech od veřejnosti upu-
stí, když se to požádá prezident nebo skupok deset údy a když se smluvna
po odstranění poslachektra se tom ustanovi.

§. 21.

Jak se má v jednání a v jiných přičech předevati a jak mají obě smluvny
spolu obopodě a s jinými úřady si dopisovati a jednati, ustanoveno bude údem
jednání.

Zřízení zemské

Řád volení do sněmu zemského markrabství Moravského.

Z ř i z e n í z e m s k é .

Kapitola první.

O zastupitelstvu zemském vůbec.

§ 1.

Markrabství Moravské zastupeno bude u věcech zemských sněmem zemským.

§ 2.

Právo zastupitelstva zemského příslušná vykonávati bude buď sám sněm nebo výbor zemský.

§ 3.

Sněm zemský skládá se bude ze tří sešdesátníků, totiž:

- a) z kněze arcibiskupa Olomouckého a z biskupa Brněnského, a
- b) z osm a devadesát zvolených poslanců, a to:
 - I. ze sedm a třiceti poslanců v sílu volebním jmenovaných,
 - II. ze sedm a třiceti poslanců volb v sílu volebním jmenovaných, i komor obchodních a živnostních,
 - III. z jeden a třiceti poslanců svých obcí markrabství Moravského, počítaje k němu i město moravské ve vojvodství Slezském.

§ 4.

K řízení sněmu zemského pojmenuje císař Pán z prostředku sněmu hejmana zemského a jeho náhradníka.

§ 5.

Šest ustanovení o tom, kdo má právo voliti a kdo může volen býti, jak budou poslanci rozděleni na okresy volby, jakto se státi mají, a jak se má u volení předstíjíti, obsažena jsou v sílu volebním pro markrabství Moravské.

§ 6.

Doba úřadování, na kterou bude hejman zemský a jeho náhradník jmenován a na ní budou úřadovati sněm zemského zvolení (doba sněmovní), vyznačuje se na šest let.

Zvolení poslanců do sněmu zemského nemůže od volení odvoláno býti.

Po prání říšské doly ustanovení souhlasí se nově volení, a totiž učiní se, kdyby sněm dříve byl rozpuštěn, než kdyby mezi tím některý poslanec vystoupil, smrti nabyl nebo pozbyl způsobilosti k voličnosti následně.

Především úřadovati sněmu zemského mohou zase voleni býti.

§ 7.

Poslancům na sněm zemský zvoleným není dovoleno instrukci přijímati a oni mohou právo hlasovací jen osobně vykonávati.

§. 8.

Sněm zemský schází se na k Nejvyššímu svolání krom zvláštních případů nasti jednou v roce, a to v Brně, hlavním městě zemském, od jistě Časů Pán jinak ustanovi.

§. 9.

Poslanci, když vstupují do sněmu zemského, mají v ruce hejtmans zemského učiniti slib se místě přísahy, že chtějí Časů Pán věrně a Jeho poslušní býti, zákony zachovávat a své povinnosti svědomitě plniti.

§. 10.

Hejtmans zemského přislíbá sněm zemský Časem Pánem svolaný zastávati, v něm předsedati a jednati řádně, tud po skončených přičech aneb ke zvláštním nařízením Jeho Veličenství jej zastávati.

Časů Pán může sněm zemský, i v téže době odvolati, každého časa rozpuští a nového nastíti, aby se stova vallo.

§. 11.

Výbor zemský, jakožto spravující a vykonávající orgán zastupitelstva zemského, skládá se bude ze šesti přísedících z prostředků shromážděného sněmu zemského zvolených, jímá bude předsedati hejtmans zemský. Zvolí by mu nějaká předsídka, pojmenuje hejtmans zemský náčelníka z výboru zemského, aby přiče výboru řídil.

§. 12.

Jeden přísedící výboru zemského volen bude z prostředků sněmu zemského od poslaneč, zvolených od voličské třídy držitelů velkých statků (§. 3, I.), jeden bude zvolen od poslaneč, zvolených od voličské třídy aneb z komer obchodnických i živnostnických (§. 3, II.) a jeden od poslaneč, zvolených od voličské třídy obcí venkovských (§. 3, III.)

Ostatní tři přísedící výboru zemského voleni budou každý zvlášť od velkého shromážděného sněmu zemského a něho země.

Každé takové volení bude se shledati vřídlně hláskajících.

Nemá u volení prvinně a druhém absolutní vřídlny hlásk, kamže bude od volení mezi těmi dvěma osobami, ježto u volení druhém shledat nejvíce hlásk. Ječul hláskové počtem sobě rovné, rozhodne los.

§. 13.

Ze každého přísedického výboru zemského volen se náčelníka, um způsobem, jak uvedeno v paragrafu předcházejícím.

Sející stane některý přísedící výboru zemského, když sněm není shromážděn, vystoupí z výboru, nebo nemístní po době čas předčasně výboru pro nějakou předsídka spravovati, nastoupí na jeho místo náčelníka, kterýž byl k tomu konci zvolen, aby jej zastupoval.

Jestli sněm zemský shromážděn, zvolí se na místo přísedického, kterýž byl na dobré odpuš, jiný přísedící výboru zemského.

§. 14.

Úřadování přísedících výboru zemského a jejich náčelníků trvá tak dlouho, jako úřadování sněmu zemského, kterýž je svolán. Po skončení však doby odvolání aneb byli sněm rozpuštěn, trvá úřadování přísedících dohod, až se z nového sněmu jiný výbor zvlášť.

Vystoupí kdo ze sněmu, ani to za účinek, že vystoupí zároveň z výboru zemského.

§. 15.

Prísedící výboru zemského jsou posláni, bydlící v Brně.

Každý příslušec obdrží roční náhradu z prostředků zemských, kterou vyměří snaha, s výhradou schválení Císaře a snaha.

Kapitola druhá.

Jakou moc a působnost má zastupitelstvo zemské.

I. Jakou moc a působnost má snaha zemská.

§. 16.

Snaha zemská jest ustanovena, aby spolu se přidělovala k vykonávání moci zákonodárné dle toho, jak vyměřeno v diplomu císařském, datovaném dne 30. října 1860, náč. čís. 6. 326, a jemu příloží, posílají dva a dvěletí sečtenouvké do ustanovení poslanců rady říšské, jak ustanoveno v §. 6. základního zákona o zastupitelstvu říšském.

Sečtenouvké tímto volení bude podle toho, jak ustanoveno v §. 7. základního zákona o zastupitelstvu říšském.

Kterak účast sečtenouvké poslanců, jež se svolili mají, mají se rozdělit na jednotlivé obory, města a korporace, vyměřeno jest v dodatku k tomuto zákonu zemskému.

§. 17.

Návrhy k zákonům, týkajícím se záležitostí zemských, předkládají se od vlády snahu zemskému.

Také snaha zemskému přísluší právo, navrhnouti zákony v záležitostech zemských.

Na každému zákonu zemskému jest počítati, aby se shodovali Císař a snaha zemská.

Býlí návrh, aby vydáni byli zákony nějaký, od snaha sebe od císaře odřízla, nebo ho v té době zrušiti znovu předkládáti.

§. 18.

Ze zemské záležitosti pokládají se:

I. Všechna ustanovení, týkající se:

1. zemědělství;

2. stavby veřejné, jako se zpravuje z prostředků zemských;

3. ústavů dobročinných, z prostředků zemských nadaných;

4. rozpočtu protoběžného a běžného podle zemských, jak

a) co se dotýče příjmů zemských ze spravování majetnosti snahy záležitosti, ukládání daní na potřeby zemské a užívání úřadů zemského, tak

b) co se dotýče vydání zemského, říšského i mimoříšského.

II. Zevrubněji ustanoví v mezech zákonů obecných, jako se vztahují:

1. k záležitostem obecním;

2. k záležitostem církevním a školním;

3. ke konání přípitků, a opatrování i uchylování vojáka; konané

III. ustanoví o věcech, do kterých země nebí potřeby zemských se týkajících, jako zvláštními ustanoveními zastupitelstva zemského k opatrování se příkazů.

§. 19.

Snaha zemskému přísluší:

1. Haditi se a návrhy dít:

a) v příčině vyhlášených obecných zákonů a úřadů, jak zvláštní úřadů mají se dítro země, a

b) dítro návrhy, aby vydáni byli obecní zákonové a zavedla se úřadů obecní, jež vyhlášenými příkazy a hlasy země;

2. Přisluží mu podávání návrhy o věcech věcných, které chce vláda a tím v poradu valů.

§. 20.

Sešnu zemskému náleží péči míti o zachování jmění stavovského (domestikálního) a jiné majetnosti země Moravské, která jí buď hned přirozeně náleží nebo jí byla oddána, též o zachování fondů a ústavů, zřízených neb obnovených a prostředků stavovských neb zemských.

K usazení ustanovení, jež se jmění zvládnutí dílu kromové má náležeti, nějakou službu ústavům státním nebo zastávaní, potřebě jest schválení císařského.

§. 21.

Sešnu zemskému přisluží spravovati jmění domestikálního a náležícího ústavu zemského i dílů zemských se týkající a míti péči o to, aby ústavové, kteréž v příčině toho země se sobě má, náležitě se plnily. Jemu přisluží spravovati fond zemský a fond vyrozuměl markrabství Moravského a obraceti náležitě oba fondy k účelům, k nimž dle zákona ustanovení jsou.

§. 22.

Sešnu zemskému přisluží raditi se a usazení činiti o to, jak by se opatřily prostředky, ježž potřebě k vyplnění povinnosti jeho v příčině potřeb zemských, zachování majetnosti, fondů a ústavů zemských, pokud přijmou a jemu zvládnutí a tomu ustojí.

Sešnu zemský má právo, ku potřebě této rozpraviti a vybrati příslušky k přímým daním císařským až do desíti procent. K vidění přísluším k některé daní přímé země k jejím částkám se není rozpraviti, potřebě schválení císařského.

§. 23.

Jakou moc a působnost sešnu zemský máti bude o věcech obecních, ustanoví se zákonem obecním země zvláštními statuty obecními.

§. 24.

Zvláštní předpisy vydati se také, jak se bude sešnu zemský přibíhorati a jako příslušní bude míti o věcech, daní se týkajících, zejménaž co se týče rozpravování, výběrání a odvádění přímých daní císařských.

§. 25.

Sešnu zemskému náleží usazení činiti o systemisování úřednictva a služebnictva, které se výběru zemskému příčí země pro spravování některých věcí zvlášť, jakož i o systemisování pláň tohoto úřednictva a služebnictva; též mu náleží ustanovení, jakým způsobem se má toto úřednictvo a služebnictvo jmenovati a disciplinovati k sešnu přibíhorati, i jako má míti platy na odpočívání a platy mešporeování; kromě toho mu náleží vzdělání sklady k instrukcím, jako se úřednictvo dají v příčině vykonávání služby.

II. Jakou moc a působnost má výbor zemský.

§. 26.

Výboru zemskému přisluží péči míti o právo obyčejné, vztahující se ku správě majetnosti země a fondů i ústavů zemských a státní služba úřednická a služebníků pod ním postavených i příslušní k této službě.

On jest povinen, činiti počet sešnu zemskému a práci těchto, i z toho, že uvedl ve statcích usazení sešnu zemského, ježto se vykonají máti; a náleží mu bráti napřed v poradu návrhy k věcem zemským se vztahující ku potřebě sešnu zemského buď z ústředí sešnu nebo samostatně.

§. 27.

Výboru zemskému přisluží vykonávati právo podávati díl patronátní a presentní, ježto příslušci není nebo bývalým stavům zemským, též právo, navr-

horati nebo jmenovat kandidáty k funkčním neb stipendiam, a práva přijímat je do stávkových ústavů a ústavů.

§. 28.

Výbora zemského málo zastupování zemské zastupitelstvo a všechleých záležitostí právnických.

V listinách, kterých výbor zemský jednáme zastupitelstva zemského vydává, má se hejtman zemský podepsat a má se k nim počet zemské příslušnosti.

§. 29.

Výbora zemského přisluží kromě toho spravovatí věci pod práve, které přisluží posuzování výbora stávkového, pokud nebude se jiné orgány přeneseny zase pokud se příčinou okolností změnách nepřistoupí.

§. 30.

Výbor zemský má učiniti přípravy, když potřebí, aby sněm zemský sedlání své věci mohli, a má vyhledat, v dobrém způsobu chovat a nakládati věci místnosti pro zastupitelstvo zemské a pro úřady a orgány přímo pod tímto zastupitelstvem postavené.

§. 31.

Výbora zemského přisluží zkontroliti průběhy poslanej věceř do sněmu zemského vstupující, že jsou řádně zvoleni a učiniti a tom zprávu ke sněmu zemskému, kterýž rozhodne, zděli se do sněmu připojující.

§. 32.

Zevrubněji naloziti, které práce budou k výbora zemskému náležeti a jak se budou máti horati, bude v sobě obsahovati instrukce, je sněm zemský vydá; zevrubněji pak naloziti v příloze toho, jak se bude máti výbor zemský přislužíti k věcem obsahem a k věcem, týkajícím se daní stávkových, daně budou zvláštními ústavy, obecním a hejtmanem.

Kapitola třetí.

Jak se mají práce spravovatí a vyřizovatí.

§. 33.

Sněm zemský, který se k řádnému svolení vjeje, má o věcech k jeho působnosti náležících v zvláštních rokování a je vyřizovatí.

Sedění rozluží se, scházejí a zrušují hejtmanem zemským.

§. 34.

Sedění sněmu zemského jest veřejné.

V případech zvláštních může se držiti sněmů důvěrných, když buď předsední se to pokládá, nebo alespoň pět sněmovníků, a když po odstranění postuchoj sněm v to svolí.

§. 35.

Věci, které se mají v poradu brati, řadí se k sněmu zemskému:

- a) buď co návrhy od vlády předložené hejtmanem zemským;
- b) nebo co návrhy, předložené od výbora zemského nebo od výbora zvláštního, se sněmu zemskému sob mezi sněmem a tomu kromě zvláštního;
- c) nebo co návrhy toho neb sněmu sněmovníků.

Člady by sněmovníků některý podati sněmu zemskému návrh o sobě, ješto by se nevztahoval k návrhu od vlády neb od zvláštního výbora předložena, má se své nejvyššímu zvláštnímu sněmu příměně rozložiti, a návrh tenký má se přeházet ve výbora v poradu vati.

Účiniti by kdo návrh o věcech, ješto zvláštní k působnosti sněmu zemského, nemá ho hejtman zemský ku poradě připojiti.

§. 36.

Hejtmanu zemského přisluší ustanovovati, v kterém pořádku se věci v poradu bráti a vyřizovati mají.

Něvřky, které sněmu zemskému předloží vláda, mají se před všelikými jinými věcmi v poradu vati a vyříditi.

§. 37.

Metoděští markraběti Moravského nebo komitaci od něho vypustí mají právo, do sněmu přicházeti a každé chvíli slova se vjíti; hlasovati ale mohou jen tehda, když jsou udově sněmu zemského.

Ujalyby v některém rokování toho pořádku nebo toho řádu, aby se do sněmu poslal některý udově úřední vládních, kteří by podali správy nějaké nebo nějaká vysvětlení, má se hejtman zemský v přičině toho obráti k představeným těchto úředír.

§. 38.

Abý sněm zemský mohl o něčem učiniti usnesení, potřebí, aby byla pospolu více než polovice veškerých sněmovníků; aby pak usnesení bylo platné, potřebí absolutní většiny hlasů.

Jakou hlasové počtem sobě rovní, budž návrh v poradu vzaty pořádku se uzavřouj.

Navrhl by se, aby se učinila nějaká změna ve zřízení zemském, potřebí, k usnesení o to, aby byly pospolu alespoň tři čtvrtiny sněmovníků a aby k tomu alespoň dvě třetiny jich přivolely.

§. 39.

Vábec hlasuje se ústně; pokud by se ale předsevzetím vlády, mohl se také hlasovati tím, že sněmovníci vzájemně nebo nástanou se dří.

Volení neb odhlasování hlas se celostmi hlasováním.

§. 40.

Jedním sněmu zemského budž prostředkem místodržícího Jeho Veličenství ve sněmost uvedeno a protokol o seděních k němu přiložen.

Jakým způsobem se jednání sněmovní v obecnosti uvěsti má, ustanoví sněm.

§. 41.

Sněmu zemskému není dovoleno, s následným zastupitelstvem jurých semi korunních sobě dopisovati, ani vyhláškovati jakých koli od sebe vydávati. Tož není dovoleno, deputaci do shromážděného sněmu zemského připoušteti, řídkost pak máže sněm přijmáti jen tehda, když se mu podají slova některého sněmovníka. Deputace ze sněmu zemského k Nejvyššimu dvoru císařskému mohou se poslati jen tehda, když k tomu Císař Pán prvé přivole.

§. 42.

Výbor zemský má právo k sněmu přikázané v poradách kolegiálních se psáti-
tas bráti a je vyřizovati.

Abý usnesení výboru zemského bylo platné, potřebí, aby alespoň čtyři pětina-
dici byli pospola.

Shlédal by hejtman zemský, že usnesení výboru zemského se před obec-
němu dříbré mu nebo nikomu, má právo a jest povinen učiniti, aby nebyla vy-
konána, a má té nepředané prostředkem místodržícího na Nejvyšším místě ozná-
miti, aby Jeho Veličenství o tom rozhodl.

§. 43.

Výbor zemský máže si dopisovati jen se sněmem, z něhož byl zvolen a
máže od sebe vydávati jen oznášení v přičině věci jemu ku správě svěřených.
Deputaci rovněž výbor zemský připoušteti.

Rád volení do sněmu zemského.

I. O okresích voličích a o městech, v kterých se voliti má.

§ 1.

V příčině volení poslanecké z třídy velkých statků jest voličem markraběte Moravské, podléhá k němu i cizlasy ve Slezsku ležící, jediným okrajem voličem. Volení konati se má v Brně, hlavním městě zemském.

§ 2.

Voličové poslanecké z třídy velkých statků děli se na dva sbory voliči, a s nimi jeden či tři děličelé statků do desk zemských neb lesních vládních a svazkem šlechticem zemským, kteří mají právo voliti, druhý pak tři ostatní děličelé velkých statků, kteří mají právo do sněmu voliti.

Voličům sboru děličelů statků šlechticem přiděleni voliti pět poslaneck. voličům sboru ostatních děličelů velkých statků nálež voliti poslaneck. pět a dvacet.

§ 3.

V příčině volení poslanecké městských činí: Brno, hlavní město zemské, čtyři okresy voliči; města:

- a) Olomouc, b) Ahlova, c) Kroměříž, d) Mikulov, e) Prostějov, f) Šumperk a g) Znojmo, činí každé o sobě okres voliči; města sile tato polehají činí vždy dohromady jeden okres voliči:
- h) Třebíč, Sedlčany a Blansko;
- i) Hustopeče, Hodonín, Slavkov a Dolní Kounice;
- k) Baskovice, Jeviško, Kvanice a Tiřňov;
- l) Kyjov, Vukov a Slatiňany;
- m) Uherské Hradiště, Otava, Buzace a Veselí;
- n) Hukčev, Hulín, Vauša a Velké Meziříčí;
- o) Uherský Brod, Vyzovice, Křibouky a Žid; p) Třebíč a Velké Meziříčí;
- q) Dačice, Telt, Slavonice a Jemnice;
- r) Nové město, Žďar, Bystřice pod Pernštejnem a Velká Bítuš;
- s) Nový Jičín a Strakonice;
- t) Příbor, Palsk a Frenštát;
- u) Moravská Ostrava, Místek a Brnoberk;
- v) Hranice, Lipník a Koll;
- w) Uhov a Hymbov;
- x) Přerov, Kojetín a Tovačov;
- y) Sazavka, Staré město a Zábřeh;
- z) Brno, Libov, Boreč a Boudějov;
- aa) Mohelnice, Loutice, Lítavol a Úsov;
- bb) Krumlov, Ivančice, Moravské Budějovice a Jarošovice.

Ze zmínčených voliči okresy města Brno ustanovují se čtyři okresové obce, vyznačené statkem obecním tohoto hlavného města, dnem dne 6. července 1882 v §. 2.

§. 4.

Brno, hlavní město zemské a ona města, ježto v sobě činí okres voličů, jsou zároveň místy voličními těchto okresů.

V okresích, ježto složený jsou ze dvou neb z více měst, jest místem voličním ono místo, kterým v paragrafu předcházejícím tu, kde se ustanovuje každý okres voličů, první jest poleženo.

§. 5.

V každém z jeden z těchto voličních okresů městských v §. 3. ustanovených zvolen buď jeden poslanec.

Všichni ti, kdož mají v městském voličním okrese právo voliti, činí jeden sbor voličů.

§. 6.

Komora obchodnická a živnostnická v Brně má voliti tři poslance do sněmu zemského a komora obchodnická a živnostnická v Olomouci také tři.

V příčině tohoto volební mají členové a zástupci každé komory činiti sbor voličů.

§. 7.

Co se týče volební poslance obcí samobvalých, kteří mají náh poležení okresové politické vbyly dohromady jeden okres voličů:

1. Okresové Brnoúský (okres Brnoúský), Těchovský a Ivančický, dohromady jeden;
2. okresové Třebovský, S. Havský a Jevišský, dohromady jeden;
3. okresové Boskovický, Blazenský a Kunštatský, dohromady jeden;
4. okresové Vukavský, Buzševický a Slezkovský, dohromady jeden;
5. okresové Hustopečský, Střelcovský, Žďarčkovický a Kloboucký, dohromady jeden;
6. okresové Kyjovský, Holomický a Žitavský, dohromady jeden;
7. okresové Uh. Hradištský, Ostrovský a Svatýnský, dohromady jeden;
8. okresové Kroměřížský, Kujavský, Píroveský a Zlatoúský, dohromady jeden;
9. okresové Halesčovský, Hystřický a Nepomukelský, dohromady jeden;
10. okresové Uh. Brodský, Kloboucký a Vyzovický, dohromady jeden;
11. okresové Jihlavský, Velka-Moslavský a Třebíčský, dohromady jeden;
12. okresové Budečský, Tolečský a Jemnický, dohromady jeden;
13. okresové Novoměstský, Hystřický pod Parníkemem a Žďarský, dohromady jeden;
14. okresové Novojičínský, Pálavský a Pířovský, dohromady jeden;
15. okresové Hrušický, Litavský a Lipický, dohromady jeden;
16. okresové Místecký, Mor. Opatovský a Frenštatský, dohromady jeden;
17. okresové Val. Mezitřský, Rožnovský a Vsetínský, dohromady jeden;
18. okresové Olomoucký (okres Olomoucký), Prácheňský a Pannovský, dohromady jeden;
19. okresové Šternberský, Rymářovský a Devočský, dohromady jeden;
20. okresové Šumpercký, Wisemberecký a Staroměstský, dohromady jeden;
21. okresové Zábřehský, Šumpercký a Kotelnický, dohromady jeden;
22. okresové Litovický, Uďovský a Konický, dohromady jeden;
23. okresové Znojenský, Vranovský a Mor. Budějovický, dohromady jeden;
24. okresové Kromlovský, Náměšťský a Heřtovický, dohromady jeden;
25. okresové Mikulovský a Jaroslavický, dohromady jeden;
26. Euklerary moravské ve vojvodství Slavonickém činí dohromady jeden okres voličů.

§. 8.

V každém okresu volicím k volení poslanců obcí venkovských zřizován jest v nekrálovství Moravském místem volicím sídlo politického okresního úřadu nebo okresu politického, kterýž jest v §. 7. tu, kde se ustanovuje každý okres volicí, první jmenován; místem volicím kolektivním moravských jest Ústřední.

§. 9.

Každý z okresů volicích v §. 7. pod číly 1, 3, 8, 11 a 18 jmenovaných volicích má po dvou poslancích, každý z ostatních jeden a dvaceti okresů volicích po jednom poslanci.

Voličé všech obcí, ležících v jednom okresu volicím (vyjímaje města, ježto do §. 3. mají právo poslance voliti), dají jeden obor volicí.

B. O právu volicím a o voličnosti.

§. 10.

Poslanec voličské úřady veřejných a národních volení budíž přímo od držitelů statků, do desk zemských nebo manuských vložných, a nichž se ročně platí alespoň dvě stě podstatí státních císařských daní realních (vyjímaje přírůstek na věku). Kvalita držitelů veřejných statků mají býti zletilí a mají příslušeti k rakouskému svazku státním.

§. 11.

Jestli statků do desk zemských nebo manuských vložných, který přísluší a sebou právo, do sdružení volicí, v držení několika držitelů, může jen ten z nich do sdružení volicí, kohož ostatní k tomu zasmou.

Jestli kdo v držení dvou nebo více statků do desk zemských nebo manuských vložných, a nichž se ročně dohromady platí alespoň dvě stě podstatí státních císařských daní realních (vyjímaje přírůstek na věku), má též právo do sdružení volicí.

§. 12.

Jestli v držení statku do desk zemských nebo manuských vložného, který přísluší a sebou právo do sdružení volicí, korporace neb společnost nějaká, přísluší právo voličské vykonávati tomu, kdo dle zákona nebo dle pravidel společenských jest ustanoven, aby korporaci nebo společnosti zastupoval u všech věcí.

Jestli obec v držení nějakého statku do desk zemských nebo manuských vložného, právo volicí a sebou přísluší jí, nemá-li co obec právo toho vykonávati.

§. 13.

Poslancové měst v §. 3 jmenovaných volení budíž přímo ode všech občanů, kteří dle občanského statusu občanského nebo dle zákona občanského, vydaného dne 17. března 1849 (č. 170 sborníku říšského) mají právo, voliti obecní zastupitelstvo měst okres volicí dleci, a to:

- v obcích, v kterých jsou tři starové volicí, od těch, kteří mílejí do prvního a druhého sboru a od těch ze sboru třetího, kteří platí v Brně alespoň dvě stě státních císařských daní, v jiných pak městech alespoň deset státních;
- v obcích, které mají méně než tři starové volicí, od prvních dvou třetin všech volicích občanů, postavených po sobě dle velikosti daní, přímé, již ročně platí. Po těchto volicích příjdem ti, kteří dle ostatní své vlastnosti mají právo zastupitelstvo v obci volicí.

§. 14.

Poslanec obcí venkovských volení budíž do sdružení okresu zvolené voliče. Každá obec k okresu volicím náleží avšak ne každých pět set obyvatelů jednoho voliče. Zkusí-li, když se obyvatelstvo dělí pět set, volicí, dleci dvě stě

poděsit nebo více, pokládá buď veit takový za při set, zluče-li ale veit mezi set dvě set poděsit, buď takový veit pominut.

Málo obce, ježto mají méně při set obyvatelů, volitel po jednom volitel.

§. 15.

Volitel každé obce volení buďet od občanů, kteří die zákona občanskho, daného dne 17. března 1847 (č. 170 zákonnika říšského) mají právo voliti zastupitelstvo obecní, a to:

- ještě v obci třikrát více volitel, od těch občanů, kteří činí sbor první a druhý, a
- ještě v obci méně sborů volitelů, nežli třikrát, od dvou prvních třetin všech volitel občanů, postavených po sobě die velikosti daně přímé, již ročně platí. Po těchto volitelů přídou ti, kteří die osobní své vlastnosti mají právo, zastupitelstvo v obci voliti.

§. 16.

Každý volitel má právo své také v jednom okrese volitelů vykonávati, a kromě zvláštních případností jen osoba.

Výjimkou mohou voliti z třídy držitelů velkých statků své právo hlasovati skrze písemceznika vykonávati. Početní však, aby písemcezník takový měl právo, v třídě velkých statků voliti a on mále jen jednoho volitelé zastupovati.

Kdo má právo voliti v třídě držitelů velkých statků, nemůže voliti v okrese volitelů sbou ostatních tříd volitelů, a kdo má právo voliti v okrese volitelů mále v §. 3. jmenovaných, nemůže voliti v obcích venkovských.

Ještě volitel z volitelů třídy měst a průmyslových míst a obcí venkovských sbou několika obcí, mále právo své vykonávati jenom v té obci, v které řídné byti.

§. 17.

Za poslance do sněmu zemského mále volen býti každý, kdo:

- jeť občanem rakouským;
- kdo má třicet let věku svého;
- kdo jeť v úplném požívání práv občanských, a
- kdo má die předtých §§. 10. až do 15. právo, voliti poslance do sněmu zemského v některé třídě volitelů v zemi, totiž buď ve třídě držitelů velkých statků, nebo ve třídě měst, nebo ve třídě obcí venkovských.

Co tato uvedeno, toho potřebí také, aby kdo mohl volen býti za poslance kamory obchodnické a živnostnické.

§. 18.

Do sněmu zemského nemohou voliti, aniž mohou do něho voleni býti:

- ti, kteří pro nějaký zločin nebo přečin, nebo pro přestupek ze zlétnosti spáchaný nebo proti veřejné nuzropošestnosti směřující byli vinní uznáni, nebo pro některý zločin nebo přečin, nebo pro přestupek ze zlétnosti spáchaný a nedostatečnosti průvodů a obhájení byli propuštěni;
- ti, kteří pro některý čin trestný pod list. a) jmenovaný byli u vyšetřování vzati, pokud toto vyšetřování trvá, a
- ti, o jejich jméni byl konkurs prohlášen nebo řízení narovnané zavedeno, pokud řízení konkursní nebo narovnané trvá, a po skončeném řízení, když v něm nebyť nějaká nevinná.

III. O rozpisování volby a o přípravách k ní.

§. 19.

Vyzvání, aby se volili poslanci do sněma, učiní se veřejně vyvěšením, vyhlášením od místodržitelů, v němž se má položit den, kterého se volba v místech území řídem ustanovených má konati.

Den k volení má se vydati tak, aby do něho všechny přípravy, jež potřebí, mohly býti dokonány.

§. 20.

Rozpisání volby obecně do celého zemského má se učiniti tím způsobem, aby se nejprve volili poslancové obcí venkovských, potom poslancové měst i komer obchodnických a živnostnických a konečně poslancové držitelů velkých statků, a aby se volení poslanci každé z obou prvnějších tříd volících předchozím v celé zemi v tenž den.

§. 21.

Rozpisání volby obecně budí ve všech obcích markrabství Moravského a celkové moravských ve Slezsku novinami zemskými a plakáty učiněno.

Rozpisání volby zvláštní vyhlášením budí, když se mají voliti poslanci a třídy držitelů velkých statků, novinami zemskými; když ale se mají voliti poslanci a třídy měst a z tříd obcí venkovských, budí to vyhlášením plakáty v těch obcích, z kterých se skládá okres voliců.

§. 22.

Vládní úř, kteří dle tohoto řádu volení činí obor voliců, započíná buditi se zvláštní seznam.

Seznam voliců každého sboru volického budí od orgánu, jež jest ustanoven, aby jej vydával, v evidenci chorvů a ku potřebě při volení ve dvoje stejné aneb jiné exemplářích sepsán.

§. 23.

Seznam voliců oboujho volického sboru držitelů velkých statků budí od místodržitelů vyhlášením, oznámením zemskými Brněnskými a Opavskými vyhlášením a v tomto vyhlášení řádu žezárodnosti k reklamaci položena, která se má ode dne vyhlášení počítati. Podal-li by kdo reklamaci, když tato řáda již prošla, budí se expedito poslati a odročiti.

§. 24.

Zdělí jest přísluhy k reklamaci, buď se někdo byl do seznamu započán, kdo nemá právo voliti, aneb že byl někdo posazen, kdo má k tomu právo, aneb zdělí přísluhy k reklamaci nemá, přikládí rozhodnutí místodržitelů, který může také z mezí řádu svého řádu seznamy voliců z tříd držitelů velkých statků opravit až do toho dne, kterého se má voliti.

§. 25.

Když jest o reklamaci v následný den podány rozhodnutí a seznamy voliců oboujho volického sboru držitelů velkých statků jsou opraveny, vydá se každému volici listek legitimální, v němž poznamenáno jest pořadí jmenů čísel toho kterého seznamu volického, jméno voličovo a místa, kde bydlí, též místo, den a hodina, kde a kdy se bude voliti.

Voličům, kteří bydlí v zemi Moravské nebo v částech Moravských ve Slezsku, budí listky legitimální poslati; voličům, jež bydlí veš Moravě a částech moravských, budí vypraviti novinami zemskými, Brněnskými a Opavskými, aby si je vyznali.

§. 26.

Seznam voliců v každém městě, jmenovitě v §. 3, budí od předložení obecně vyhlášením a v tom budí též toho řádu, co náležo v §. 19 a 20.

potom buďti seznam takto voličný od představeného úřadu politického, pod kterým má být postaveno jest, se seznamy voličskými, v příčině zastupitelstva obecního sepsanými porovná, co náležitě voličný seznam a pořádek.

U voličství těchto seznamů voličských buďti se shledají pořádky seznamy voličů obecních, ješto byly při posledním obnoveném volení zastupitelstva obecního sřazeny.

§. 27.

Úřad politický, ježto dle předložení programu přísluší potvrditi seznamy těch, kteří mají v městech právo do nároku voliti, má voličům do seznamu započítati listky legitimální vadšiti a došati, v kterýchž má býti poznamenána jména voličova, a místa, kde bydlí, též místo, čas a hodina, kde a kdy se bude voliti.

Seznamy voličů a míst, v kterých se volba nekoneí, posílají buďti představenému úřadu politického v tom místě, v kterém se pro okres voliti má, a u téhož představeného lidšine buď také se posílání a strany místnosti, čas a hodina, kde a kdy se bude voliti, aby se listky legitimální vyplniti mohly.

§. 28.

Jestli dle nich jestli více měst v jeden okres voliti spojova, má představený politického úřadu v tom místě, kde se bude pro okres voliti, se seznamů voličských všech měst hlavní seznam okresu volého sestaviti a dva exempláře takového seznamu k volení připsati.

§. 29.

Ze příčinou volení postavení obcí venkovských má politický úřad okresní pro každou obec k jeho okresu náležitou (vyjímaje jediné města v §. 3. jmenovaném) dle počtu obyvatelstva domácního a poslední kaskripci vyhledaného podle §. 14. ustanoviti, kolik voličů jedna každá voliti má, a seznámito představenému obec, má se náležitě, aby se seznam voličů obecních, při posledním obnoveném volení zastupitelstva obecního sřazených vadšiti a ješto jeť listky seznam obecní, kteří dle §§. 15. a 19. mají právo voliti volitele. Takžto v příčině těchto obcí představení mají politický úřadové okresní ve Slavsku, v jehož okresích jsou obce, ješto náležitě jako enklavy k Moravě.

§. 30.

Při stavění politického úřadu okresního, když obceí seznam občanů, kteří mají právo volitele voliti, má ustanoviti čas, hodinu a místo, kdy a kde se volba konati bude, má pojmenovati a vybrati komisaře, který by volbu řídil, a má o tom všem představenému obec v první čas dle věšeti a ješto náležitě, aby občany, kteří mají právo voliti, ku volbě pozval.

§. 31.

Komisař volbu sřazující má seznam občanů, kteří mají právo hlasovati, prohlédnouti, že jest náležitě vadšiti a že voliči byli ku volbě pozváni, potvrditi a potom seznam voličů s připraveným seznamem hlasovacími došati představenému obec, kterémuž společně s komisařem úřadu přísluší volbu říditi.

§. 32.

Volba voličů má v úterý k tomu čas, v ustanovenou hodinu a v místě ku shromáždění pojmenovanému představení, náležitě k tomu, kolik voličů se sešlo; při čemž sřazování se jest dle pořádkosti tím, co vyměřeno v úřadu politického §§. 39, 40 a 41, též 43 až do §. 47. tímto postáje.

Voliči mají též ješto pojmenováni, kolik voličů se má zvoliti.

Aby zvolení voličů bylo platné, potřeby absolutní díl nezávisle náležitě hlasovati.

Nepřijde-li při prvním hlasování taková většina k místu, má se dále představení dle toho, co jest ustanoveno v §§. 48, 49 a 50.

§. 32.

Představený politického okresu má v každé obci na jeho postavení, admi volení volitelů má právo do obecního představení, a navrhl se jako volitel, aby se volilo znovu, má každý zvolené zastupitel do seznamu volitelů celého okresu politického, kterým seznam se dvojnásobně rozšíří má. Volitelé by se postavili, aby se znovu volilo, má se to ihned rozhodnout a mají se admi postavení, před se to děje.

§. 33.

Když volitelé ve všech obcích venkovských toho okresu jsou zvoleni a seznam volitelů jest úplný, má představený okresu politického zvolených volitelů každý legitimací rozšířit a rozhodit, v kterýchto místech má býtí permanentní jako okresního seznamu volitelů, jedno volitelstvo a místo, kde bydlí, 128. místo, den a hodina, kde a kdy se bude posazovat do svého volení.

Seznamy volitelů těch okresů, v jejich místě představen se navrhl, buďto znorová se spíše v příčině volby volitelů vzdělanými postavy představeného politického úřadu okresního v tom místě, v kterém se pro okres volení má, a o téhot představeného lidstvo buď také se posazovat, týkajíc se místnosti, dne a hodiny, kde a kdy se bude volilo, aby se listky legitimací vyplniti mohly.

§. 35.

Představený úřadu politického v tom místě, kde se má pro volení okres voliti, má se seznamem volitelů všech okresů politických v jednom volení okres spojovaných listy seznam volitelů okresu volitelů sestavit a dva exempláře toho seznamu k volení připravit.

IV. O volení posazování do seznamu zemského.

§. 35.

Účinní volby v každém sboru volitelů, kteréž se konají má s přítomností komise zemského, světlí se konají z volitelů sboru zřetelně, kteréž se skládají má:

1. ze sboru volitelů držitelů statků šlechtických ze tři úřad, jmenovaných od volitelů a ze dvou úřad, jmenovaných od magistrátu;

2. ze volitelů sboru ostatních držitelů velkých statků ze čtyř úřad, jmenovaných od volitelů a ze tři úřad, jmenovaných od magistrátu;

3. v každém volitelů sboru míst v §. 3. přivedených ze starosty nebo záměstků od něho ustanoveného a ze dvou úřad zastupitelstva obecního toho místa, kde se volí, a ze čtyř úřad, jmenovaných od komise volby správního;

4. v každém volitelů sboru obcí venkovských ze tři úřad tohoto sboru, jmenovaných od komise volby řídkého a ze čtyř úřad, jmenovaných od volitelů.

§. 37.

Listky legitimací, které se volitelům a postahem volitelům vydávají, přisílají a sebou přivést, že volitelé mohou do místnosti k volbě ustanovené vejíti a jsou jim jako vyvolání, aby se v den a hodinu nich poznamenaný a v určitém hodině k volení dají vyjít, byť i nebyli dříve k tomu povoláni.

§. 38.

Volení počne se v den k tomu posazovaný, v určitém hodině a v místnosti k tomu ustanovené, neohledic, kolik volitelů se volilo, tím, že se ustanoví komise k rozání volby, kteráž se sebou zvolí předsedního, a přerovně seznamy volitelů i připravené seznamy hlasovací.

§. 39.

Předseda komise volby správní má volitelům shromážděným na rozvolnění §§. 17 a 18 listy volení svého zvolení, co se týče vlastností, které mají mítí k, kteréž chtějí volení býtí; má jim vyvolání, jak mají v hlasování a v počítání hlasů

předcejtí a má je zapomenouti, aby hlas své dle vlastního předsvědčení bez
všelijakých závažných ohledů veřejných dělal, jak dle nejlepšího vědomí a svědomí
svého se to mají, že by to bylo obecnému dobru nejvýhodnější.

§. 40.

Učinil někdo před, než se počne hlasovati, námitku, že volič některý v se-
znamu voličském zapomenutý nemá práva voliti, a domáje-li, že od té doby, co
byly učiněny seznamy voličské, posly vlastností některé, pro kterou měl právo
voliti, rozhodne v přičině toho líceč komise volbu spravující, anli se dá místa
rekursu.

§. 41.

Hlasování počne tím, že čtejí hlas úřední komise volbu řídící, pokud mají
právo voliti.

Potom vyvolá jeden od této komise voliče, aby hlasoval v tom pořádku,
jak jsou jmenováni v seznamu voličském zapísan.

Volčí, kteří přijdou do shromáždění voličů, když byla jmenováni jak již vypo-
čítána, mají dávati hlas svůj teprve po předeání celého seznamu voličského a mají
se za tou příčinou u komise ohlížeti.

§. 42.

Každý volič, který byl k hlasování vyvolán, má odvedení listek legitimních
a má právo pojmenovati toho, koho by si líčil za poslance do volbu současně.

Vypadal-li na některý okres volič dva nebo více poslanců, má volič jme-
novati tolik jmen, tolik se má voliti poslanců.

§. 43.

Vazjedli při dávání hlasů pochýbení nějaké, učinil některý volič jest to pravá
osoba, rozhodne v přičině toho líceč komise volbu řídící, anli se dá místa re-
kursu.

§. 44.

Hlasování každého voliče zapíše se do přípravených k tomu rubrik dvojná-
sobného seznamu hlasovacího voličů jmen voličů.

Do jednoho seznamu zapíše hlas zapísevatel od komise volbu řídícího ko-
misi voličské přičině, do druhého pak seznamu zapíše jej zároveň některý od ko-
mise, a tento druhý seznam jasně listě obepíše jest koncesíou, že hlas byl
zapísan.

§. 45.

Hlas, který by se dal pod výminkou, aneb k němuž by se přidal nějaký pří-
kas tomu, kdo má zvolen býti, jest nepřijím.

Zdali ten aneb osem hlas jest písný či nic, rozhodne líceč komise volbu
spravující, anli se dá místa rekursu.

§. 46.

Volbu má se krom zvláštních případností v líceč dce k té ustanoveného
skonečti. Nastaly-li by ale takové okolnosti, pro které by se nemohlo voliti, ve
volení předcejtí aneb volení skončilo, mále komise, když k tomu přivedl komise
volbu řídící, volení se dce nejprve přísti odložiti aneb je předcejtí. O čemž se
voličům má dce věděti tím spíše. Jak v míně občeje.

§. 47.

Když všichni přítomní voličové hlasy své dali, má předsedící komise volbu
spravující hlasování an skončeno prohlásiti, komise tato i komise volbu řídící mají
se v dvojnásobném seznamu hlasovacím podcejtí a má se líceč počínoucí skru-
tiovati.

Jak političní hlas vypadlo, má předsedící komise, jak mále jest skončeno,
zpréděni ohlížeti.

§. 48.

Aby zvolení poslance do sněmu zemského bylo písné, potřebí absoluzi většiny hlasů.

Jestli hlasová počtem sobě rovná, rozhodne v každé případnosti los, jejíž úkone předvede komise volbu říšskú.

§. 49.

Nedojde-li při hlasování ten neb onen poslanec volený takové většiny hlasů, má se skratkovatí po druhé, a pokud by ani při druhém skratkování většina nevypada, má se přikročiti k třetí volbě.

§. 50.

V třetí volbě mají voličové voliti jen takové osoby, které v druhém skratkování měly vůbec číi relativně nejvíce hlasů po těch, jimiž se dostalo absoluzi většiny.

Osob, jimiž se mají voliti do třetí volby, jest vždy jednou tolik, co poslanců, kteří se mají jistě voliti.

Hlas, který v třetím skratkování padne na někoho, kdo nebyl vaný do třetí volby, počítá se buď za nepřítij.

§. 51.

Když jest tolik poslanců náležitě zvoleno, kolik potřebí, tedy se protokol o volbě sepsaný zveřejní, od úst komise, která volbu říšskú, a od komise místního poděpě, přiče se k němu seznam hlasování a lista o počítání hlasů — a byl-li volen poslanec obci venkovských, přiče se zároveň spisy k volbě voličů se vztahující — potom se od komise a od komise společně zapečetí, dá se naň napsa, a někde viděti, co obsahuje a odevzdá komisi místní, aby jej poslal ministerstvu.

§. 52.

Ministrstvo, když byl nahlédli do spisů volby se vztahujících, jako mu byly zaslaný, má každému zvolenému poslanci, ač neměl proti němu nějaké příčiny v §. 16 jmenované, pro kterou voličové posvěřá, certifikát o volbě razebán a dáti mu jej do rúk.

Tento certifikát dáti zvolenému poslanci práva, že může vstoupiti do sněma, a má tam sídlo, že se zvolení jeho počítá za písné do rúk, pokud opak toho neuvyřkáe.

§. 53.

Ministrstvo má zároveň spisy k volbě se vztahující vybrati zveřejněti poslati, když je má skratkati a učiniti o nich spěva sněmu zemskému, jenž přišel rozhodovati, učiniti postaneovou zvolení se mají do sněmu připatiti (§. 31 článku zemského).

V. Ustanovení skratková.

§. 54.

Učiní-li by se v první době sňmovní sňvrh, aby se v tomto řádu volení do sněmu něko změnilo, má se sním, pokud dle §. 35 článku zemského vůbec jest spůsobij, usnešení činiti, absoluzi většinou hlasů o to se usnešiti.

Pakli by se proti první lesklé daby sňmovní, potřebí k usnešení sněmu o tom, aby slepěti úi čirtiny všech sňmovníků byly přítomny a aby napředně dle řádu přítomných sňmovníků k tomu přivolely.

Přidavek

ke

ke zřízení zemskému markrabství Moravského.

I.

Devět a dvacet členů sněmu zemského, kteří se mají do zákonodárné poslanecké rady říšské podělit, budou na jednotlivé obvody, města a korporace takto rozděleni:

Sněm má voliti:

1. ze dvou zákonodárná, kteří dle §. 3. a) zřízení zemského mají být voleni, a ze třiceti poslanců volkých státních dělniců;	jednoho poslance;
2. ze čtyř poslanců hlavního města Brna;	jednoho poslance;
3. ze šestí poslanců komer obchodnických a živnostnických;	jednoho poslance;
4. ze čtyř poslanců okresů volicích, jmenovaných v §. 8. řádu volení do sněmu pod li. h), i), k);	jednoho poslance;
5. z pěti poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod li. e), l), m), n), o);	jednoho poslance;
6. ze čtyř poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod li. b), p), q), r);	jednoho poslance;
7. ze čtyř poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod li. c), u), v), w);	jednoho poslance;
8. z osmi poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod li. s), t), f), x), y), z), aa);	dvě poslance;
9. ze tří poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod li. d), g), bb);	jednoho poslance;
10. ze sedmi poslanců okresů volicích, jmenovaných v §. 7. řádu volení do sněmu pod č. 1, 2, 3, 4, 5;	dvě poslance;
11. ze šestí poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod č. 6, 7, 8, 9 a 10;	jednoho poslance;
12. ze čtyř poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod č. 11, 12 a 13;	jednoho poslance;
13. z pěti poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod č. 14, 15, 16, 17 a 18;	jednoho poslance;
14. ze šestí poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod č. 19, 20, 21 a 22;	jednoho poslance;
15. ze tří poslanců okresů volicích, jmenovaných tantěm pod č. 23, 24 a 25;	jednoho poslance.

II.

Návrhy, aby se rozdělení výše položená změnila, náleží ku kompetenci rady říšské, a má se v tom předjetí do toho, co ustanoveno v §. 13. ústavního zákona o zastupitelstvu říšském.

12.

(Obchodní v. 104. ř. 216. ř. 26. č. 2. 1861, ř. 26. č. 2. 1861.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illírský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskan-
ský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Ko-
rutaný, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský,
Parmenský, Piacenzský a Quastalský, Osvětimský a Zatorský,
Těšínský, Furlanský, Duhrovnický a Zaderský; knížecí hrabě
Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradistský; kníže
Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lučický a
Istrijský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencský,
Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském kraji atd.;
velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

vyhlášené a vědomé máme:

Jakž jsme, řádíme toto Sobě, aby ustavě všech Našich království a země
na místech národních k tomu ustanovených co nejříve se sešli a řadu říšské pa-
laticy čestného dne druhým úřadem aby ve Vídni, Bělehradu a sídelním městě
Němce, co nejříve se shromáždila — smery Našich království Uherského, Chor-
vatského a Slavonského de ustanovení schválených již svolení, a jakž Sobě ús-
tavujeme, země Sedmihradský de ustanovení, která k určitým podobným vy-
dání, svolení, nastupujeme tímto, jak náleže k tomu:

I. Sestavě Český, Dalmatský, Halický a Vladimírský i Krakovský, Rakou-
ský pod Enzi a pod Kaň, Salcburský, Štýrský, Korutaný, Krajský, Bukovin-
ský, Moravský, Slenský, Tyrolský, Vorarlberský, Lotarinský, Gorický a Gradistský
a Terstský i okolice Terstského svolení jsou do této schůzky na shromáždění
jich pojmenovaných na den 6. dubna r. 1861.

II. Rada říšská svolení jsou do Vídne, Bělehradu a sídelního města Němce, na
den 29. dubna r. 1861.

Dáno ve Vídni, Bělehradu a sídelním městě Němce, dne čtrnáctého 6-ého
února letošního osmiletého sedmátého prvního, panování Našeho roku třináctého.

František Josef mp. (L.S.)

Arcivojvoda Rainer mp.

Reichberg mp. Neeser mp. Degrad mp. Schmerling mp. Lasser mp.
Scheuen mp. Plover mp. Wickenburg mp. Pratohevera mp.

Z Nejvyššího radní:

Ransonné mp.

13.

Patent císařský,

Jméno se stálo i rozšířením rade říšské pozpoutí, rade státní sřídaje a státní této rade vyhláseje:

(Shledna r. 15. únor 1861, ří. úst. 22. az. 323. vyd. a rozd. dne 20. únor r. 1861.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illírský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovoivoda Toskanský a Krukovský; vojvoda Lotarinský, Saleburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmilhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Vlačenský a Quastallský, Osvětimský a Zatorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížeci hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském krajisti; velkovoivoda vojvodství Srbského atd. atd.

vyjevíe Naš rade ministerskou, ustanoví jme se na tom;

Předně: Stálo i rozšířením rade říšské se rozpoutí; patent, daný dne 13. dubna 1851, list kabinetní, daný dne 30. srpna 1851 i patent, daný dne 5. března 1850, posčývají platnosti.

Za druhé: Sřídaje se rade státní, a v příslušeném státnu ustanovuje se, k čemu se sřídaje, jak bude mít postavení a jak bude složena.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našem, dne dvacátého šestého únoru léta úctěhodného sedesátého prvního, panování Našeho roku třináctého.

František Josef mp. (L.S.)

Arcivojvoda Rainer mp.

Reichberg mp. Neeserý mp. Degenfeld mp. Schmerling mp. Lasser mp.
Sachsen mp. Plener mp. Wickenburg mp. Pratobevera mp.

Ž Nejvyššího sdělení,

Ransonné mp.

Příloha k č. 12.

Statut rady státní.

§. 1.

Rada státní skládá se z prezidenta a ze státních radních.

§. 2.

Prezident rady státní má důstojnost ministerskou.

On bere se ku poradám rady ministerské, neseje však účastenství v řízení.

§. 3.

Člen Pán jmenuje prezidenta rady státní i radní státní.

§. 4.

U volení státních radních má se bude zohledňovati zájem k vytvoření spolehlivosti a shlednosti ve správě soudní, finanční, vojenské a politické, též k důkladné úmyslnosti potřeb a poměrů jedného každého království a jedné každé země.

§. 5.

Rada státní vůbec k tomu jest zřízena, aby Členi Pán a jeho ministerské úřady, vědomostmi a zkušenostmi svých radů společeným poradeným byla nápomocna k tomu, by se dleto povahy, záležitosti a souvislostech se pravidel státních.

Zvláště budou se radě státní ku poradě podivati záležitosti státní, ježto se mají buď zastupitelstvem státním nebo zastupitelstvem té země aneb země předložiti, aneb klásti, vyjednáti od těchto zastupitelství země, mají se jeho vědomostmi k potvrzení podati, též všechna důležitá ustanovení normativní a všeobecné správy se týkající.

Kromě toho zřizuje Sobě Členi Pán, že sobě vyjděti, aby na radě státní i v některých jejích věcech podivati své záležitosti.

Jakou moc bude státní rada máti v rozhodování rozepří a kompetenci a ve sporných záležitostech práva veřejného, pro doplnění tohoto statutu zvláštěm zákonem se vyměti, v němž se ustanoví také způsob, jak rada státní má tuto funkci vykonávati.

§. 6.

Abý rada státní o něčem záležitosti podala, ukolí se prezidentovi ježto buď a rozkazem Členova anebo dle usazení rady ministerské skrze prezidenta rady této.

Prezident rady státní má moc, přibíráti ku poradám rady státní všechny osoby, nechtěje k tomu, záležitosti jsou v zájmu veřejném postaveny záležitosti, když osoby takové vědomostmi svými, svým úmyslem a svou zkušeností k důkladnému rozhodnutí věci nějaké přispěti mohou.

§. 7.

Prezident rady státní, na záležitosti máje členských předložiti, má právo jednoma každému záležitosti rady státní přibíráti a ustanoviti pokládá, kdo má v poradě účastenství máti.

Zvláště má velkou radě státní o nějaké věci záležitosti podati anebo (na některé záležitosti její), záležitosti dle povahy věci na tom, jak prezident rozhodne.

Ve zasedání, které rada státní od sebe vyžádá, má se president a zasedání i referent podopřati.

§. 8.

Jak rada státní tak i každý úd její mále mírně a zříte své samostatně a zcela nezávisle pronášeti.

§. 9.

Každý ministr nebo správce úřadu centrálního, k jehož působnosti náleží nějaká věc předložena, ježto se v radě státní v poradu běže, má právo, v této poradě účastenství míti, a když jej president rady státní k tomu pozve, má v ní býti přítomen.

Za kterou příčinou má mu president rady státní náležitě a tom děti věděti. Když se hlasuje, mírně jeho se nepočítá.

§. 10.

President rady státní má zasedání rady této buď přímo Ustaví Pánu předložit nebo je presidentovi rady ministerské poslati, aby se učinilo další opatření.

§. 11.

President rady ministerské mále toho neb onoho údu rady státní, nebo více jich anebo všechny přiváti k tomu neb onomu sedění rady ministerské.

§. 12.

Zvláštním vymezením ustanovi se, kteří radních státních bude a jaké budou mít dělojenství, jakou přístahu budou kanati a jaké příjmy budou míti anli president jejich, jaké pomocné úřednictvo a služebnictvo bude při radě státní a jak se budou práce kanati.

Překlady zákonův ze **Zákonníka říšského**

na rok 1861.

pro

Markrabství Moravské

občianských.

Částka IV.

Vydání a oznámení dne 20. dubna 1861.

od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské a vojvodství Slezské v Brně-

14.

Nářízení oběžné vyd. od ministeriam vojenství dne 14. břez. 1861,
o tom, kteří osoby vojenské mohou voliti a voleny býti do zastupitelství obecních a zemských.

(Obsahuje v III. čís. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.)

Hledíc k záležitostem obecním proud plátnem nejprve a ke státním armádním a k řídním volení do sněmu zemského, ježto vyhlášeny jsou patentem císařským, daným dne 23. února 1861. č. 20 zákonníku říšského, na ministeriam vojenství za dobré, učiniti a Nejvyšším schválením zeměy vše položen v tom, co vyhlášen o restrikci občianských, vydaným dne 7. března 1861 *) v příčině toho, pokud osoby vojenské mají právo do sněmu voliti a voleny býti:

I. Do zastupitelstva obecního mohou voliti:

1. Očiči a strany vojenské mající titul občianský, kteří jsou definitivně na odpočinku aneb kteří kvitováni, postřízevě charakter.

2. Strany vojenské v službě postavené i na penzi dané, které nemají titulu občianského, teč vojenská důstojení, komisarstva vojenské a lékařské postei, jakž i úředníci vojenski ve skutečné službě postavené a na penzi daní, pokud všechny tyto osoby pod č. 1 a 2 jmenované jsou příslušny k té obci, v které voliti mají a pokud nenáleží k říjškému sboru vojenskému čili voj.

II. Do zastupitelstva zemského voliti mohou:

Osoby vojenské výše pod č. 1 a 2 jmenované, když mají všechny vlastnosti, ježto potřeba, aby do řídu volebního mohli do sněmu zemského voliti.

III. Do zastupitelstva obecního mohou voleni býti:

Když jde o nějaké místo bez plátna: očiči, kteří definitivně jsou na odpočinku aneb kteří se služby vystoupili, charakter postřízevě, a též takové strany vojenské a úředníci vojenski.

IV. Do zastupitelstva zemského mohou voleni býti:

Očiči, kteří jsou definitivně na odpočinku aneb kteří kvitováni, cha-

*) Č. 28 v sborně II. zákonníku občianských, občianských a občianských zákonů pro zeměy.

ruktor sobě zůstává, když mají vlastnosti, jež potřebí, aby dle řádu volebního mohli do sněmu voleni býti, též strany vojenské a úřední vojenski ve službě postaveni, kteří jsou v dělení takového domu neb takové pozemnosti, jakož potřebí, aby mohli do sněmu voliti, mohou práve toto prostředkem písemného vykonávati.

Vojáci od Skorotice a od strážníku dále, počínaje k nim i rezervistky a osoby vojenské jim se rovné počítané, nemohou do sněmu ani voliti ani voleni býti.

Degenfeld op.

15.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 15. března 1861,

o tom, ježá část potrazení se má vyňata ze starin (z kypeliny strážnické), když se dovozí do zeměných míst v korunních zemích německo-slovanských.

(Obzorem v čísle XL. Záh. M. č. 21. str. 126 vyl. a razal. dne 15. března r. 1861.)

Za příčinou pochybnosti vztáých prohláše se toto: když se dovozí starin (kypelina starinová) do zeměných míst v korunních zemích německo-slovanských, jest se v příčině potrazení daně z něho zachováti tak, jak se jest zachováti v příčině potrazení daně z míše česvého i přehřívavého a ze sěla husého.

Býl v některé případech nezalehá část potrazení zapravena, buď to pomínato.

Šlechté Pleier op.

16.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 28. března 1861,

pro vltahy země korunní,

ježto se v zámožt urádi, jak bude od 2. dubna 1861 vyhlázeni úřední list o kurzech Vídeňské burzy peněžité.

(Obzorem v čísle XVI. Záh. M. č. 21. str. 126 vyl. a razal. dne 28. března 1861.)

Počínaje od 2. dubna 1861, vyhlázeni bude úřední list o kurzech veřejně peněžité burzy ve Vídni co úřední část listu o kurzech, jež vydávi gramem c. k. senátu přisěbných, a nikoliv, jako pozavé, sám o sobě.

Touto změnou ve spůsobě vyhlázeni listu kursovního v úřední povaze jeho nic se nemění, protož budei také, počínaje od 2. dubna 1861, v úřední části listu o kurzech, jež vydávi gramem c. k. senátu přisěbných, dle patentu císařského, daného dne 11. července 1854, č. 200 zákonku říšského (38. § a 31) burzy spůsobem oficiálním pozemnostivny.

Šlechté Pleier a. p.

17.

Nářízení, vydané od ministerium státního dne 29. března 1861,

pro vltahy země korunní, v níž přístavci mají říšsk obecní, daný dne 17. března 1848,

ježto se zase zaváží veřejně jednání obecní.

(Obzorem v čísle XVI. Záh. M. č. 21. str. 124 vyl. a razal. dne 29. března r. 1861.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, ježá datam 27. března 1861, a dle §. 13 zákona základního o zastápitelstvu říšském (v příloze I. k. č. 20 zákonku říšského ze rok 1861), včl se ministerium státnímu lito naříditi:

1. Nářizení ministerium, dané dne 13. ledna 1862, zákonku říšského č. 17 jež se veřejně jednání obecní zaváží, tímto se uráží, a má v příčině toho zase platnost mít to, co ustanoveno v zákoně obecním, vydaném dne 17. března 1848, zákonku říšského č. 170, a potaženo ve zvláštních statutech městských.

2. Toto nářizení zabude meci od toho dne, kterého bude zákonkem říšským vyhlášeno.

Schmerling op.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1861.

pro Markrabství Moravské

otůbrých.

Částka V.

Vydán a razánán dne 11. srpna 1861

od s. k. ministerského pro markrabství Moravské a vojvodství Slučké v Brně

18.

Patent císařský, daný dne 8. dubna 1861,

Jedním se pořádají zvláštní církve evangelické vyznání anglikánského i kalvínského, zvlášť pastorační její dle práva zvláštní v arcivojvodství Rakouském nad Hali a pod Hali, ve vojvodství Salcburském, ve vojvodství Štýrském, ve vojvodstvích Karantenském a Krajiniském, v knížecím hrabství Gorickém a Gradistském, v markrabství Salsburském a městě Terstu 1) v okrajích Terstském, v knížecím hrabství Tyrolském a Vorarlberském, v knížecství Českém, markrabství Moravském, vojvodství Horno- a Dolnoslezském, v královstvích Bavorském a Vládimířském a ve vojvodstvích Osvětlimském a Zátorském, ve velkovévodstvích Královském a ve vojvodství Bukoviněském

(Blattau - das. XVII. Jah. 93. 265. 41. ab. 307., vyl. austrál. das 7. Janu. v. 1861.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Hallitský, Vladimířský a Illirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovéjvoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajiniský a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Placenzský a Quastalský, Osvětlimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradistský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lažický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském kraji atd.; velkovéjvoda vojvodství Šebského atd. atd.

chtějící, aby Naše poddaným evangelickým vyznání saskopruského a helvetského v zemích této jmenovaných, totiž: v vojvodství Halanckém nad Eni, a pod Eni, ve vojvodství Salsburckém, ve vojvodství Styračském, ve vojvodstvích Korutanckém a Krupinském, v knížectvích hrabství Gercichském a Gredlitzském, v markrabství švábském a v městě Tereš i skříně Terešském, v knížectvích hrabství Tyrolském a Vorarlberském, v království Českém, v markrabství Moravském, ve vojvodství Haličském a Vladimírském a ve vojvodstvích Osvětimském a Zlínském, ve velkovévodství Krakovském a vojvodství Bukovinském, rovnost před zákonem, která tímto poddaným co do národy, jíl přívě, obdrželi Naším rozkořnutím, jehož datum dne 26. prosince r. 1848 (ve srazku dopřehováním zákonníka Říšského ze r. 1848, č. 107), 168 v počtích Našem, datum dne 31. prosince r. 1851 (v čístce II. zákonníka Říšského ze r. 1852, č. 3), připsána a v Našem diplomě, datum dne 20. října 1850 (v čístce LIV. zákonníka Říšského, č. 225) znovu sčítána jest, i také co se týče postavení církve jejich ke státu způsobem nepochybným se zjistilo, a aby rovně přívě všech uznáňých křesťů a veškerém švábsě občanském a politickém, a Našich poddaných protestantských v zemích výše jmenovaných skutečně i jinně plátcemí nebylo, měš jsme se dobrě, vyzdvievše Naš radu ministrskou, takto rozhodli:

§ 1.

Evangelici vyznání saskopruského mají právo, své náležitosti církevní sami si pořádati, spravovati a říditi.

§ 2.

Evangelickým poskytuje se od Naš nashly plně svoboda vyznání víry, jakož i právo, společně a veřejně náboženství své provozovati.

Odjímá se tedy moc a plátcemí vládním nářizem švábsě vyznáním, jinně se občanzovalo starším křesťů a věřů a se zrovň such bez věřů a bez zrovň, konání vládních švábsě náboženství, jinně se s jejich úctem víry zrovňávají a vykonávání správy duchovní, pokud by takové občanzování posud přechod mělo, a prohlašuje se, že tato nářiz jsou neplatná a ničím.

Evangelici, kteří nechtějí církve o sobě (církve matky nebo církve švábsě), náležejí k té církvi vyznání svého, která jich jest nejbližší.

Kromě toho nambrahuje se evangelickým, aby sobě doviděli, knihy evangelické-náboženské a theologické, zvláště pláno svaté nebo spisy o vyznání víry, a aby knih a spisů těchto užívali.

§ 3.

Zastupování a správa církve evangelické vyznání saskopruského i helvetského dělá se dle švábsě stupňů, jinně jsou:

- obec farai (obec místní),
- seniorát (obec škrovní),
- superintendence (obec zemská) a

společná š váškeré obec křesťanské evangelických vyznání toho neb onoho.

§. 4.

Organové správy církevní jsou:

A. v obci farní, jejímž obvodem, co do pastory, jest ústředek farní:

1. presbyterium,
2. věstí zastupitelstva obecní;

B. organové obce okresní, jejímž obvodem, co do pastory, jest ústředek seniorátů, jsou:

1. senior,
2. zastupitelstva seniorátů (šber okresů);

C. organové superintendence, jejímž obvodem, co do pastory, jest ústředek seniorátů a farní k superintendentovi příslušný, jsou:

1. superintendent,
2. zastupitelé superintendence (šber tří konvent superintendencí);

D. organové společné obce všechých superintendencí jsou:

1. c. k. evangelické vrchní rada církevní (konzistoře vyznání anglikánského a lutheránského),
2. synoda generální.

§. 5.

Každé obci církevní (obci farní, seniorátů a superintendencí, věstí obci společné) přísluší pořádky a zastupování skrze zastupov. zřízení ustanovené své příslušné zvláštní církevní, vypořádací a dozorčím s ústavu, fundace a fondy k tomu ustanovené, pokud se tím neobstane předpisy obecním nebo ministeriálním, od úřadu nad obci potvrděných výslovně.

§. 6.

Evangelické oboujho vyznání mají právo, věstí sobě sami své správy duchovní, seníry a superintendenty, též své kuritory církevní které mají, když šifřiti budou toho, co a tam má být ustanoveno.

§. 7.

Superintendent zvolený, prvé než se v úřad uvade, zpočátku má Nášeho císařského potvrzení.

§. 8.

Pozvatel konzistoře evangelické oboujho vyznání ve Vídni mají se budoucně jmenovat c. k. evangelické vrchní rady církevní a mají i dále sídlo své úřadní ve Vídni míti. Jen předseda má díle Nášeho rozhodnutí, jež má datum dne 1. srp. 1858, jen máž zákony, který jest toho nebo onoho vyznání.

Předseda a rada c. k. evangelické vrchní rady církevní budou od Nášeho jmenování.

§. 9.

Aby zákonové církevní, o které se synoda generální usneso, nabýli moci, k tomu potřebí Nášeho císařského potvrzení, za něž Náše ministerium pobíhá.

§. 10.

K tomu, aby se vykonala opatření od obcí evangelických a úřadů církevních dle zákona ušlechtlá, a zároveň po lidném řízení od třech úřadů vyměřeni, aby se nebyl přijaty, studijních s úředníkem církve a školy náležitě a takové příspěvky, jako se pro zachování evangelických ústavů náboženských, vyučovacích a dobročinných s povolením řízení zemského rozvrhají, mohou úředně svědčit za ochranu a za pomoc lidem býti. Odpovědný úřad světský pomocí takové, povinen bude, ihned přitivy toho lidujícímu písemně vydati, a lidující má právo, u vyššího úřadu politického prostředkem představeného úřada, totiž senátu, inspektorátu a vrchní rady církevní, státnost si vésti.

§. 11.

Evangelici stejně vymění mají toho rádi, způsobem dle zákona dovoleným na každém místě dle vlastního úřadu školy zřizovati, setřice předpísal o tom vydaných, učitelé a profesoři na ně povolívají a sami ustanovují, v které míře a dle jaké metody se náboženství na nich má vyučovati.

Předmětem světským vyučováním budí ve školách evangelických dle obecných zákonů o vyučování vyřazených toutéž měrou, jak předepsáno ve školách katolických, však zachovají v tom úplně charakter konfesionální.

Ke službě školní a církevní mohou, když to schválí Naše příslušné ministerium, cizozemci povolívání býti, zvláště ti, kteří přísluší k zemím německého spoleku.

§. 12.

Jak se má školství evangelické se stanovítkem církevního uspořádání, ustanoví se smlouvy církevními.

§. 13.

Vypravování viny evangelické nemohou přidělování býti, aby k potřebám náboženským s vyučováním neb k ústavům dobročinným nějaké část církve přispívali.

Škola, kterou posud evangelici ovládli katolickým duchovním, jest určitě zrušena a takéž podobně vyhýbání na pozemcích, zastávkách a na práci tjmě duchovním, kostelníkům a učitelům nebo k potřebám služeb Božích katolických.

Osvobození tato jen tehda může nasti, když evangelici mají na sobě povinnost věcného patronátu aneb když by dleli bylo s dávky, jako kněžmi povinností pojistky jsou aneb dle zvláštního smlouvy obce na státní nemovitých lidianeb když by evangelici sami jiného správce duchovního se nějakou funkcí aneb jiného kostelníka se nějakou službu potívali nebli evangelického anebo by se na nějakém jiném úřadu nebli na evangelickém učili, se kterážto vyhýbání, služby a úředí budou povinni zapravovati to, co dle předpisu neb sryku vyměřeno.

§. 14.

V potívali s správním zvláštností církevních budí evangelickým oběma vymění bez výjimky a výhradně pravidlem učení jejich vlastní církve.

V záležitostech manšelských máj prosám plíností, co nazývá v obecném zákoníku občanském a přehládkách a zápisách manšelské.

Až bude protestantské právo manšelské, materiálu i formální, na jisto postaveno a nazývá přechodní, jež vyjde Sábě ustanovjeme, budou vyhlášena, vykonávaní budou moe soudní v manšelských záležitostech evangelických jediné evangelické soudové církve.

§. 15.

Duchovní postavení jsou a věcech disciplinárních pod soudu církevním.

V příčině světských věcí právních k duchovním se vztahujících, totiž smírův, důlů a oddělení, rozuzlování bude soudové světské.

Vzeml soud světský některého duchovního pro zločin, přečin neb přestupek a vyšetřování, bude povinen, nepředně to superintendentovi oznámiti.

Taktik má soud ihned rozsudek vyšetřuj a příčinu rozsudku superintendentovi poslati. Měli by duchovní svědomí a u všude dsa býti, šetřeno tud toho, čeho vzhledivá vážnost k stavu duchovnímu.

§. 16.

Nale nezákonné právo vrchního dozoru k církvi evangelické a obhajování církve této vykonávaní bude v nejrychlí instanci — vyjímaje případnosti, jež rozhodování sami Sábě ustanovjeme — dle pravidel v tomto patentě vyměřených od Něho ministeria, v němž bude pro vyřizování evangelických záležitostí vypracování a náhalemských i budoucné oddělení zvláštní, shodné s vyznavač vřj evangelické.

Úkoly této evangelických a vykonávání nejrychlího dozoru shodné k nim svěřeno bude jediné mužům takovým, kteří jsou toho neb onoho evangelického vyznání.

§. 17.

Ročnínost křesťanského vyznání vřj nemálo v soudech, pro které tento patent vydán jest, šetřeno rozsáhlé v polížení práv občanských a politických činní.

Protož poskytvají muži a plíností všelák občanzování neb oddělování dispens, kteréž málo málo neb bylo předepsáno v příčině toho, aby evangelici obojho vyznání mohli právo tato vykonávaní, aby mohli veřejně šetřiti ve své své sítě, při soudcích neb úřadech a t. d. spravováti, pokud by občanzování taková neb oddělování dispensy posud v obřej byti. Také nemají evangelici dispensy potřebi, když by činní stupě a šetřovaní občanzování, dojíti šetř by, co se týče šetřovaní takových, bylo v zákoněch listu této jistě ustanoveno. Jakolito občanzování sítě, a jistě přehládky obec politické máj právo, polížení společně jedni občanzování a úřadův šetřících, jež poskytvají šetřové dobročinní, vychováni šetřové šetřící a vojenská, šetřily občanzování a úřadův šetřících, jistě nejsou šetřové takové pro jistě vyznání takových a jež úřaduje šetřící neb a činní šetřící neb korunní soud, ku kteréž evangelici náležej, nebo obec občanzování, jistě šetřové jsou.

§. 18.

Evangelické obce církevní (šary, seniarity a superintendence) mají právo, jakým koli způsobem v zákoně dovoleným jmění nabývat.

§. 19.

Evangelici mohou mít ústavy, fundace a fondy pro své potřeby církevní, vyučovací a dobročinné, a mohou jich bez překážky užívati.

Fundace, zřízené pro církevní, školní a dobročinné účely evangelické, mohou se obtížeí jedině k tomu, k čemu jsou určeny.

Vzájemní spor o to, k čemu jmění církevní, školní a fundaceí ustanoveno jest a k čemu se ho užívá má, státi v příčině toho rozhodnutí soudům církevním.

§. 20.

Evangelici obceho vymění obdělí na uspravení svých potřeb církevních roční příspěvky a poklada státního, jak jano již vytkli v rozhodnutí Norem, jehož datum dne 11. května 1860, a rovněž tako obdělí to, co pozdě z prostředků státních na evangelické potřeby vyučovací a náboženské bylo dááno.

§. 21.

Na učilištích evangelických, jako a školách státních byly zřízeny, smob die úmyslu Náboho budoucí zřízeny budou, mohou ustanoveny býti jen osoby toho neb onoho vyznání evangelického.

§. 22.

Evangelickým dovoleno jest, navštěvovati die vále své a bez překážky učiliše v cizích zemích evangelických, když budou šesti obecných předpisů o tom vydaných.

§. 23.

Abý evangelici potřeby církve a vyučování lépe spůsobiti mohli, mohou v zemích sčejších spolky činiti a s evangelickými spolky téhož způsobu v cizích zemích ve spojení vcházei, šestice toho, co o tom v zákonech vyměřeno.

§. 24.

Základnosti všecké, státoprávního postavení evangelicků vyznání napsarského a helvetského v zemích výše jmenovaných se týkající, jako v tomto patentě výslovně připomenuty nejsou, posuzovány a vyřizovány buďte die pravidla samostatnosti v pořídění a provedení svých záležitostí konfesionálních, kterů všem společnostem církevním a náboženským die zákonem ustanověn poskytlas jest, a všecké nařízení i všecké předpisy, jako se a šitoto pravidlem a s ustanovením výše položeným nesrovnávají a nejsou takové povahy, že budou musci odstraněny býti teprv potom, až se způsobem příslušným vydají ustanovení nová, pokládány buďte bez ohledů na pozinsté a zrušené.

§. 25.

A však když se uzná, že budou ve skutek uvážiti, nebudí s jay učitelje
 Nám přívětivě uváženy, kteréž tímto na všechny časy vyloučené učování
 má chcese, sál tím každé školicem práva své církve neb konfesi dle níkom
 uzná v mezích jejích vlastního oboru.

Díno ve Vídni, hlavně a sídlem městě Baden, dne osmého dubna léta
 šicého osmáctého šedesátého pravo, pavoriti Našeho roku třináctého.

František Josef mp: (L.S.)

Arcojevodi Rainer mp.

Schmerling mp. Degenfeld mp. polní podo.

**Z Nejvyššího radce:
 Hanssonet mp.**

19.

Nářízení, vydané od státního ministra dne 9. dubna 1861,

Směle se posoudím potudí vnitřní úřady evangelické církve obějíh vyznání v nejvyšších Rakouském nad Eukl. a pod Eukl., ve vyzvedání Bavorském, ve vyzvedání Štyrském, ve vyzvedání Korutanském a Královském, v katechizaci hrabství Gersfeldtém a Gradištském, v markrabství Mohlavenském a místě Terstu i okřídle Terstském, v katechizaci hrabství Tyrolském a Vorarlberském, v katechizaci Čechům, v markrabství Moravském, ve vyzvedání Bavors. (Báhozdělském), v království Haličském a Vlodiměřském a vyzvedáníh Gorníchském a Zastaralém, ve velké vyzvedání Krakovském a ve vyzvedání Bukovinském.

(Obsahová v čísle XVI. list. 10. 2. 62. str. 248 výt. a rovněž, dne 10. dubna, 1861.)

Ustanovení obecná.**§. 1.**

Církev evangelicko-křesťanská vyznání anglikánského i helvetského v zemích korunních, pro které toto nářízení vydáno jest, sestává v sobě veškeré vyznavače víry evangelicko-křesťanské v těchto zemích a jest částí církve evangelické císařství Rakouského.

§. 2.

Zastupování a správa církve evangelické, vyznání anglikánského i helvetského v části Hle vjše (v §. 1.) jmenovaně dělí se dle čtyř stupňů, ježto jsou:

- obec farní (obec místní),
- seniorát (obec okresní),
- superintendence (obec zemská) a
- společná či veškerá obec všech křesťanů evangelických toho neb onoho vyznání (§. 3 tohoto patentu).

§. 3.

Organové správy církevní jsou:

A. Co se týče obce farní, jejímž obvodem, co do prostory, jest okřídlek farní:

1. presbyterium,
2. větší zastupitelstvo obecní.

B. Co se týče obce okresní, jejímž obvodem, co do prostory, jest okřídlek seniorátí: jsou organové:

1. senior,
2. zastupitelstvo seniorátí (obce okresní).

C. Co se týče superintendence, jejímž obvodem, co do prostory, jest okřídlek seniorátí a farní k superintendenci přiklánaný, jsou organové:

1. superintendent,
2. zastupitelé superintendence (obce-šik konvent superintendenciální).

D. Co se týče společností veškerých superintendencí ve jmenovaných zemích konaných, jsou organizovány:

1. C. k. evangelická vrchní rada církevní (konstátole vyřízení anglikánské a helvétské),
2. synoda generální (v nynějším potání §. 4).

§. 4.

Superintendenty mají stále stále účelně, ale nichl se superintendence jmenovati budou.

Seniorové budou mít sídlo své v místě farním, v kterém senior realný pokáždě bydlí.

§. 5.

Církevní moc soudní vykonává budou tři instance v tomto postupu:

1. seniorát,
2. superintendence a
3. vrchní rada církevní.

§. 6.

Moc soudní v věcech manželských budou prostarati ještě vykonávají ústřední svátosti die obecného nákonu občanského, a Jeho Velikoství císař Pán k nároku synody generální udáni jsou opatření.

§. 7.

Každé obci církevní (obci farní, seniorát a superintendenci, též obci společné) přísluší potáhati a spravovati úkoly nástupce nákonu nákoně své náležitosti církevní, vyšetřování a dobročinné, mít ústavy, fundace a fondy k tomu ustanovené, pokud se tím neobírá na odpor předpisů obecných nebo nákonu nákonu, od úřadů nad obci postavených vyňatým.

§. 8.

Každé obec církevní (fara, seniorát, superintendence) má právo, právní a návrhy odvolávané, jedla se týkají evangelické společnosti církve v též vyřízení, předkládati vyříti obci, ještě díst obec církevní jest, aby se o nich dílo řádně jednalo; není jí ale dovoleno, aby se v takových náležitostech obecných obracela k jiným obcím neb k jejich zastápitelstvu.

A však dvě obce místní též neb obojího vyřízení mohou se prostředkem svého nákonu zastápitelstva církevního k tomu konci spojiti, aby se v opatření společných potřeb raději a usnadněn o to díaly.

Za takové přitěby společné pokládány budú:

- a) ústředí společného nákonu;

- b) sřazení společné služby obecné;
 c) stavění nového chrámu Páně ku společné potřebě;
 d) vzájemná sdělení dobročinnosti v místech takových, kde obec nebo někdo vymění samy o sobě o tyto potřeby pábe máti nemohou a nicméně za potřebné mají, aby se jim silami spojenými vyhovělo.

§. 9.

Kdo má právo, v některém sboru ku správě církevní ustanoveném hlasovati, jest v něm zároveň zastupcem společně obce a není tedy žádnou instrukcí vázán, něčím má, i kdy kdy se hlasovati bude, spravuje se svým předvzděláním co evangelický křesťan toho neb onoho vyznání, dle svého nejlepšího vědomí a svědomí spolek hlasovati.

§. 10.

Komu předsedá ve sboru ku správě církevní ustanoveném předsedati, odpovídá má svou osobou a toho, aby pořádek vedlé zákona byl zachován a tichého usazení se nezahlá, které by vystupovalo a mezi práv dle zákona tomu shromáždění přítomných. Předsedati má právo a jest povinen, v případnostech takových jednání zastaviti, pokudli do protokolu přilíhly, proč se to stalo.

Sbor jest povinen, takového zastavení bez odporu poslušna býti; máže však stížnost svou do protokolu dáti a hned některým členem toho sboru sdělit, aby takové stížnosti šlo dorešiti.

Sdělencem toho má se k soudu církevnímu nad shromážděním postaravěním poděti a v žádném běhu instance vyříditi.

Neuschovali by sbor k předsedácním poslušenství, má předsedati právo a jest povinen; je rozpuštěn dle potřeby, aby úřed vztahy k zachování řádu náboženského byl uspokojen.

Částka první.

O obcích farních, presbyteriálních a věřících zastupitelství obecních.

§. 11.

Každá obec evangelická jest dle svého občanství místního, ustanoveného dle zvyklosti nebo dle listu, farou nebo listu fary.

Každá fara skládá se buď jen z jedné obce církevní, nebo z obce masy aneb z jedné neb několika klíčků.

§. 12.

Abys se v obcích farních již sřazených něco sjednalo, nebo aby se nové obce aneb klíčky o sobě sdělily, povolí máže vrchní rada církevní společně a politickým státním zemským, když se to politický omdánci, jecht se lýže, a byl před dýkem úřed senioritní a superintendenta.

§. 13.

Každá flička má právo, býti obcí církevní a sobě a od jiných oddělenou. Požehání však k tomu:

1. aby právo bylo a to obec musla slyšeti,
2. aby obec flička vedala se vztahůch práv ke jiným fličkám a církevním obcím matce náležícím, pakli ho požádá společně potvrditi, a
3. aby flička prokázala, že má prostředky, ježto potřebí k náležitému ročnímu nákladu fličky a k zapravení jiných výloh běžných obce a sobě potvrditi.

§. 14.

Býditi některý úd církve SE církevně po jesti nechtě v obrátek farním obce matky nebo obce fličky, náleží farní do této obce církevní a náleží právo a odpovězati a toho zacházejících. To platí a každém údě bez výjimky.

Býditi nový úd do obce farní, má předložit farní synodě činní své církve neb jinak hodnověrně potvrdzeni a prohlášení, že jest údem církve evangelické téžto synodě.

Farní předloží pak souhlasem synodě vřty evangelické, kteří se takto přihlásili, v sešlosti nejprve přitím svému presbyteriam.

§. 15.

Každý úd církve evangelické stane se bydlením svým a vřtřím přitím náležeti k obci farní své kateřičně skutečným údem této obce farní.

§. 16.

Každá obec farní náležje se se evangelické obce církevní do svých údelů, náležeti ke stavu nebo k poklívě, že budou vřtři přitím povinnosti církevní, a to vřtřiti:

1. Že budou choditi do vřtějších služeb Božích (Lukáš 11. 28., k Žitím 10. 26) a k slavnosti vřtosti Páně (Lukáš 22. 19. 1 ke Korint. 11. 28—30) a ke poradení poklívě a přitím vřtosti (1 Petr. 1. 15., 1 Petr. 2. 12. 3. 15—16., k Žitím 13. 18., ke Kolosk. 1. 10).
2. Že budou pomoci svým ústavem církevním, školám a dobročinným (ke Gal. 3. 10).
3. Že budou posílají řadu církevním (ke Kolosk. 2. 6—7. 1 ke Korint. 14. 33., 1 ke Korint. 14. 40); že budou bráti na sebe údelj obecní (1 ke Korint. 13. 4—21., 1 Petr. 4. 10), že budou vřtřiti údelj údeljím dobročinným i vřtčinným, kteří budou nad obcí potvrdeni a budou ji zastupovati (1 Timoth. 5. 17., 1 k Theosol. 5. 12. 13., k Žitím 13. 17.).
4. Že budou zachováti pokoj mezi sebou (Mark. 9. 50); pokoj k jiným obcím (k Řimským 12. 18., k Žitím 13. 14. 15), liška k bližním (Matěš 22. 39); poslušnost k ústavu a k vřtosti (k Řim. 13. 1—7) a vřtosti k údelj (Mat. 22. 34., Lukáš 30. 25).

§. 17.

Každá evangelická obec farai slibuje dle této ústavy:

A. svým církevním vůdce:

1. že budou mít účastnictví u všech službách církevních, též u všech záležitostech a správnostech obce farai;
2. že budou moči lidem služeb správných duchovních.

B. Skutečným lidem obce (tj. n. jed. maj. právo hlasovati §. 22) slibuje kromě toho zvláště:

3. že budou mít právo, hlasovati ve shrom. obecním a

C. majli zároveň vlastností, které má mít zastupce obce jakožto starší církve, slibuje jim

4. že budou moči voleni býti do zastupitelstva a do presbyterium obce.

§. 18.

Každá obec farai má právo, sama bez výjimky voliti si faráře, pomocníky farai a učitele.

Superintendenti mají zvolené faráře a pomocníky farai, též seniory, jakožto církevní úředníky ke školám, a učitele prostředkem superintendentů vzhledem též církevní úmínit, aby je potvrdili.

Vzhledem k tomu, předně potvrdí zvolené faráře, pomocníky farai a učitele má se v přičině toho s následným řízením zemským spůsobem služby zmluviti. Provozují se řízení zemské, že proti nezplněním potvorení a její strany není žádná překážka, anebo souhlasí ve třicet dní od toho dne, kdy mu to bylo oznámeno, žádně námitek proti osobě zvolené, máže § vzhledem k tomu potvrditi a uznáti, aby byla instalována.

§. 19.

V každé obci farai máže se kromě faráře jakožto představeného duchovního zvoliti také ještě jeden první představený světský (kurátor).

§. 20.

Obec farai zastupována bude v záležitostech obce církevní skrze presbyterium (představenstvo církevní).

§. 21.

Když se jedná o důležitých záležitostech obecních, sejdou se v obci, která má pět set duší aneb méně, všichni lidé, kteří mají právo hlasovati, ve společný shrom. obecní. U větších obcích však voliti se mají k tomu konci zvláštní zastupcové obecní, kteří s farářem a s presbyterium činí větší zastupitelstvo obecní.

§. 22.

Právo hlasovati mají v obci všichni občanské mužského pohlaví, kteří v obci matce nebo v obci otce žádně bydlí, 24. rok věku svého dokonali a povinnost skutečného občana vyplnili, správně jasně a srozumitelně v obci v posledním roce příspěvky pomozná, jakd i ú, kteří při církvi neb při škole úřad nějaký spravují.

§ 23.

Spojenému sboru obecnímu přisláží volní farář a vždy většího zastupitelstva obecního. V menších obcích však, totiž v takových, které mají jen pět set duší nebo méně, volní přisláží spojenému sboru obecnímu také vždy presbyterium.

§ 24.

V takových menších obcích lze také volit více členů, kteří mají právo hlasovati, voliči práva obecní vykonávají, a to kromě práva přivoleného v §. 23 i ta, ježto náleží k působnosti zastupitelstva obecního zvláště zvoleného, jež se má zřídit v obcích větších, totiž v takových, které mají více pět set duší.

§ 25.

V takových větších obcích stává se řídné zastupitelstvo obecní z díle presbyteria a z jistého počtu občanů, majících právo hlasovati, jež zveřejní spojený sbor obecní.

§ 26.

Počet zastupitelů obecních řídí se dle velikosti obec, nemůže však činiti více dvou set lidí. Zevrubněji ustanovení v předchozím nebo níže kladé obec řadí v manech mezi své (§. 7), hledíc k okolnostem místním, a vyřídí je si k tomu své schválení na veřejné radě církevní.

§ 27.

Za obecního zastupce (representanty obec), totiž za díly většího zastupitelstva obecního, mohou od spojeného sboru obecního zvoleni býti všichni stáři, kteří mají právo hlasovati a kteří, plnivše náležitě povinnosti své k obci a zapřevoravše zvláště také příspěvky své pomocné, alespoň v posledních dvou letech zjevně účastnají v záležitostech obecních praktickými a řídicími úkoly svého dokonalí.

§ 28.

Zastupcové obec volí se každou na šest let. Po dvou letech třetina vystoupí. Vystoupilí zastupcové mohou zase zvoleni býti a los rozhodne, kdo má posejví i podruhé vystoupiti.

§ 29.

Zastupitelstvo obecní zvoliváno bude od presbyteria, kterému mu oznámí, a kterých členůch se bude jednati, a řízení bude skrze předsedícího presbyteria. Jak se má zastupitelstvo svolivati, nechtí ustanoví každá obec sama, hledíc k okolnostem místním.

§ 30.

Většímu zastupitelstvu obecnímu přisláží:

1. volní farář, zvláště pomocníka ležení a učitelé, ježli se volení těchto osob nezavazou na presbyterium, což se však vždy jen v kladé případech zvláště učiniti může.

2. Přítelů má voliti údy presbyterium a

3. poslance ke sboru synodálnímu a údy presbyterium.

4. Náleží mu vyměňovati písky křesťan, pomocníkem farním a učitelům, však není mu dovoleno, anižovati jim písků.

Osoby tyto mají i budovně míti byt uctavěni, polívati posazebův, bráti písků a jiné věci dle volání dle listu povolacího jim naležiti a ústavy býti vyhrázeni nespůsoběho.

5. Zastupitelstvu tomuto náleží přechovati osobní příručky křesťan, pomocní-
kům farním a učitelům, jakož i příplatky za čas drahový.

6. Jsou přítelů opatřovati prostředky k obecním potřebám posazebův příjmů, rozvržením příspěvků na občany (dle §. 10 článku nynějšího), nebo výpůjčkami, nebo jiným způsobem.

7. Všichni zastupitelstvo obecní má ustanoviti, jak se mají kapitály pod úroky ukládati, a

8. má zkušeti rodni počty obecní.

Aby se z majetností obce mohlo něco prodati neb za něco oběditi tím způsobem, že by se to podstatu jenom obecněmu zaslalo, však aby se mohlo výpůjčka učiniti, k tomu potřebí schválení všech rady církevní.

§. 31.

Presbyterium jest představenstvo obecní, jenom náleží přímě o správu a zastupení zvláštnosti obecních ve všech evangelických věcech farních pečovati, vyjímaje ty, ježto výhradně přikládají ústřednímu sboru farnímu.

§. 32.

Presbyterium skládá se z faráře a ostatních tří zvolených.

§. 33.

Za údy presbyterium (§. 31) voleni býti mohou všichni zastupitelé obcí (nebo jenom obce měst, všichni údové, jenom mají právo hlasovati), kteří by mohli a věcí-
ných obcích za zastupce obecní zvoleni býti, kteří podávají dohodě posazebů, uslyšení své církevní v obci na jevo dáti, kteří nejsou s jinými údy presbyterium spjatými ani sdruženi, nestáli se před soudem nespůsobivými k placení, ani se mimo údy, jakož vůbec uznáno, a věcími svými vyrovnali. Pakli by ale okolnosti osobní byly zvláště příznivé, mohou se v případech těchto poslednějších dle údy presbyterium voliti i jiní dvanácti třetin hlasů výjimečně voleni.

§. 34.

Kolik údy má býti v presbyterium, řídí se dle velikosti obce; má jich však v obcích, ježto mají méně pěti set duší, kromě faráře a kromě úředníků církevních (na př. pozemkových tak řečených představených, kněží, údy chudých a p.) nej-
méně osm a nejvíce deset býti. Počet osmí údy má se rovnovážiti:

v obcích, ježto mají více pěti set až do tisíce duší, o čtyři osoby;

v obcích, ježto mají od tisíce až do tisíce pět set duší, o osm osob;

v obcích, ježto mají od tisíce pěti set až do dvou tisíc pěti set duší, o dvacet osob;
v obcích, ježto mají od dvou tisíc pěti set až do tří tisíc pěti set duší, o šestnáct osob;
v obcích, ježto mají výše tři tisíc pět set duší, o čtyři a dvacet osob.

Nad tento nejvyšší počet osob není dovoleno do presbyteriium brát.

Všichni úředníci církevní jsou mezi úřady svého úředně presbyteriium.

§. 35.

Fariti jsou stále úředně v seděních jak presbyteriium, tak i všichni zastupitelstva obecního.

§. 36.

Všichni úředně presbyteriium volí se zastupitelstvem obecním a to na čtyři léta. Ti, kteří vystoupí, mohou se zase zvoliti.

§. 37.

Presbyterové berou se od faráře v seděních stálých Božích před shromážděním obcí rukou dlaní v porinosti a uvedou se dříve v úřad.

Správcemli nově zvolený presbyter je dříve úřad tento, dokud jest, když se obliší, že moudr do presbyteriium vstupuje.

§. 38.

Poslyhli by presbyter seditaré se zvláštností, ježto ka zvolení potřeby, než zanedbávali by úřadu svého, nebo dopustili by se něčeho sčítání úřadu mezi své, a neodstoupili by ka připomenutí presbyteriium sám dobrovolně od úřadu, tedy presbyteriium pro dobré obce porinno jest, kčati úřadu senioritního, nebo jestli obec přímo pod superintendanturou postavou, tedy superintendenciary, aby presbyter takový byl presbyteriium aprohita.

§. 39.

Nynější svátosti úředně společného presbyteriium, tak i zastupitelstvo, zůstane uřim v úřadech svých až do toho času, kčati se do nynějšího svátosti úředně mezi nové úředně a nové zastupitelstvo voliti.

Až do té doby budou se mezi volky doplňovací přebíráti, ježto by toho potřeba vyhledávala.

§. 40.

Presbyteria přisláhi řídit a zastupovatí obec farit, zvlášť pak:

1. má zápisnou knihu úřadu farit a vykonávám křesťanské služby v obci;
2. má spolek dohládati ka škole, a jmenovitě přiblížit k tomu, aby se zachoválo úctou církve a křesťanském vyhovování mládeži;
3. přisláhi presbyteriium, udržovatí řád církevní, jmenovitě pořádek v stálých Božích a v svátosti noční, však neobhájivě donucovacími prostředky veřejných nebo práva tržního;
4. mluví na pěti místi o křesťanské opatrování chudých a nemocných, o vdovy a sirotky a osoby zanedbané a tristem občanským pekatované;
5. přisláhi presbyteriium naváděti volení faritě a shora obecního, shor

lento zvolení a Hlídě a usazení jeho i výšších úřadů církevních vykonává (§. 102, postávka 1);

6. přislíbá mu vzdělávání a dále větší seznamy voličské a rozhodovati v příslušné reklamaci proti nim učedníkům;

7. přislíbá mu předkládati seznamu přání a odůvodněné návrhy, týkající se církve evangelické téžek vymaní, aby je Hlídě vytřídl;

8. náleži mu ustanovovati kostelníky, varhaníky a literáky dle předpřevco;

9. pěl má s to, aby obec náležitě odváděla platy, k nimž se kávázá;

10. spravovati a opatrovati jmění obecní a přiblížeti k tomu, aby se řídně počty kladly;

11. chováti v dobrém způsobu kostely, fary a školy;

12. podávati ku kanceli každého roku správu ke sboru obecnímu, potáhno k většimu zastupitelstvu obecnímu o všem tom, co důležitěho se během roku v sboru jeho moci přihodilo, pokud se to k veřejnému usazení hodí;

13. přání a stížnosti, týkající se kanceli služby neb chování duchovních, mají stať jim jako spoluzáklad s bratrskou laskou k vyřízení přednesů, k nemělo by to účinku, účedu seniorátůmu, potáhno superintendentuře, oznámíti.

Konečně jest povinnost presbyterium, k tomu přiblížeti, aby všichni úřadové obce povinnostem svým (§. 10) dosti činili.

§. 41.

V presbyterium přednesuti má krom zvláštních případností lidí, kdo jest někdeh hrdě, přislíbá předsedeti prvím. Předsedání u většim zastupitelstvu obecním má se vztáti na kurátora (§. 10).

Předsedatím náleži vykonovati říd jednání a předkládati věci, které se mají v poradu bráti, kromě toho má též každý jay od presbyterium návrhy činiti.

§. 42.

Presbyterium přislíbá ukádati dle zájmu svého práce rozhodně jednotlivým úřadům obce, jakžto toliko důležitým církevním (§. 34), rovněž ale odporůdi se všeho obci a vyššim úřadům církevním.

§. 43.

Úřad kurátorský a presbyterický jest čestný úřad v obci, a spravuje se zhrma.

§. 44.

Abý presbyterium (§. 31), spojený sbor obecní (§. 23) nebo většim zastupitelstvo obecní (§. 24) mohlo platně usazení učiniti, potřebl, aby bylo přítomno více než polovina úřad řídně ustanovených.

§. 45.

Presbyterium, spojený sbor obecní u většim zastupitelstvo obce rozhodovati mají v příslušné věci ku poradě předložených většimou hlasů se každou otázkou, a které se hlasovati má; hlasování buďti slovně: „ano“ nebo „ne“.

Ousadň hlasovati se má:

- a) když někdo deset lidí se to žádá;
- b) když předsedci se prouze, že mu jinak učivo ne jeho postaviti, zádá to neb ono míněni má většinu hlasů;
- c) když někdo jest o provedení aneb jiné záležitosti státi k církvi, škole neb fundaci usaděti.

Když přitomný jest povinen hlasovati. Jáceli hlasové počtem sobě rovná, rozhodne předsedci.

Při volbách má se vždy hlasovati tajně.

§. 46.

O každém sezení presbyterium, spojeného sboru obecného nebo většího zastupitelstva obecného budíž sepsati zápisní protokol, v němž, aby byl věrou opatřen, předsedci a zapisovatel se má podepsati, a v němž se mimo to ten neb více členů presbyterium málo podepsati.

Protokol takový má v sobě obsahovati:

- a) které věci se má porada vzaly a o které se usazení učinilo, vše jak učiněno zvrubati;
- b) o kterých otázkách se hlasovalo;
- c) jména hlasujících, a hlasovali-li se veřejně a osobně, a má se připočtenou, kdo hlasoval „ano“ a kdo „ne“;
- d) má obsahovati usazení a příkazy, a kterých se usazení stalo. Protasuje a voličtí míněni budíž pozna v protokole zapatry, než se jest jmi v čem zpraveni.

§. 47.

O vstupu obyčejně do záležitosti církevních usazené má si vizitator (senior neb superintendent) jistou sjednati, zádá protokoly jsou učiněti vedeny.

Žádá by toho vyřiti úřad církevní a příkazy věci veřejné, a má se jedati, aby se na protokoly předložily, budíž mu též bez strážení učiněny.

§. 48.

Učinil se výtah z protokolu o sezení presbyterium, spojeného sboru takřka-matě obecného neb většího zastupitelstva obecného, má se v něm předsedci a zapisovatel podepsati a aby nabyl vry, počet obecní k němu přilicnou.

§. 49.

Jestliže by presbyterium, spojený sbor obecní aneb větší zastupitelstvo obecní opatř a terdaljš povinnosti svých zanedbávalo nebo v nepolické a patně strážnicí upadlo, má o tom senior superintendentovi dokonkou zpráv se vrym účrym učiněti učiněti.

Superintendent, vyřičiv to důkladně a slyšev výbor superintendentů, mále takové presbyterium, spojený sbor obecní nebo větší zastupitelstvo obecní rozpustiti a ustáti, aby se nové kolegium presbyteriální nebo kolegium zastupitel

obecních zvalilo; tím pak, o nichž se prokáže, že jsou převodové nepokojů, může vedle níry viny jejich kuž na jatý čas nebo navždy odejmouti právo volitelnosti za presbytera nebo za zastupitele obecního.

Býli by z rozhodnutí superintendentova vnit rekurs, rozhodne v nejvyšší instanci vrchní rada církevní.

§. 50.

Každý obec má toho vůli, vydati v mezech zákona statut místní o zastupitelstvu obecním a o presbyteriam, zakládajici se ve zvláštních okolnostech obce a v ponavadní zvyklosti. Do kteréhož statutu pojmaní se mají také práce zvláštní tomu nebo onomu údu zastupitelstva nebo presbyteriam aueb několika údům sděšené. Nežli však statut takový ve skutek se uvoda, potřebí k tomu, aby byl od vrchní rady církevní schválen.

Částka druhá.

O obcích okresních (seniorátech) a jich zastupitelstvu.

§. 51.

Seniorát (obec okresní) jest společnost obcí farních, jedno pod společným představeným (seniorem) jsou údaji spojeny k tomu kancí, aby se společně zastupovaly a spravovaly.

§. 52.

Každý obec, at jest jě ařizena nebo by nově vznikla, má býti ve svazku seniorátu; kde superintendento není na senioráty rozdělena, má obec vejití ve svazek superintendentciální.

§. 53.

Senioráty úste usřizeni se skutečně uznán jsou tyto:

A. Co se týče evangelického vyznání německého, jest:

1. v superintendentci Videnské pět seniorátů,
2. v superintendentci Brněnské jsou tři senioráty,
3. v superintendentci Pražské jsou dva senioráty,
4. v superintendentci Lvovské jsou čtyři senioráty.

B. Co se týče evangelického vyznání helvetského:

1. není superintendentce Videnské na senioráty rozdělena;
2. v superintendentci Jindřichovské jsou dva senioráty;
3. v superintendentci Pražské jsou tři senioráty.

§. 54.

V seniorátech výše jmenovaných (§. 53) může se jen k návrhu superintendentce a vrchní rady církevní od příslušného ministerium aueb učiniti a k též se může jen úste způsobem nový seniorát státi.

§. 55.

Veškerý seniorát zastupován býti sborem seniorátním.

§. 56.

Sbor senioritní skládá se:

1. senora,
2. z volaných členů toho sboru,
3. z těch světských poslanců z presbyteria každé obce matky, kolik jest v obci členů, i těch, kdyby některé místo i ruské bylo prázdné,
4. jestli v okrese církevním gymnasiem, seminář učební, nebo škola klášerní a reální, vždy z jednoho z té každé takového učitelů, je-li učitelstvo zvolil.

Za světského poslance obce některé do sboru senioritního může také lid presbyteriam zvolen býti.

Presbyteria volí budou poslance své jen na ten čas, pokud bude trval sbor do kteréhož je poslan.

§. 57.

V každém senioritě zastoupil se má sbor senioritní (konvent senioritní), ježto zastupuje obec okresní. Sboru tomuto přisáhl vůbec spolei dohlížeti k okresu církevnému a k jeho spravování, přičiňovati se k tomu, aby obec měla účastnost v církevním životě seniorita, dleli usazení v věci a působnosti, ježto obci církevní dle práva přísluší a poděleli dobré zdání o záležitostech církve evangelické vůbec všeobecných.

§. 58.

Sboru okresnímu přisáhl zvláště:

1. dávat dobré zdání o správě senioritní (§. 53 v postávce 1) o tom, v jakém způsobu jsou obce farář v okrese, co se týče života církevního vesměs, zvláště pak co se týče služeb Božích, vyučování ve škole, kázání novově a opatrování chudých.
2. rákosati o to, jak by se odpravovaly nemilosti, ježto zacházejí a vykonávají vyšších služební církevních;
3. navrčovat po vyslyšení presbyterií, jak by se uvedení řádové církevní opraviti a vydati účinně občanské občanské i předpisové vykonávání konání svých práv vydati mohli;
4. dávat po vyslyšení presbyterií dobré zdání o věcech, od superintendenty nebo sboru superintendenciálního k němu přikázaných;
5. hájiti a opatrovat práva církve;
6. voliti výbor senioritní a poslance do sboru superintendenciálního;
7. rozhodovati v příčině přisáhlí volbě poslanců ke sboru senioritnímu, pro kterým byly návrhy dlehy a v příčině navrčeného vykonání některých poslanců;
8. poděleli výboru superintendenciálního stálosti na seniore nebo na údy výboru senioritního;
9. pečovali o upravení výloh, na senioritě náležících, podporovali chudobné obce farář, kněze a učitele, jezdil se ke službám neschopnými státi a jejich vdovy a dítky, tedy pečl máti o státní a rozumnosti fondů k tomu potřebných;
10. dávat dobré zdání superintendenci o tom, co presbyteria (§. 42, postávka 7)

v přímé zříditosti, veškeré církve evangelické se týkající, seniorátu předloží a uzavřou, kterého dobré zdání může býti povolující nebo zavrhující. Bude-li však, aby se ve spise, jimi se ve takové předloženosti podává, vždy důkladně rozložily příčiny, proč se k němu přivolají nebo proč se zavrhují.

§. 59.

Sbor okresní má se jednou do roku ke zvolení seniorovu sejíti v místě, které bylo v předchozím sboru okresním k tomu ustanoveno a v čase, který k tomu byl pořízen.

V případech případnostech může senior mimořádný sbor seniorátní usilovati, jest však povinen, zároveň to superintendentu oznámiti.

Kdy a kde se první sbor seniorátní sejíti má, ustanoví superintendent.

§. 60.

Předsedá ve sboru okresním předseda seniorů; pakli by ale pro předsedu předseda nemohl, má předsedať spolusenior, a kdyby toho nebylo, seniorátní kurátor.

§. 61.

Kandidáti úřadu faráře a úřadů presbyterů mohou ve sboru seniorátním také co posluchači přítomni býti.

§. 62.

Výbaru seniorátním usilují spravovati okres církevní a býti úřadem prostředním mezi superintendentem a farář obcí toho okresu, zároveň jest ale první instancí a věcově k církevní moci soudní příslušných. Skládá se ze seniorů a ze dvou až výborových sboru okresního, kteří se na čtyři léta zvolí, totiž z jednoho duchovního co spoluseniora a z jednoho světského co seniorátním kurátora, kteříž oba dva své funkce co úřed čestný zdárně konají.

§. 63.

Výbaru seniorátním přisláží tedy, a to za předsedání seniorova:

1. usilovati volby do sboru seniorátním, dávati zprávy, v jakém vztahu jsou obce farní (§. 58, postávka 1), předkládati návrhy zákonů sboru seniorátním, a oznamovati usazení své superintendentu. Býlo-li by v přímé úchce usazení nějaké pochybností neb nesmím, buďli superintendentce poloháta, aby učinila, nebo potřeby;

2. přisláží výbaru seniorátním vykonávati usazení ve sboru seniorátním učiněný;

3. přisláží mu dohlížeti, zdali volby zastupitelů obecních a starších církevních řádů se předse berou, a zdali jejich usazení a opatření v obcích farních jsou dle zřízení a zákonů činěna; mimo to mu přisláží přiblížiti k životu církevnímu, ke křesťanům a k veřejným potřebám školním a církevním v obcích farních;

4. usilují mu spravovati soudy, ježto seniorátním jako seniorátním usilují;

5. přisláží mu dohlížeti nadzorování, v obcích farních toho seniorátním zvoliti, spravovati rozpisu farářů, učitelů presbyterů a sborů obecních mezi sebou nebo s některými osobami k němu náležejícími, bráti v úvahu veliké záležitosti disciplinární, řádu církevního a křesťanské církve se týkající a zaváděti veliké procesy na farní, pomocníky farář, učitele a presbytery, v nichž častěji jest o jich propačování a souzením;

6. přisluší výboru seniorátů vyjednávat, když má obec sňatek býti s jinou výsata a nově obec farou zřízena; též když má se z nich ona nebo opíše a jedné fary býti vyčleněna a ke druhé farsu přičtena.

§. 54.

Shromáždění seniorátů má právo platit usnesení, když jest přitomena nadpoloviční většina úst.

Shora tohoto práva činiti usnesení o věcech k přičtení jako náležitých, ježto se na ně má ku poměru předstí, nebo o návrzích od toho neb onoho údu náležitých.

Například se však alespoň pět úst k návrhu, jednání buď návrh se odvrátí.

§. 55.

Věci, o kterých shora seniorátům rukovati náleží předloženy buďte od některého úst výboru seniorátů do dne návrhu od tohoto výboru předložena. Kromě toho má se každé úst shora seniorátů návrhy (§. 54) činiti; má je však před první schůzí předložiti opověditi, a pakli by se vztahovaly k věcem, v §. 53, v postávkách 2, 3, 4, 5 a 10 jmenovaných aneb jinak důležitých, ježto vyhledávají důležitější vypracování, tedy nebudí hlas o nich usnesení činiti, návrh návrh buď podlé výboru seniorátů, aby se k některému poddávajícím ústům seniorátů nebo k nejvíce přitomenému shora seniorátů připraviti.

Na takové návrhy hlasování buď slovem „ano“ nebo „ne“ a usnesení činiti buď dle nadpoloviční většiny hlasů.

Osobně a veřejně hlasovati má se tehde, když se to buď pět úst požádá, aneb když předstí takto shledá potřeba, aby většina náležitě se jako postaviti mohli.

Hlasování se nemůže nikdo zdržeti, kdo jest přítomen.

Jedni hlasové počtem sobě rovní, rozhodne předstí.

§. 56.

Když se voliti mají poslanci (§. 53, postávka 6) do shora superintendenčního, má v tom shora seniorátů takto předstí:

1. hlasování buď tajně a počtem nadpoloviční většiny hlasů;

2. nechtějí by pět hlasování nikdo nadpoloviční většiny hlasů, buď mezi ústy dvěma osobami, které mají nejvíce hlasů, hlasování po druhé. Měli by tajně aneb hlasů, rozhodne los;

3. zvolení platí jen k nastávajícímu shora superintendenčnímu; když toto se shledá, pomine i mandát poslanců.

Když se volí ústové výboru seniorátů (§. 53, postávka 6), buď totiž shora seniorátů,

ústové výboru seniorátů volí se na čtyři leta.

§. 57.

Tajně má se ve shora seniorátů v každé případnosti hlasování také tehde,

kdýž se má rozhodovati v příčině návrhů o stálostech, vedených na seniorech nebo na údy výboru senioritního (§. 58, postávka 5).

§. 68.

O sešních sboru senioritního sepsati se má důkladný i uzavřený protokol, jenž má obsahovati v sobě:

- a) věci ku poradě předložené;
- b) vložité návrhy a přílohy jejich;
- c) otázky, o které se hlasuje;
- d) všechny hlasující jménem uvedené s připomenutím, zdaž hlasovali „ano“ nebo „ne“;
- e) usnesení a přílohy, jimiž se usnesení stvrzuje.

Ničím zvláštním a protokoly mají se tiče do protokolu zapsati; nemůže se jim ale sjez místa díti.

§. 69.

Protokol má se v sešních zúčastněným předčítati, od zapisovatele a předsedního předepsati, superintendentovi předčítati, aby v něj nabídl a jej potvrdil, a kdýž se toto stalo, má se skrze seniory všem obcím farním okrouh pod ním postaveného postati a skrze hofie presbyteriatské předčítati, aby v něj nabídl a vědomostí o něm nabýly.

Superintendent máže protokol potvrditi odpěti jen tehda, kdýž by sbor senioritní z mezi své moči vyročil, zase poručeni sňosů občanských a církevních se dopustil; má však vždy přitýti toho náležitě rozdušiti.

§. 70.

Kdýž superintendent v protokol nabídl a jej potvrdil, dodati se máže, však tehda v úpřech usneseních, seí ostatním senioritním k té superintendenci náležitým.

§. 71.

Sešní sboru senioritního má senior, a pakli by pro překážku nemohl, tedy spolusenior vždy modlitkou upočíti a skončiti.

§. 72.

Všechné vyřizení a cokoli písemného se vydá, buďž jménem senioritní od předsedního a zapisovatele podepsáno a přikládním pečeti senioritní věrou opatřeno.

§. 73.

V protokoly výboru senioritního o věcech mimo soudních máže sbor senioritní nabídnouti, a mají se protokoly takové s přílohy všem náležitých v nich vyjednatých pro náležitě vysvětlení vyšším úřadům předčítati.

Protokoly, ježto obsahují jednání výboru senioritního v výhradně soudní, buďž chováty tajně.

§. 74.

Výbor senioritní má usnesení své u všech věcech hes vyřizky nepolepšiti vřídlením hlasů státi, a senior jest povinen, tato usnesení ve skutek uvěsti.

Částka třetí.

0 obcích superintendenciálních (superintendenciích) a jejich ustupování.

§. 73.

Superintendence (obec superintendenciální) jest veškerost či společnost obcí okresních (senioritů) aneb, kdo obcí okresních není, společnost obcí farních, ježto se přičinou společně nastoupiti a řízení býti posud pod jedním superintendentem postaveny, aneb budoucně od Jeho Veličenství císaře Pána k návrhu náležejího ministeria pod tím postaveny budou.

§. 74.

Superintendence takové, tuzo nalézající se skutečně uznané, jsou tyto:

A. Superintendence evangelické vyznání augustánského jsou:

1. Superintendence Videnská, jejíž superintendent má sídlo své ve Vídni. Obsahuje v sobě spojený okřitek posavadních superintendencí dolno- a vnitřerakouské, též posavadní superintendence hornorakouské a skládá se z pěti senioritů.

2. Superintendence Brněnská, jejíž superintendent má sídlo své v Brně. Obsahuje v sobě posavadní superintendenci moravsko-slezskou a skládá se ze tří senioritů.

3. Superintendence Pražská, jejíž superintendent má své sídlo v Praze. Obsahuje v sobě posavadní superintendenci českou a skládá se ze dvou senioritů.

4. Superintendence Lvovská, jejíž superintendent má sídlo své ve Lvově. Obsahuje v sobě posavadní superintendenci kalvánskou a skládá se ze čtyř senioritů, z nichž jedna jest katedra evangelicko-kalvánská a jest zatím k této superintendenci přidán.

B. Superintendence evangelické vyznání helvétského jsou:

1. Superintendence Videnská, jejíž superintendent má své sídlo ve Vídni. Obsahuje v sobě posavadní superintendenci dolno- a vnitřerakouskou.

2. Superintendence Jihlavská, jejíž superintendent má sídlo své v Jihlavě. Obsahuje posavadní superintendenci moravskou a skládá se ze dvou senioritů.

3. Superintendence Pražská, jejíž superintendent má své sídlo v Praze. Obsahuje posavadní superintendenci českou a má tři seniority.

§. 77.

Veškeré superintendence nastupovína budou dříve obec superintendenciální (konvent superintendenciální), jenžt přišel spolu k díle díkosti a ři spravování, přiléhaví se k tomu, aby veškeré obce okresní a pětina farní maly účastniti v řízení obce té dieceze, činné usolení a věcech k ní dle práva příslušných a dávati dobrá zdání a důležitých záležitostí církve evangelické vůbec.

§. 78.

Šber superintendenciální má se každý třetí rok ke zvolení superintendentovu, aneb kdyby superintendent pro překážku nemohl aneb by místo superintendentské

bylo právně, ke zvolení kurátora superintendenciálního sejtí a to v tom místě a čase, jak předešlý sbor ustanovil.

V psaní, kterým se sbor svolává, buďte vždy zvrátně a důkladně pojmenovány věci, ježto se mají na posudu bráti.

V příjímých případech může superintendent mimořádný sbor seniořů svolati, jestli ale povinen vrchní radě církevní to oznámiti.

Kdy a kde se první sbor superintendenciální dle tohoto nařízení sejdě, ustanoví vrchní rada církevní.

Kde by takový sbor bez státi sejtí se nemohl, může se od svolání jeho upustiti.

V kterých případech a v kterých okresích se od sboru superintendenciálního upustiti může a co má na místo takového sboru nastoupiti, ustanoví se definitivně ústavou synodálním. Až do sejtí synody však učiní se v příčině toho zatím opatření od vrchní rady církevní, po vyslyšení seniořů usob, kdeby seniořů nebylo, veškerých presbyterů.

§. 79.

Předsedati ve sboru superintendenciálním přislouží superintendentovi, a pokud by pro překážku nemohl, tedy kurátorovi superintendenciálnímu aneb seniořovi ve službě nejstaršímu.

§. 80.

Sbor superintendenciální (konvent superintendenciální) skládá se:

1. ze superintendenta a kurátora superintendenciálního, aneb kdyby kurátor nebyl, z jiného zvoleného úřa světského;
2. ze seniořů diakonických a z kurátorů seniořů;
3. ze dvou farářů a dvou světských úřů sboru seniořů, které tento sbor volá;
4. jestli v tom místě, kde sbor se sejdě, gymnasiium, seminář učitelův nebo škola a reální škola toho významu, z jednoho úřa každého takového učitelů, jež učitelstvo volá;
5. ve Vídni vždy z jednoho poslance fakulty evangelické-theologické.

Kde obce kní postaveny jsou přímo pod superintendentem, skládá se sbor superintendenciální:

1. ze superintendenta a z kurátora superintendenciálního;
2. z veškerých farářů;
3. z tolika světských úřů, kteří jsou faráři, kteří nálež presbyterie nebo ze svého prostředku voliti mají;
4. z poslanců sborů učitelů, v postávce 4. a 5. tohoto paragrafu ustanovených.

§. 81.

Faráři, profesori, presbyterové a kandidati theologie, kteří mohou voliti; mohou při sboru superintendenciálním přítomni býti, však toliko co posluchači.

Tajná porada má místo míti, když shromáždění přítomí, kteří mají právo hlasovati, předvedoucímu písemně to navrhnou a nepodporující většinou hlasů v tajném hlasování se to schválí.

§. 82.

Shora superintendenciálního přísluší zvláště:

1. dávat dobré zdání o správě superintendencí, o tom, v jakém způsobu jsou seniority, potažmo obec hradí, a v jakém způsobu jest diecese, co se týče církevního života vůbec, zvláště pak, co se dotýče služeb božích, vykonávání ve škole, hlásně nemocí a opatrování chudých;

2. rokovati o to, jak by se odstraňovaly nemoci, ješto zacházejí a vykonávají církevních;

3. navrhnouti po vyslyšení presbyterů a sborů senioritních, jak by se navození již úbočivě církevní opraviti a vydati již zánovně církevní a předpisové vykonávání zúčiniti těch nově zánovně vydati mohli;

4. dávat dobré zdání po vyslyšení presbyterů a sborů senioritních o věcech, od vrchní rady církevní nebo od synody obecné předložených;

5. hláti a opatrovati práva církevní, a svornost a pokoj mezi sebou a s jinými (§. 15, postávka 4);

6. voliti výbor superintendenciální (§. 82) a potažmo do synody obecné (§. 101);

7. rozhodovati v příčině platnosti volbě poslanců do shora superintendenciálního, ježto kterým byly námětky činěny a v příčině toho, majli či nikoliv někteří úbočivě vyřazení býti;

8. podávati k vrchní radě církevní sdělosti na superintendenciálního a na údy výboru superintendenciálního;

9. péči míti o podporování chudobných sborů úbočivě a potažmo hradích, seniorů, hradí a učitelů, kteří se ke službě neschopnými stali, a jejich vdov a sirotků, tedy pečovati o vzdělání a rozmnožování fondů k tomu potřebných;

10. dávat dobré zdání a tam, co presbyteris (§. 40, post. 7), a sbory senioritní (§. 68, postávka 10) v příčině námětků, voličové církve evangelické se týkajících superintendenci předložiti a navrhnouti, kterakto dobré zdání, od jest povolují nebo navrhuje, ježto synodě, ježto vrchní radě církevní podati se má. Působiti však, aby se ve spise, jímž se takové předložení podává, vždy důkladně rozložily příčiny, proč se k předložení povoluje nebo proč se navrhuje.

§. 83.

Shor superintendenciální má při volbě takto předcejtí:

- a) o každé místo, ješto se volbou obsaditi má, hlasování buď zvláště;
- b) hlasování má býti tajné a jest při něm potřebí nepodporující většiny hlasů;
- c) nemají při prvotním hlasování nikdo nepodporující většiny hlasů, buďž mezi těmi dvěma osobami, ješto mají nejvíce hlasů, hlasování po druhé;
- d) jsouli při tomto druhém hlasování hlasové počtem sobě rovni, rozhodne los.

Tajně hlasovali se má ve sboru superintendenciálním také tehda, když se učiní návrh na státnost na superintendenta nebo na údy výboru superintendenciálního (§. 52, postávka 6) a má se o něm rozhodovati.

§. 54.

Volení do výboru superintendenciálního (§. 52, post. 6) platí na čtyři léta.

Poslanci do synody (§. 52, post. 6) volí se pokaždé jen na ten čas, jak dlouho synoda bude pospěla. Mají máti vždy se před sebou legitimace zvláštní vyvěšené, že jsou zvoleni, svědčící na jejich jména, kteréž od předsedního a zapisovatele podepsáno a přílohami počítí superintendenciální věrou opatřeno býti má.

§. 55.

Sbor superintendenciální může činiti usnesení, když jest přítomna nadpoloviční většina údy.

§. 56.

Věci, o kterých sbor superintendenciálnímu rokovati má, předloženy buďte od některého výboru superintendenciálního (§. 48, post. A. 1) dle návrhu od tohoto výboru předloženého.

Nimo to může siac každý úd sboru superintendenciálního návrhy činiti, má se však před sečtením nejprve přitím předsedotom opovážiti, a pakli by se vztahovaly k věcem v §. 52, postávka 2, 3, 4, 5 a 10 jmenovaným aneb jinak důležitým, jako důležitým vypracování vyhledávají, tedy nabudě buď usnesení o nich učiněno, nebo každý návrh takový podím buď výboru superintendenciálnímu, aby se k některému postápnému sečtení, nebo k nejprve přitím sboru superintendenciálního připevň. Každý návrh však, k němuž se slospoh pít má nepřidělo, pokládá buď se uzavřený.

Na každém otáčku hlasování buď slovcem „ano“ nebo „ne“ a usnesení čínsno buď dle nadpoloviční většiny hlasů.

Osobně a veřejně hlasování buď také, když se to pít má poště, aneb když předsedici toho počteba shledá, aby většina hlasů náležitě na jeho postápní mohě.

Hlasování nemůže se nikdo zdržeti.

Jakžli hlasové počtem sobě rovní, buď hlasování podruhá. Pakli by se ale má druhým hlasováním většiny hlasů nedošlo, máleli předsedotom hlas rozhodující.

§. 57.

O každém sečtení sboru superintendenciálního sepsá buď důkladný i zverbuý protokol krom svazku příloh, kterýžto protokol má v sobě obsahovati:

- a) věci ku poradě předložené v krátkém výtahu;
- b) všecké návrhy a příčiny jich;
- c) otáčky, o které se hlasuje;
- d) všechny hlasující uvedené jménem, připomenoute, kdo hlasoval „ano“ a kdo „ne“;
- e) má obsahovati usnesení většiny krom příčin toho zverbué rozhodných.

Protestace a mluvení svědění buďte ihned, když oznámení se vyhlásí, oznámeny a buď neprodleně anoči v sedění nejprve práva podány; takové protestace však vstoupí se toliko do protokolu a namítá se jim jinak v síleem místě dále.

Ve svazku příloh obsaženy bývají větší písemnosti, buď prvopisy, nebo úplat s originálem se zrovnačující opisy, a má se vždy ukazovat při nich k protokolu v tom pořádku, jak se tam připomínají.

§. 88.

Ku konci sedění závěrečného se jak protokol tak i svazek příloh pro potvrzení, od superintendenta, kurátora superintendenciálního a zapisovatele podepíše, a přičištěm pečeti superintendenciální věrou opatří.

Protokol předává se pak v desíti dnech ve dvojnásobném prostředkem vrchní rady církevní náležištnému ministerium, aby v něj nahlédlo.

§. 89.

Usnesení sboru superintendenciálního má se za vykonatelné pokládati a správní moc nezavazují vyhlášení teprve tehda, když ministerium, vyřizuje protokol k němu se vztahující, náleže pevně němu oznámiti.

Však i dříve než byl protokol vyřizován, má se jednání sboru superintendenciálního senioritám, laičtám a presbyteriám k tomu konci došati, aby vědomosti jeho nabýli a v archivu církevním je uchováli, má se jim ale vždy býti zveřejněn jak protokolu tak i svazku příloh poslati.

§. 90.

Když jest protokol od ministerium vyřizován, má se jej superintendent vědom zveřejněn superintendenciam toho i anoči vyznamí po celé řiti rozestati.

§. 91.

Účové sboru superintendenciálního, kteří v tom místě nebydělji, obdrží z obecného fondu církevního (§. 193) prostředkem vrchní rady církevní přiměřenou náhradu útrat za cesty a za udržování se tam.

§. 92.

Výbora superintendenciálního (§. 82, post. 6) náleží díleci spravování, a on jest prostředním úřadem mezi senioritám a vrchní radou církevní, zároveň pak buď úřadem odvolacím, nebo první instancí a věcech k církevní moci soudní náležících.

Výbor superintendenciální skládá se ze superintendenta a dvou údů sboru superintendenciálního, jednoho duchovního jakože náležet superintendentova a jednoho světského co kurátora superintendenciálního, a ze dvou náhradníků osob těchto.

Řešení výborovi účové sboru superintendenciálního nezavazují nezvyklostně bývají usedli v tom místě, kde jest úřad superintendentův, a nasedají se k poradě v úředním síle superintendentově, mohou se superintendentem jednati písemně.

Účastí výboru superintendenciálního, kteří nebydli v tom místě, kde jest superintendent, obdrželi a obecného fondu církevního (§. 198) přidělenou náhradu útrat na cesty a na zdržování se tam, kterouti vyměří vrchní rada církevní.

§. 93.

Výboru superintendenciálního, jemuž předsedá superintendent, náleží kromě tyto práce:

A. Jakožto úřad diecézní spravující má:

1. Neživotní volení do sboru superintendenciálního, rediti spolu, aby sbor tento byl zvolen a připravoval věci, ježto se sboru superintendenciálního mají předložiti, ku kterémuž konci může výbor superintendenciální, ve všech záležitostech náležitých (jmenovitě v těch, ježto přivedeny jsou v §. 82. paragraf 2, 3, 5 a 10), nebo v takových, k jejich vypracování více času potřebí, řídit, aby mu poradně komise speciální aneb ten neb onen úd církve podal své dobré mínění; vůbec pak má výbor superintendenciální o to péči mít, aby každá důležitější věc, o které má sbor superintendenciální rokovati, sboru tomuto se všim, což k ní náleží, byla předložena.

2. Náleží výboru superintendenciálního vykonávati usazení sboru superintendenciálního.

4. Přislouží mu dohlížeti k tomu, aby se volení poslanců do sboru senioritního a volení výboru senioritního řádně předse bralo, aby nastizení a opatření úřadu senioritního die církve a náhoda se činila a vytláralo a aby v diecézní prospěch živil církevní; tudž mu přislouží přihlížeti ke kasám, k výročním počtům školním, jak v senioritě tak i v obcích.

4. Náleží mu spravovati fondy, ježto diecézní náležejí.

B. Jakožto instanci odvolavací náleží výboru superintendenciálnímu rozuzlovati případy věci, v §. 63., v post. 5., při úřadě senioritním jmenovitě.

C. V první instanci náleží mu rozhodovati:

1. O žalobách, které činí sbor senioritní na seniery nebo senior na sbor senioritní; »

2. O žalobách, které činí výbor senioritní na seniery aneb senior na výbor.

§. 94.

Sbor superintendenciální má v protokoly výboru superintendenciálního, vřkajici se věci mimosekundních, přihlíževati a má je za příčinou některých věcí, o kterých se rokovalo, vrchní radě církevní a ministerium pro náležitě vysvědění předložiti.

Protokoly, vztahující se k jednáním výboru superintendenciálního pouze současně buděj chování tajně.

§. 95.

Výbor superintendenciální má usazení a všech věcech vůbec vřikem hlásit činů a superintendent má je vykonávati.

Částka čtvrtá.

O obci synodě obecné.

§. 96.

Ohe o společně skládá se ze všech obcí církevních obceho vyznání, a je-li potřebo tato sazba vyhlášena jest, a synoda obecná čili generální jí zastupuje.

§. 97.

Synoda obecná má se složená každého šestého roku scházeti a to vždy ve Vídni; bytli by tu ale věci důležitě a pilně, může ji ministerium náležitě skrze c. k. vrchní rada církevní i dříve svolati.

§. 98.

Synody mají se shromážděti každé asi třikrát v roce; mohou ale také za příčinou té neb oné věci sedati společně máti; v čemž však počasy konföderální bývají jest. Také mohou skrze výběry vzájemně v poradě vstáti.

Ustanovením úřad synodálních takto spojených nemůže synoda ani toho ani onoho vyznání vyznání býti, uznávají se a nim vědíme úřad těchto vyznání v té synodě zvláštní, kteréž se uznávají tyto.

§. 99.

Synoda obecná svolávána bude od ministerium prostředkem vrchní rady církevní a prostředkem superintendenci.

§. 100.

Synodě obecné přísluší:

1. Dávati návrhy církevní ale návrhy vrchní rady církevní, orgánův třídy církevní aneb některých úřad synody;
2. rozhodovati o důležitostech obci církevního a obceho i liturgie se týkajících a ustanovovati dni sváteční;
3. činiti návrhy v příčině věci, jakož se vztahují k veřejnému přístupu postaviti evangelická ke státní a k postavení jich k jiným konfessím;
4. vyřizovati stížnosti na skracování práv církve evangelické nákonem' pojmání v těch částech říše, pro kteréž tato sazba vyhlášena jest, a konečně
5. vyřizovati stížnosti na úřadů jednání vrchní rady církevní.

§. 101.

Synoda obecná toho i onoho vyznání skládá se:

1. Ze superintendenta toho vyznání a z kuratorů superintendenciálních, a nebýtli by kuratorů, tedy vždy z jednoho světského poslance každé superintendence;
2. ze seniorů a vždy z jednoho světského poslance každého seniorátu;
3. a jednoho poslance laičtý evangelicko-theologický ve Vídni.

Kde superintendence není rozdělena na senioráty, zvolen buď mimo to ze poslance synodálních jeden poslanec duchovní a jeden světský.

§. 102.

Za každého poslance do synody obecné, vyjímaje ty, kteří dle tohoto ustanovení své námitky mají, zvolen buď náhradník, který má na místo zvoleného poslance nastoupiti, když tento přestane býti poslancem.

§. 103.

Vrchní rada církevní posle ke každé synodě obecné jednáho ze svých úřadů, který bude při všech sedních synodálních přítomen, práva hlasovacího nemá, může ale mluviti, když půjde o vypořádání věcí.

Kromě poslanců vrchní rady církevní mohou k sedním synody obecné jen takové osoby za posluchače přijíti, které prezident synody, jenž každého času bude, porve aneb kteří obdrželi povolení, že mohou při sedních přítomni býti.

§. 104.

První synoda obecná bude zahájena od presidenta neb od poslance vrchní rady církevní toho neb onoho vyzvání.

§. 105.

Když synoda obecná bude zahájena, zvolí ze svých úřadů duchovních a světských předsedníka, jeho námitka nepřevratitelá.

Až do tohoto zvolení předsedníkem bude prezident dle státní a nepřevratitelné bude nejvyšším duchovním.

Jak volby vypadnou, má se prostředkem vrchní rady církevní ministerium oznámiti.

§. 106.

Přítomní úřadové synody obecné mají předložiti své listy legitimací. Vazebně pachybnost, aneb některý z nich má právo účastniti se rokování, rozhodne o tom s konečnou platností synoda obecná.

Když synoda takto se stáhla, zvolí se relativní většinou kladů z úřadů duchovních i světských výborové, kteří mají činiti správy o návrzích předložených a proměnití o nich své dobré zdání.

§. 107.

Úřadové synody obecné mají učiniti tento slavný slib:

„Slíbuj před Bohem, že chceš a věčným konání svým v synodě svědkem dobrého církve evangelické (vyznačí Augšpurského nebo helvetického) dle nejvyššího vědomí a svědomí svého hlásiti a k tomu hlásiti, aby církev u všech věcech směřovala se v tom, jenž jest hlava, v Kristu.“

§. 108.

Abys náboženské církve, o které se synoda obecná usnesla (§. 100, post. 1) nabyla moci, potřebti, aby jim prvým ministerium vyřídilo potvrzení císařského (§. 2. předseda, patentu).

§ 109.

Usnesení synody obecné, týkající se učení církevního, obřadů a liturgie a ustanovení dnů svátečních (§. 100, post. 3), nabudou platnosti, když k nim svolí vnitřní rada církevní, kteráže radě se má protokol k těmto usnesením se vztahující (§. 123) předložiti. Navzdří k nim vnitřní rada církevní, má příčinu toho v zvrhuším rozložení všam superintendentiám osázaná, přiložiti spolu protokol synodální i se svazkem písem. Vnitřní rada církevní může jen tehda k usměrnění těchto nálezů, když do jejího předsídání nastorovávají se s učenin vřý té kofení, kteráž se týkají. Stovrnávají se s učenin vřý, může nejprvé přísti radna synoda obecná po druhé a nich rokovati, a usazeti se vřídinou dvoa třetina dří synodálních, kteří mají právo hlasovati, pomazou se nich, tedy kada vnitřní rada církevní povinna, bez odporu ve státek je vřediti.

§. 110.

Návrhy od synody obecné učiněné, pokud se netýkají jedině učení církevního, obřadů, liturgie a dnů svátečních (§. 100, post. 2 a §. 109), posílány buďti k ministerium, aby k nim vyznašlo Nejvyššího schválení.

§. 111.

Abý usazeni synody obecné, týkající se učení církevního a křta, byla platna, potřeš abepř vřídiny dvoa třetina hlasů. Totží plat o usazenin, jmit se má učení učina státi ve stizení církevním, po usazenin se synodu obecnou ustanovením, nebo učina v pořídka státek Božích, v knihách k státkům Božím náležitých, také v apendích a zpřevních a v státkách církevních, také v katechizismu a jejich knihách k vyzarování náboženství ustanovených.

§. 112.

Synoda obecná nemá práva, ani vyznání církevo učení, ani svobody a vříd o svřídění osob obmanovati.

§. 113.

Usnesení, učiněná od synody obecné, též rozhodnutí jeho Veličenství a všecch ješto se má k potvrzení předložiti mají, usazeni se prostředkem vnitřní rady církevní superintendentiám, osázanám i obcin.

§. 114.

Vodak by synoda obecná stáhaeti se nějaké jednání vnitřní rady církevní (§. 100, post. 3), předkladama had státnost taková náležetému ministerium, kteráž jí prvé dodá vnitřní radě církevní, aby se o ni vyjádřila.

§. 115.

Abý při sešdění synody obecné přítomen byl konan obřadský, učitelka.

§. 116.

Synoda obecná zvolí má z nich svobodně nějaký hlasovník vřít, se dvoa dří křídého vyznání se stáhdající na čas od jedné synody do druhé, kterýž má

vrchní radě církevní, když ho ze to požádá, v důležitých věcech církevních písemně radu dávat.

Kdykoli se dle §. 82, post. S vede stížnost nějaká na superintendenta nebo na výbor superintendenciální, má vrchní rada církevní účinný výběr synodálního sply toho se týkající poslati a jich žádati, aby mu v příčině toho podali písemně dobré zdání. Shledá-li vrchní rada církevní, že stížnost na někdy výboru superintendenciálního, vyjmaže superintendenta, jest důvodná, má prostředkem superintendence nové volení (§. 82, post. G, §. 84) nastáti, abdrževá k tomu své přívolení od náležitého ministeria.

Vidě-li se vrchní radě církevní a příslušný stížností takové nástati, aby superintendent a úřadu byl sesazen, má volkeré sply jednací prostředkem ministeria toho Vládcenstí k rozhodnutí předložiti.

Pokuty pořádkové máše však vrchní rada církevní i superintendenci v nejvyšší instanci uložit, anž líe z nich odvoláji bráti.

§. 117.

Kromě toho zvali synoda obecní, též tajným hlasováním, z obhajbi vyuziti po třech údech z Videnskú obce evangélické, z nichž vrchní rada církevní skspsá dva pořádké přivesti má k vyrocímna obecnému zkoušení počítá, týkajících se fundací a fondů, pod její správou postavených.

O tom, jak toto komisionální zkoušení počítá vypadá a v jakém způsobu jsou fundace a fondy, má vrchní rada církevní superintendenci každého roku náležitě dáti věděti.

§. 118.

Tajně má se vždy hlasovati i tehda, když se rokuje o návrzích superintendenci, má se stížnosti podati na vrchní rada církevní. Návrh však takový od příslušných úřadů synodálních požadý, nepřidáti se k němu třetím údě k synodě dle úřadení náležitých, pokládá buď za odvrácený, anž máše v též synodě obrozen býti.

Když se o návrhu, týkajícím se stížnosti na vrchní rada církevní, budíli v protokolu o hlasování toliko většina z menšina hlasů dle čísla pokladena. Aby usnesení bylo platné, dosti jest absolutní většiny hlasů. Jsou-li hlasové počtem sobě rovni, budíli každé stížnost, ježto by se vedla, ve své vůli nástavena.

§. 119.

Kromě všei předložených, připomenutých v §. 82, postávce 3, 4 a 10 má se správa učiniti z rokování jen o takovém návrhu, který jest skspsá od šestí úřadů synody podepsána, vyjmaže jedincou případností v §. 118 uvedenou, když by se učinil návrh z strany stížností na vrchní rada církevní. Každý návrh, v němž se šest úřadů podepsalo, budíli předchodícím a důležitým odřodněním k němu náležitým písemně počítá a od předchodícího bez předání výboru (§. 106), jechož se týče odváděti, aby jej vyroběti a dáť o něm dobré zdání a správě.

§. 120.

V příměch rokování a hlasování mají platnost tato pravidla:

1. Aby rokování, hlasování a usolení bylo dle práva platné, nezbytně potřebí jest, aby přítomny byly alespoň dvě třetiny údův synodálních.
2. Nejprve čítá se má stáří všech písemná předložka, a hned potom zpráva výboru, neboť předsedci dá právu uspořádati.
3. Každý úč může jen dvakrát o též věci mluvit. Úč pak výboru, který zprávu čítá, má slovo poslední.
4. Potom má předsedci veškeré rokování kritice spákovati, a otázky, jichž zodpovídaje věc se rozhodne, tak formulovati, aby se mohlo odpověděti „ano“ nebo „ne.“
5. Účové synodální volati se mají ke hlasování v pořádku abecedním. Každý, kdo jest přítomen, povinen jest hlasovati. Výbor hlasování buď nahlas, a jen tehda tajně, když jest to výslovně ustanováno, a ukliče se na tom platnost usolení.
6. Jsouli hlasové počtem sobě rovni, rozhodaje los, vyjímaje v případech, přivedeně v §§. 111, 118 a 123.
7. To, jak hlasování vypadá, prohláší předsedci za usolení synodální.

§. 121.

Dle hlavních usměr, jimiž se činnost synody podle §. 100 jení, vedou se také protokoly zvláštní v jednání synodálních.

§. 122.

Protokoly, vedené o věcech, dotčených v §. 100, postávají I, 3 a 4, mají v sobě obsahovati:

- a) všechna předložení v kritickém výtahu;
- b) všechna návrhy i s důvody;
- c) otázky, o kterých se hlasovalo;
- d) všechny hlasující jménem, přítomnosc, zda-li hlasovali „ano“ nebo „ne“;
- e) usolení výdny s příčinami takto sevrábně rozloženými.

Hlavní zvláštní mají se hned když se usolení vyhláší, oznámiti, a buď hned, nebo v sezení nejprve přítomn podati; nemají však žádného účinku a mají ve své věci zůstatí.

Ke každému protokolu přídá buď svazek příloh, kterých obsahovati má všechna předložení, návrhy a zprávy; výbor kromě příloh citovaných v tabové účinnosti, aby se sešlo s originály zrovnováhy; při spisovně účinku má se vždy ukázovati k protokolu a mají se klásti v též pořádku, v kterém jsou v protokolu.

§. 133.

Protokoly a rokování, ježto se dle §. 100, postávají 2. vztahuje k účení církevním, obřadů, liturgií a k ustanovení děl svátostních, obsahovati mají:

- a) větší předlození v kritickém výkladu;
- b) větší návrhy a důvody;
- c) otázky, o kterých se hlasovalo;
- d) to, jak hlasování vypadlo, zejménaž hlasujících jmenem;
- e) usazení většiny a příčinami toho zvrabně vyloženými.

Nepřidávají se děl četiny hlasujících k návrhu, zůstane věc ve své věci a rokování o ni odloženo, až se opět synodu nejdříve sejde.

Méně svátostních není dovoleno ani čísti ani do protokolu zapisovati ani jinak aktům přihlížeti.

Svazek příloh utvářen buď tak, jak předepsáno v §. 122.

§. 134.

Protokol o jednání, ježto se týká stížností na vrchní radu církevní dle §. 100, post. 5, má v sobě zvrabně:

- a) návrh k tomu se vztahující (§. 118);
- b) otázky, o kterých se hlasovalo;
- c) to, jak hlasování vypadlo (§. 118), nepřiváděje hlasujících jmenem.

Rozhodnutí se nadpočetní většinou hlasů, že se má věst stížnost na vrchní radu církevní, připojen buď k protokolu úplný a originálem se stvrabňující opís předlození, kterč se dle §. 114 počítá a zvrabně přičteny stížnosti obsahovati má. Když se pak na takovou stížnost slyšeti bude vrchní rada církevní, povolí se jí, do protokolu nahlednouti.

§. 135.

Protokoly v §. 122 číre popsané předloží se i se svazky příloh prostředkem vrchní rady církevní k ministeriám, aby v ně nahledli. Shledali ministeria, že synoda obecná z mož své nerykočila, tedy znácní vrchní rada církevní, aby rokování synodální ve způsobě úplných protokolů všem superintendencím toho vymění, ježto se týká, v známost uvede.

§. 136.

V protokolech, ve svazcích příloh a ve většíých jiných spisech, které synoda od sebe vydá, má to předsedci a jeden zapisovatel svou rukou podepsati a ten tyto spisy všem opáti.

§. 137.

Účové synody obecné, vyjmavě ty, kteří řídně bydlí v tom místě, kde synoda se drží (§. 97), dostanou z obecného fondu církevního (§. 138) náhradu úhradekou za ústvy zřítování se tam a cesty sem a tam vykonané.

Částka pátá.

O náležitostech školních a vyučovačích.

§. 129.

Obecné školy evangelické postaveny jsou v příčině věci církevních pod dohledem a řízením nejprve farářů a presbyterů, pak seniorů jakožto okresních dozorců a superintendentů jakožto vrbních dozorců ke školám.

§. 130.

Každá kniha vyučovací, přede než se uvede, má zapotřebí schválení, a to vyučovací knihy náboženské schválení vrbní rady církevní, jiné knihy vyučovací schválení ministeriis, kteréž sobě o nich v příčině konání vyřídí dobrého učení na vrbní radě církevní.

§. 131.

Když se zachová vše to, čeho se nákonem vyžadová, aby škola nabyla práv školy a prostředků státních udaně a od vlády říšané, ovšem také když se dosti učení plánu vyučovacímu ve školách toho spůsobu našim, má se v příčině každé školy evangelické řídit, aby jí byla přitahána práva školy od státu udaně.

§. 132.

Jaké učitel i učitelky učení by evangelické semináře učitelské či preparandie obdrželi měly, a tom má evangelické vrbní rada církevní ministeriis náležitě návrh učení.

Pokud takové preparandie učení nebudou, nechť vrbní rada církevní, obdrževši k tomu povolení od ministeriis, sestaví na místech příhodných komise školní a má se k tomu spůsobit jako i onoho evangelického vyučování.

Takové komise, při jejich seděních krom zvláštních případností pro vykonání nejvyšší příkazu býti má vplacené učení, mají máti moc, kandidáty, kteří náležitě vyvráběním se prokáží, že mají připravené učení, ze učitelů školních, a když při školce dostatečně na jivo dají, že jsou spůsobni, dít učitelky zaměstnání vykonávat, platně vyvráběním na státní učitelky jim vyříditi.

§. 133.

Vyvráběním ze státní, jel evangelici obdrželi na evangelických školách v státních zemích (d. II. patenta předobhá.), mají rovněž platnost jako vyvráběním ze státní v zemích učitelích.

§. 134.

Pokud se nákonem zynodálním nevyřídí nějakého obecně platného učení, jel učitelé mají býti řídit a gymnasií vystupující, kteří se státně církevní ze kanstale odobí učení, má se vrbní rada církevní v příčině té ustanoviti, čeho se jí zapotřebí vidí. Ona má se přez to, čeho učitelé k dostatečnému učení také takových škál, ustanoviti předměty jiné, z nichž má škál školská a dobrým prospěchem podmíněnou, aby byl úplně spůsobit školu evangelicko-theologickou nastřívenou.

Těm může vykonat periodických lidští, jak podléhají theologie ve studích pro-
sproti.

§. 134.

Ke službě školní a církevní mohou se s přivolením ministerium povolati také
cizozemci, avšak se souhlasem spolku německému národních, kteří spůsobilost ke
službě takové náležitě prokážou (§. 11. patentu předcházejícího).

Částka šestá.

O volení farářů, jejich právích a povinnostech.

§. 135.

Pro vedlévání života evangelického-křesťanského úřadem jest v církvi evangelický
úřad farář, jehož správcem od obce k tomu povolány slove farář a jeho spolupracovník
pomocník farář (kanclář pomocný, vikář). Všichni správcové úřadů duchov-
ních (kancléři pomocní, faráři, seniorové a superintendenti) jsou také podle své
ordinace jakožto duchovní vespolek rovní a vykonávají úřad svůj avšak
jménem a s uložení církve, každý v té míře jak mu die náleží avšak
přičině.

§. 136.

Církev žádá na duchovním, aby učení písmu svatého ve opravdosti a vymanění
církvením hlásal, aby vede vzorný život křesťanský, abci jsou svědomě přičině
předobírat a vůle vůle a důstojnost úřadu svého zachová, všeho jak, aby
dívaje Bohu, co jest Božího, a císaři, co jest císařovo (Mat. 22, 21), i v tom
sestředí své sloven i skutkem stáročím.

§. 137.

Farář jest duchovním správcem obce a má v ní předkem a nejprve lid cir-
kevní zachováti. Jsou přičině:

1. Služby Boží die řádu církevního spravovati, slove Boží kázati, svátosti udě-
lovati, včelké jiné práce úřadu duchovního vykonávati, konfirmandy vyučovati,
mládež v kostele, a kde to podle rokůce ustanoveno, také ve škole v hodinách
světátních v náboženství vyučovati, správa církevní věci, občané spolek spravovati,
a osobně ke škole dohlížeti, včelké k vyučování náboženství, tu kdeby sám jemu
nevypovídal.

2. Přičině křesťi vůbec v probyterijích a s včelím zastupitelstvem obecním
předsedati a když předsedá, práce a rokování řádit.

3. Náleží mu knihy církevní věci, a to knihy křesťi, oddělek a úřadu samo-
statně die toho, jak v národně vůbec ustanoveno; má mu přičině pod svým podpisem
výtahy a listiny vydávati, kteréž mají plnou moc právní.

Ve výtazích z těchto knih církevních a v opisích ze spisů archívních má se
farář jménem svým podepsati a mimo to předě úřadu farářského k nim přičiněti.

§. 138.

Farář jest duchovní zastupitel obce ve sboru seniorůvém (§. 36, post. 2), a má v něm, jakod i všude jinde, dobré cirkve vídy na starost míti, prave jemu hájí se k tomu přičiněti, aby se pokoj a svornost jak mezi spoluvyznávající víry, tak i s jinovými (§. 16, post. 4) udržovala.

§. 139.

Farář jest církevní představený učitel prave nad nimi postavený, a zastává dle úřadu k němu, a chceť se učitelé takto věsti, jako by se týkali zvláštnosti jeho v přednáškách školních, metody a vyučování, písní a mluvené chování, obráti se má nejprve k seniorovi, aneb kde by seniora nebylo, k superintendentovi, jenž učitelé buď sám koná nebo aprve k úředním náležitým učitelům.

§. 140.

Kde jest v obci několik farářů, rozdělí se práce, jakod se v tomto ohledu jinak uvádějí, dle obecného usazení a dle usazení a presbyteriam, aneb křehky takto potřebo vyhledávají dle toho, jak to představený úřad církevní učitelé mají.

§. 141.

Farář má se dle v náležitých pracích a jednáních úředních staré osady k tomu spůsobě diti zastoupiti, jest však vídy prve a hlavně vykonati práci a jednání takových.

§. 142.

Chceť by farář již ne dovolena, má to prve presbyteriam oznámiti a o to přeti míti, aby po čas dovolení byl zastoupen. Rozumějíť by se aneb souhlasili by, má o to psáti presbyteriam, souhlasíť se se seniorem, a kde by seniora nebylo, potřebo se superintendentem.

§. 143.

Kromě toho, to farář má vykonati práce úřadu farářského, jest také povinen, vykonati vše to, co učitelé senior, potřebo superintendent v příčině duševního náboženského a praktického vzdělávání svých v příčině duchovních prací úředních ve sborě církevním neb školní, zejména též, když jde o zastoupení jiných farářů.

§. 144.

Zastupiti se pracemi vedlejšími, dovoleno jest farářům jen dotud, pokud se s důstojností úřadu jeho zrovňávají, a nedává se jim příležky k úsvětování úřadu svých vykonávání z něho.

§. 145.

Farář má prave, potřebo souhlasem přímým jemu popřímořským a správcům jsou náležitých,

úřad se má plat farářský dle uvýšených potřeb vyšší doby přiměřeně uplatňovati, aby se zachovala důstojnost úřadu farářského a aby farář mohl bez starosti úřední povinností své konati.

Chceť by náležitý casník farář mimo občeť křest neb odměny od jiného duchovního diti vykonati nebo kámi pohřbeni od jiného duchovního diti dle,

nechtě to právě svému řídicímu faráři oznámi a řekne mu to zprávi. Duchovní, který takové funkce přebíral, povinen jest, řídicímu faráři náležitě vykazati toho předložiti, aby se vložily do matrik.

§. 146.

Stáli by se některý duchovní bez viny své ke službě neochotným, mluví dědi, když k tomu superintendent přivolí, úřad svůj spravovati vikářem, kterýž se po uznání s obcí zvolí.

§. 147.

Každý farář povinen jest, přistoupiti k fondu pro neopáčení vdov a sirotků pa farářích pozůstalých.

§. 148.

Farářové volí se na čas života.

§. 149.

Právo, faráře voliti (§. 18), vykonává obec farní ve sboru obecním skrze údy své, kteří mají právo hlasovati.

§. 150.

K úřadu faráře mohou voleni býti;

- a) farši téžal vyznamenáni a penzionováni farši k samostatnému úřadu faráři na spůsobitě prohlášení, kteří čtyři a dvacetý rok věku svého dokonali a úřad svůj náležitě spravují, což, viděli by se toho potřeba, vyzvedčením představeného úřadu církevního stvrdit se má;
- b) kandidáti theologie téžal vyznamenáni, kteří čtyři a dvacetý rok věku svého dokonali, mezi kandidáty, jenž se k samostatnému úřadu faráři voliti mohou, započti jsou a nepotřebně toho povolání hodnými se učinili, což, pokud se týče oné volitelnosti potvrdit se má listinou, kterou se to obdrželi, pokud se ale týče této hodnosti, vyzvedčením představeného úřadu církevního;
- c) docenti a profesori theologie.

Býti k úřadu faráři zvolen theolog, který nemá ještě rakouského občanství, potřebí, aby mohl býti za faráře ustanoven, schválení ministeriem (§. 134).

§. 151.

Uprávnili se místo farářské, má to presbyterium ihned seniores oznámiti, aneb jestli obec přímo postavena pod superintendentarou, superintendentovi. Zároveň má presbyterium za tou příčinou, aby se s strany správy farní prázdním opatření učinilo, seniores žádati, aby administrátora jmenovali aneb jiným příhodným spůsobem o spravování úřadu faráře pedovali, kteréhožto administrátora má superintendent potvrdit.

Kromě toho má presbyterium přípravy k volení nového faráře učiniti a svědomitě k tomu přihlíbeti, aby v obci žádných plotků při volbě nevzešlo. Stáli by se to, má presbyterium seniores nebo superintendentu za pomoc žádati.

§. 152.

Býti by to jen jediný kandidát, který by úřad farní převzíti chtěl, ač se presbyterium mnohonásobně ptávalo u těch, kteří by v obci zvoleni býti mohli,

má presbyterium sbor obecní pod předsedáním administrátorovým zvolit a dle své rozhodnutí, sdělí se s tím směr, aby byl zvolen. Směrů se sbor s tím, jest volba skončena. Pakli by se ale ještě nějaké jiné dotazy činily, má presbyterium, jeho dále potřeba, rozhoditi. A však v následné případnosti nemá úředí funkci ostatní dle právního, nežli při této.

§. 153.

Jestli tu více kandidátů, aneb navrženě se jich více ku zvolení, a pronesech se kandidátů takovi, že by měli úředí přijeti, má presbyterium třemi čtvrtinami hlasů rozhodnutí, má se držeti kázání na práhu či k němu.

Rozhodnutí se presbyterium, že se má držeti kázání na práhu, tedy se mají právě všichni parovní, kteří jsou k tomu kázání, slyšeti, nežli se volba předsevzímá. Měli ale presbyterium se to, že kázání na práhu nebude, tedy se může hned dle k volení pokročiti.

§. 154.

Den, kdy se bude volba, sdělí se s kanceláří po dvě neděle po sobě oběhly, a kromě toho mohou se ústně obec, kteří mají právo hlasovati, písemně ku volbě parovů.

§. 155.

Když presbyterium obléhá dle k volení, má zároveň dva neb tři kandidáty navrhnouti, z nichž by se jeden zvoliti měl, a však obec může sobě i jiného kandidáta zvoliti.

§. 156.

Volení kázání se má v kostele po odbytých slavných službách Božích pod správou administrátorovou, a byli by administrátor mezi kandidáty od presbyterium navrženými, tedy ale potřeba pod správou seniorovou neb superintendentovou.

§. 157.

Hlasování buď tajně.

Hlasování buď, jak kdo obvykne, buď zasedání, jestli se více do volání-tích střínek, za nichž jsou jisté kandidáty navržených napíše, aneb cedulkami, aneb má se při volení jistě kandidátovo napíše a cedulka pak předsedajícímu předti, aneb ústně pojmenováním kandidáta do protokolu.

§. 158.

Nadpoloviční většina hlasů rozhoduje, t. j. kdo obdržel jeden hlas přes polovici voličů přítomných, jest zvolen. Neobdržel žádný kandidát takové většiny, tedy se volá znovu s těchto kandidátů, vyjímaje toho, který měl nejmeně hlasů. Pakli by ani potom nadpoloviční většina hlasů k místu se nepřivedlo, volá se zase, a to dotud, až tu jest absolutní většina. Může by dva aneb více kandidátů stejně mnoho hlasů, rozhodne se buď o tom, který kandidát aneb kteří kandidátů nemají do nové volby býti, aneb při posledním volení, který z nich má se zvoleného funkce probáti býti.

Kdo není přítomen, nemá práva hlasovati a nemůže ho také ústně jiné vyko-návat.

§. 150.

Řešit po vykonané volbě čte se list povolací, zvolenému daný, v němž představení církve se podepíše.

V tomto listu má se vždy dát řešit i jiné příjmy jeho jména a zvrubně uvést, a není v něm pod neplátností býti náležitě úvahy o náplně mezi příjmy, nežli byly vyhodněny v listu předcházejícím.

§. 160.

Presbyterium má zvolenému Řešit dle vůli, že jest zvolen, a má seniorovi, aneb nebyl by to senior, superintendenci list povolací předložiti.

§. 161.

Presbyterium má o volení zvrubně protokol sepsati, kterýž má v sobě obsahovati den volby protokolem ustanovený, seznamení voličů vůbec, seznamení voličů, kteří skutečně volili, jména kandidátů k volení navržených, běh hlasování a jak hlasování vypadlo, jméno zvoleného faráře a zvrubně posuzení osoby jeho a konečně připomenutí, že list povolací jest říšně sepsán.

Částka sedmá.

O volení seniorů, jich právích a povinnostech.

§. 162.

Kromě povinností, které má senior jako farář (§. 4), má jakožto senior ještě tyto povinnosti zvláštní :

1. Jakožto duchovní představený seniorátu jest povinen dohlížeti k tomu a žítu církevnímu ve svých obcích farních a k tomu, jak farář a pomocníci farář úřed svůj spravují a jaký život vedou, tak jak kandidát se chová a dle se vzdělává; mimo to povinen jest pečovati o to, když některý duchovní jde na dovolenou, jest nemocen neb zraněn, aby fara měl tím náležitě se spravovati; jako předseda duchovním na dovolenou odhlásvati, když chybí náhla vůd svého obvodu farního se odhlásvati; říšti konference pastoraie pro bratrské přiblížení i pro vědecké a praktické další vzdělávání; spravovati biblioteku theologickou a archiv seniorátní; konati návštěvy v obcích farních alespoň vždy přes rok a superintendenci správu o nich říšti, vyrozuměti bratrský soupis mezi duchovními, představenými církevními a osobami ommunovými náležeti a rychle říšti náležitě říštem i obcím (§. 40, post 5) a přiblížení k tomu, aby bylo vykonáváno.
2. Jakožto duchovní zástupce obce k němu má ve shodě superintendenciím práv církve, též mimo a svorností hájiti, a bývalby některý obec farář nebo některý osobník ve svých právích obce, superintendenci to oznásvati.
3. Jakožto obecním dozorci nad školami náleži mu přiblížení k řádu školnímu, vyrozuměti a vychovávatí náležeti a k tomu, jak učitelové své povinnosti konají, jak jsou plni a jaký život vedou. Též má náležitě pečovati o další

vzdělání a o zlepšení živobyti jejich, i o jejich vědvy a služky; konati visitace školsí vždy přes rok a superintendentovi správu o nich podávati.

§. 163.

V obcích církevních, počítaje v obcích farních, ježto postaveny jsou přímo pod superintendentem, má právo v §. 162 jmenované vykonávati superintendent.

§. 164.

Seniorové volí se na čtyři léta.

§. 165.

Práva, volí seniors, mají obec farní skrze své presbyteria vykonávati.

§. 166.

Za seniors mohou zvoleni býti všichni samostatní farši nebo okršky, kteří patřivši zvláště dobře pověsti pro svou theologickou učnost, nábožnost, věrnost v úřadě, pilnost a vykonávání povinností v kostele a ve škole, stálost v pracích a příkladný život.

§. 167.

Superintendent má presbyteria k volení vyvati a lháti nejvíce šestiměsíční počítati, v které se má má podati zpráva, že voleni jest vykonáno. Byli by zpráva počítá podlé, nemá se k ní státi máti.

§. 168.

Presbyterium každé obce farní má se v neděli nebo ve svatce po služkách Božích k hlasování seiti, v němž rozhoduje nadpočetní většina. Někdy by to takové většiny, má se předejti tak, jako při volení farše (§. 136).

Na adresu zprávy, která se učiní superintendentovi, má se kromě obyčejného posuzování: „Úřední stálost náboženská“ zvláště jistě napati: „Návrh k volení seniora.“

§. 169.

Když přijde lháti k podání zprávy, má superintendent zvoliti výbor superintendentovní, aby se otevířely a skouřily uslané protokoly a volbě.

Má některý farš absolutní většinu hlasů, jest ze seniors zvolen, a superintendent má to volení církevní radě oznámiti, aby jej potvrdila. Nemá náhodou absolutní většiny, buďat u tří faršové, kteří obdrželi nejvíce hlasů, každému presbyterium k tomu konci oznámiti, aby z nich budoucího seniora zvolil. Pakli by se ani potom nadpočetní většiny hlasů nedocílilo, tedy má superintendent s výborom superintendentovním z těch dvou faršů, kteří obdrželi nejvíce aneb stejné mnoho hlasů, seniors pojmenovati a volení rady církevní požádati, aby jej potvrdila; když jest senior potvrzen, má jej superintendent instalovati.

Částka osmá.

O volení superintendentů a vikářů superintendenčních a jich právích a povinnostech.

§. 170.

Kromě jiných práv, superintendentovi die náhona příslušejících a povinností má vikářových, má se superintendent tyto povinnosti vykonávati:

A. Má se vrchní farář superintendence vláde v diecézi, kde se mu to prospěšné neb potřebné býti vidí, slovo Bůh kázat, a ty funkce vykonávat, jako die řádu církve evangelické správci církevních konání náležeti.

Jaké ústavení má míti a hlavní slova Božího v úředním sídle svém a které úřední práce úřední vyřizkou má konati, o to necht se usnout a presbyterium obce farář, kteréž má v příčině toho, viděti by se toho potřeby, věditi zastupitelstvo obecní zvoliti.

B. Co církevní vrchní pastýř diecéze své má:

1. v obcích senioritních vrchní dozor míti k seniorům, výborům a sborům senioritním, k obcím farářim, k farářim, pomocníkům farářim, ke kandidátům a soudujcím theologie, k presbyterium a sborům obecním, konečně ku všelijakým spolkům pro účely církevní v jeho diecézi zřizovaným; těm má dávat své dobré sdělení, kdyby se nějaký nový spolek takový státi měl;

2. má péči míti o život křesťanský a řád církevní vůbec, avšak pak o to, aby veřejné služby Bůh vláde die řádu církve evangelické věděl a ku vzdělávání věřících se konaly a mládež křesťanská v náboženství evangelické se vychovávala, a aby se také těm dostávalo opatrování duchovního, kteří jsou živí v diaspoře či po význu;

3. má bratrsky rozsvětlovati spory a rozepře vzniklé;

4. má vydrževati, když jsou k tomu příčiny avšak důležitě, listy pastýřské neb psaní pastorační, a má vždy kompleť takových listů vrchní radě církevní pro vědomost poslati;

5. má ve všech svých farních knihách třetí rok visitací odějvati a vrchní radě církevní správu o tom sdělit;

6. má nové kostely zříditi;

7. má dávat dovolení kázat, má kandidáty úřadu kněžského zkouseti a ordinovati, a faráře i seniory v úřady usazovati;

8. jsou náležitě udělovati duchovním dovolením se do úřadů dáti na cesty do cizích zemí, má to však vždy hned vrchní radě církevní oznámiti;

9. má se superintendent ke všem svým diecézním letně a laskavě, správně ale věrně a důstojně chovati, příkladem svým a vše a pokate je předcházeti, avšak však v duchovenstvu své diecéze činně horlivout pro náboženství a církev, pro vřechy cnosti křesťanské a pro vědecké i praktické další vzdělávání nábožné.

C. Co první duchovní zástupce své diecéze má:

1. udržeti vyší seniořům a obcím důkladně a rychle znanou a k tomu přiláhat, aby se tato udržet vykonali;

2. má práv své církve, obcí farních a osadaňů hájiti;

3. má archiv superintendenční správy.

D. Co církevní vrchní dozorce školní má superintendent:

1. k seniořům co k okresním dozorcům školním, k farním co místním dozorcům školním a ku svátých představeným školním (presbyterům), k učitelům a pomocníkům učiteckým přiláhat;

2. má při visitacích obcí farních také školy obhlédati;

3. má si děti pilaň záležeti, aby se školní vůbec zlepšovalo;

4. má se k tomu přiláhati, aby škol přibývalo a aby se opravy v nich činily;

5. má hleděti učitelům věrně postaveni ajezdati, práva jim zachovati, zároveň má ale také o to usilovati, aby povinnosti své věrně konali.

§. 171.

Superintendentové mají se voliti ze dvou Evotů.

§. 172.

Právo, voliti superintendenta mají voličové farní obce diecézní skrze své presbyteria vykonávati.

§. 173.

Ze superintendenta mohou voleni býti seniořové a faráři, kteří podívají velmi dobře pověsti pro svou učenost theologickou, pro nábožnost v ústě, přímot a vykonávaní povinností v církvi a ve škole, občianost v ústě a jiných pracích, jakož i pro příkladů Evot.

Taktéž mohou za superintendenta voleni býti profesorové theologie, kteří tyto vlastnosti mají.

Volici mají toho vůli, zvoliti superintendenta z které koli diecéze a z které koli země koruny.

§. 174.

Vrchní rada církevní má skrze námitku superintendentovu seniořů, a skrze seniořů presbyteria k voleni vypraviti, a přičiněti, nejděle dodržování látku vyměstiti, ve které mají presbyteria k superintendenci právo podati, že superintendent jest zvolen. Býti by právo podání podlé, nemá se k utvářeti má.

§. 175.

Presbyterium každé obce farní má se v učěti nebo ve svátě po slábněch Balců a dělečnosti volby takové se zvaněvojech, seji a voleni, v něm rozhořeje vědná hlas, předsevzati. Nebylo by tu takové vědný hlas, má se předsevzati tak, jako když se volí farář (§. 168).

Na ústě právy, která se podá superintendenci, má se kromě obyčejného poznamenati, že jest to „úřední náležitost náboženská“, zvláště když napadl:“
Návrh k voleni superintendenta.“

§. 176.

Po projití listů k podání zpráv vyšle se výbor superintendenční, aby zprávy a volení superintendenta, od obcí došlo, nepsapočítav jich, vrchní radě církevní oznámil, by a nich úřad konal.

Výbor tento má ku zprávě své, kterou resultát volby předkládá, přiložit seznamy obcí, ježto zprávy podaly a poznamenat při každé obci den, kterého zpráva o volbě od ní došla.

§. 177.

Nesli tu nadpoloviční většiny hlasů, přiloží vrchní radě církevní, rozhodnosti tím způsobem, jak z strany volení seniore sufficiento (§. 169).

§. 178.

Prve než se zvolený superintendent v úřad uvede, potřebí, aby byl od Jeho Velčenství stvrazen.

Po stvrazení, jehož náleželo ministerium vytáčí, vprve se vrchní rada církevní, aby superintendent slavně byl inšalován.

§. 179.

Náměstkové superintendentů (vikáři superintendenční) volí se svobodně skrze presbyterie ze seniorů a farářů, kteří v té superintendenci zprávu církevní vedou.

Volení koná se týmž způsobem, jako když se volí superintendent.

Prve než náměstkové superintendentů v úřad se uvízl, potřebí, aby byli potvrzeni od ministeria.

Částka devátá.

O pomoci peněžité, která se každého roka obcím, seniorátům a superintendencím a pokladě státního díveš bude.

§. 180.

Superintendence obcežto vyzvání obcí každého roka úhrnem jsou sumu peněžitou z pokladu státního (§. 30. patenta předcháze.)

§. 181.

Tato pomocná suma úhrnkově vyřizová se bude dle Nejvyššího náčelní skrze ministerium k tomu konci, aby se z ní

- a) díval roční plat superintendentům;
- b) aby se z ní vyplácel roční příspěvek na funkce seniorům a
- c) aby se z ní dívala pomoc chudobným šlechtám a školám obecným. Žádost o takovou pomoc buďte prostředkem seniora superintendentovi dodány a od superintendenta skrze vrchní radu církevní k ministerium posílány.

§. 182.

Interkářte, které by z platů superintendentských a funkčních příspěvků seniorových vzešly, obřobeny buďte k obecnému dobrému škol a církvi evangelických.

Jmennitě má úřadna ročního interkaláře, byli by tu jaký, již do obecného řádu církevního (§. 183).

Co stádo, obecněno had na pomoc kandidátů služby školsí a církevní, kteří pro výši vzdělání všeobecně navštěvují cizozemské vysoké školy a semináře. Přednost v tom mají má kandidáti, kteří studiu na evangelického-theologické fakultě ve Vídni již skončili.

§. 183.

Vrchní radě církevní má voľno býti, jak do prelámináře úhrnkové pomoci poskytně, tak i do výročních počtů státočasných, jak se s touto pomocí poskytnou hospodářsko, náležitě a příhodně připomenuti šití.

Částka desátá.

O vrchní radě církevní.

§. 184.

Pozvatelní evangelického konsistore oběho vyznání ve Vídni, jedie die Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum die 1. září 1859, mají společného předsedního toho neb onoho vyznání má, jmenovali se mají budoucně „c. k. evangelického vrchní rada církevní“ (§. 8. patenta předobár).

§. 185.

Moc a působnost evangelického vrchní rady církevní spravovatí se má výše die toho, jakou moc úřední mály pozad evangelického konsistore vyznání anglikánského a helvétského a die toho, co v tomto nářadí zavrubaňji vyměřeno.

§. 186.

Evangelického vrchní rada církevní jest zřizena tak, že bude vcelkové úložitostí pouze konsistentní jednoho vyznání zřizní s sebou spravovatí. Kdykoli však by činiti bylo o nějaká společná hlavní provída nebo o vyhledání konsistentních propočtů nebo o úložitosti funkci a sbírek se týkající, jednati bude vrchní rada církevní oběho vyznání evangelického společně, jako činite pozad.

§. 187.

U věcech školských a církevních bude vrchní rada církevní s ministeriam i se úřadními zemskými přímo jednati, a to s osim prostředkem zpráv, a téžto prostředkem dopisů.

§. 188.

Vrchní rada církevní skládá se s předsedního a s radních oběho vyznání evangelického. Nemohli by president předsedati, má jeho místo co místopředsednici zastupovatí některý z radních toho vyznání, kterýchž není předsednici.

Předsednici má býti stavu svetského.

V případechtech zvláště důležitých lidem mále vrchní rada církevní způsobem, kterým se jí příhodněm býti vidí, aby se jí výbor obecné synody radou svou propůjčil.

§. 188.

Účové vrchní rady církevní na čas života se jmenují, budou dostávat plat z důchodů státních a pobírat práv, jako se s úřadem jim propůjčeným ve státu a v církvi spravují.

§. 189.

Vrchní střednictvo a služebnictvo kancelářské, k vrchní radě církevní náležející, bude plat z důchodů státních dostávat a práv služebnictva státních pobívat.

§. 191.

Vrchní rada církevní má záležitosti evakologické spravovati a v příčině jich většinou hlasů rozhodovati.

Žádný od této rady nemá se hlasovními zdržovati nebo se z něho vyťahovati.

Nesouhlasí se některý od rady církevní s usazením většiny, nechtějí dáti mluvit své svědění do akt zastání, a vedle by se nějaká stížnost (§. 100, post. 5 a §. 114), buďte takové mluvit svědění připomenuto.

Jak se mají práce rozdělit, a v kterém pořádku mají práce a jednání předstí, ustanoví presidium.

Vyřazení a jiná rozhodnutí, jako vrchní rada církevní od sebe vydá, vycházející mají:

- a) když je vydá společně, pod tímto jménem:
 - „Od c. k. evangelické vrchní rady církevní vyzvání Augšpurského a helvetského“;
- b) vydá-li je vše, bysti die vyzvání rozděleno, pod tímto jménem:
 - a) „Od c. k. evangelické vrchní rady církevní vyzvání Augšpurského“ a
 - b) „Od c. k. evangelické vrchní rady církevní vyzvání helvetského.“

§. 192.

Posádkou a práva evangelické vrchní rady církevní jsou kromě toho, co jí v tomto nařízení zvláště uloženo, tyto:

1. Má mít dohled církevní:

- a) k čistotě učení a ke službám Božím, k evangelické báni Boží, ke báni a řádu;
- b) ke zkoušce kandidátů úřadu farního jich dalším vzděláváním a mravním chováním;
- c) k ordinační a instalování evangelických správců duchovních v úřad jejich duchovní;
- d) k úřadování velkých evangelických správců duchovních, duchovních farních, seniorů a superintendentů, též k jich dalšmu vzdělávání vědeckému a společnému životu;
- e) k činnosti seniorů a superintendentů;
- f) k visitacím církevním a školním;
- g) k archivům superintendenčním;
- h) ke správě majetností obcí farních, seniorů a superintendencí, a přitom má také vrchní rada církevní seniorům a superintendentům nařídit, aby počty výroční skoušeli, a shledal-li by, že fondům nějaké nebezpečnosti nastává, aby zavolali, nebo k pojmutí jich a zobrazení škody postáli.

2. Mimo to jest vrchní rada církevní posádkou a velkoucí církvi svém:

- a) zachovávati věrnost k Jeho Velikosti a poslušnost k nároku a ujednáním pánů a mír mezi evangeliky;

- b) udržovati v moci státní zřízení církevního a říád církevní, a záležitosti tyto a říád církevní vykonávati;
- c) hájiti a chrániti právo církve evangelické vyznání Anglikánského a holandského, co se týče obcí církevních, jednotlivých osobních a úředních a školských a správy církevní státních, pokud se práva tato vztahují k vyznání, též náležitě vzhledovati na říád církevní, pořádek postavení vyznavačů víry evangelické jednotek k druhým, přičiněti je k faktu sem neb onam, jak toho okolnosti místní vyhledávají, ustanovení, jak se správcové duchovní vzájemně mají nastupovati a jakým způsobem se mají náležitosti jejich společně říáti;
- d) přičiněti vzhledovati na říád církevní chovati v dobrém způsobu a rozmnožovati fondy církevní, školní i fondy ústavů dobročinných;
- e) pečovati o rozmnožení dělníků ve správě duchovní a o duchovní opatrování těch, kteří jsou v ústupu díků po říadu;
- f) starěti nové církve, fary a školy;
- g) zlepšovati platy duchovním a učitelům;
- h) zakládati, rozšiřovati a udržovati církevní ústavy pro duchovní a učitele na penzi dané, jich výdoy a strážky, pokud vůbec ústavy na vychovávání díků evangelických; co se týče udržování ústavů řeholných pro penzionisty, jich výdoy a strážky, bude vzhledovati na říád církevní povinně k tomu hleděti, aby veškeré církevní fondy toho způsobu prostředkem ústavů synodálních spojeny byly v jediný společný fond centrální, který by se vztahoval k veškerému ústavu;
- i) náležitě ji spravovatovati, aby příspěvky a dobročinné dary církevním a školám náležitě se veškeré náležitosti spolu a jejich veškerých částech se dostaly;
- k) též ji přičiněti usměšliti spojení a obcování evangelické církve Rakouské s církví evangelickou a s církevními spolkými v ústavě národních spolu a jejich veškerých částech, kterého spojení církvi náležitě bez ústavy dovoleno jest;
- l) náležitě vzhledovati na říád církevní zkušebni státní spolek k školám církevním státním, a přičiněti ke spojení církevním a učitelům vůbec;
- m) konečně ji přičiněti dívat dovolenou, škriftem na děle neč na třicet dní, a uznáním i superintendenčním vůbec.

3. Kromě toho náležitě vzhledovati na říád církevní:

- a) nastupovati volení do synody obecné, předkládáti navrženou správu synodů obecných o tom, jak vypadly výsledky, v jakém způsobu jsou církve a školstvo vůbec a jedni každý obec uznáti, a co nejdůležitějšího se v tom od poslední synody generální přihodilo; též ji náležitě předkládáti návrhy k ústavám, jedlo se v obcích, senioretech a superintendencích jí v poradu byly vady;
- b) býti by toho z příčin přitěžných postěbi, aby se učinilo opatření náležitě, k němuž se vůbec přivolání synody obecné vyhledává, a nebyli by lze, prvě mimořádně synody obecné zvoliti, tedž má vzhledovati na říád toho moc, ob-

drážditi k tomu poručení od ministeria, společně s výborem synody obecné, spůsobem takové účinné, která má platnost až do nejprve příští řádné synody obecné, jako se uzná, nežli i dále platnost má; v každé takové případnosti však jest vrchní rada církevní povinna, v nejprve příští obecné synodě přinést příčinu i přehlednost opatření účinného rozdělení;

c) náležitě vrchní radě církevní vyhověti v nejvyšší instanci církevní moc souditi švéd. zákon od synody obecné navrženého. Pokud tento zákon nebude vydán, má spíše, vrátě z rozhodnutí

1. výboru senatského,
2. výboru superintendenčního,

účinné odhláskati má jen tehda, když

1. rozsudek má, že má nálež odložena a na jiné místo účinné přeložen že se mu má příjem zastaviti neč že má z celá účinná zrušen býti,
2. když se rozhodne, že má nálež jinou náhradu účinné.

d) Vrchní rada církevní má k vyřízení ministeria o záležitostech církve evangelické dohodě účinné dáti.

§. 193.

Vrchní rada církevní má o to péči máti, aby se udržel obecný fond církevní (§. 187), ku kterémuž konci má na den slavnosti reformace, neb k jinému náležitěmu dni, který by se jí přihodným býti viděl, obecnou sbírku rozepati.

§. 194.

Veškeré korporace církevní a všichni správcové úřadu, ježtž toto náleží se dotýče, jsou povinni, správy a dohodě účinné, ježtž vrchní rada církevní na nich pokládá, ve lhůtě položené bez odmluvy podávati. Neúčinné by toho, máte jim vrchní rada církevní nálež pokutu pohledovou, která má býti do obecného fondu církevního (§. 193).

§. 195.

Kdy koli některá korporace církevní v účinném obřitu vrchní rady církevní vydě nějaký spis takem, má radě této ihned po vyjití exemplář poslati.

§. 196.

Vrchní rada církevní máte takem vydávati náleží, k veškerým superintendenzím vydání neč obecné účinné, a to buď přikročě neč celoročně, a vůbec tak, jak se jí nejvíhodněji viděti bude.

Týmž spůsobem má vrchní rada církevní každého roku vydávati církevní knihy přiručné (senatusus), ježtž nálež do obecného fondu církevního jiti a náležitě účinné se má (§. 117).

§. 197.

Evangelická vrchní rada církevní oběrti a pohřbu státního náležitou úhradkou sumu na funkce, aby účinné svéma u vnitr církve dosti účinné měla.

Závěrek.

§. 198.

Synodě nejprve příští a synodám potom následujícím se úkol položeno jest, aby učinily návrhy přehledně, jak by se evangelický štát církevní na jeho postovní, doplňovací účinné vyvíjování a zřizování učil a mohl.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1861.

pro
Markrabství Moravské

státních.

Částka VI.

Vydaná a rozšířená dne 22. srpna 1861

od n. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské a vojvodství Slezské v Brně.

20.

Nariadení, vydané od ministerium záležitosti zahraničních, od ministerium státního, od ministerii finanční, obchodu a národního hospodářství a od nejvyššího kontrolního úřadu nad 68ty dne 20. dubna 1861,

jinakže se vyplňuje vyhlášení, učiněné Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 10. dubna 1861, a ten, jakou moc a působnost mají ministerium obchodu a národního hospodářství.

(Gesetzes - Zahl. der. Stat. Nr. 24. ab. 100. vyl. a rozš. dne 22. srpna r. 1861.)

Jeho c. k. Apoštolské Velikosti nále Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 10. dubna 1861, ustanoví, jakou moc a působnost nově zřízené ministerium obchodu a národního hospodářství má.

Dle toho přislaloby k ředěnímu ministeriu tyto věci:

I. Co se týče obchodu, průmyslu a plavby.

Má zveřejněti jednání přípravě, když se má učiniti nějaká smlouva státní, k obchodu, průmyslu a plavbě se vztahující, a má přihlížeti k výkonům a k vyvedení takových smluv státních;

má spolu pořádati a vyměřovati cla;

má máti nejvyšší správu záležitostí obchodních a průmyslových, zvláště záležitostí gremií obchodnických, společností živnostnických neb jiných korporací obchodnických a živnostnických;

má dbáti ruku nad sňoksem o komerčních obchodnických a živnostnických;

má spolu zřádati a potvrdzovati státní spolká pro zveřejňování průmyslu, obchodu a plavby, též státní banky živnostnických, spolká akciových a t. d., jakou má i přihlížeti k činnosti těchto spolků, co se týče národního hospodářství;

má spola sřizovati a poříditi burzy, ústavy cirkulacní, kreditní, půjčovací a diskontní; co se však týče ústav kreditních již sřizovaných (banku národního, ústava kreditního pro obchod a průmysl, ústavě eskomptních a t. d.), ty mají i dále náležeti pod moc ministerium financí.

Má jmenovati dohodce lodní a zemany zlodí a vykonávati moc disciplinární nad nimi;

má spola předobzřítí revizí zákonů obchodních, směnkových a zákonů práva námořského se týkajících, má příslušovati ke sřizování a pořídění škol reálních, průmyslových a plaveckých i ústavů polytechnických, též ke všelikým sřizováním a předpisům, k oboru jejich ministerium náležejícím, jako mají podstatný vztah ke obchod, průmysl a plavectví;

má spola jmenovati funkcionáře konsultní rakouských v cizích zemích a spola řádem I. V. za exequatur takovým císařským funkcionářům v Rakousích, též má spola vyměřovati platy konsulké;

k ministerium obchodu a národního hospodářství náležej mimo to všeliké záležitosti, vztahující se k privilegiam na vynálezů udělováním, k ochraně vzorků a známk, k regulování míry a váhy a k vystavování průmyslovým;

jestu přísluší rozhodovati v přičině všelikých záležitostí administrativních, týkajících se stavění lodí, plavectví na moři (vyjímaje loďstvo válečné), rakouského lloydů, rybnictví na moři, služby v přístavech, policie na moři a v přístavech, ústavů pro převodce lodní, majků, poplatků k těmto sřizováním se vztahujících, námořského loďstva obchodního, karantény námořské, jakož též ministerium náleží řídití všeliké záležitosti, Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 15. května 1931 (naučeni císařské, téhož dne daté, v č. 185 sborníku říšského) k centralizaci úřadu námořského příkazem;

též ministerium přísluší co nejrychleji úřadu administrativnímu rozhodovati o všech týkajících se první plavby po řekách a jezerech mezi zeměmi, plavby po řekách vůbec a plavectví, zvláště pak plavby po Dunaji, po Labi, Vltavě a Pávě;

konečně náleží ministerium těmto spola vydávati instrukce rakouským plavacovníkům, sřizováním při komisi zemí na březích Dunajských řekách a při evropské komisi Dunajské.

II. Co se týče ústavů komunikačních.

Ministerium obchodu a národního hospodářství přísluší spola rozhodovati, když jde o sřazení nových důležitějších spojení na zemi a na vodě aneb o pořídění cest takových;

jestu přísluší naváděti jednání přípravac, když se má učiniti nějaká smlouva státní a kolennice, a přísluší mu přihlížeti k tomu, aby se smlouva taková ve skutek uvedla;

přísluší mu ustanovovati terčí a rašikovacé smlouvy s ředitelstvem telegrafic neb jejich sřazení komunikačních, když v nich jde o spojení země a s výstřoky, pod kterými se to učiní má;

... zaslali mu vyjednávati, když se nákomu má dáti konečně ke stavění telegrafní sítě; ...

... přičiněni mu vykonával a v plátcích zachovával řídil dle po dohodě, schválený Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 15. listopadu 1851 (zápisná listina), dává též dne, č. 1. nákomníka říšského ze r. 1852); ...

... konečně mu zaslali spolu vydávati nově a rozšiřovali již vydané nákomy v náležiostech politických a telegrafických, a takéž spolu činili ambassy státní, týkající se jedy pašované a korespondence telegrafické. ...

III. Co se týče zemědělství.

V této příčině mluví ministerium obchodu říšské v nejvyšší linii rozličné odvětví zemědělství, zvláště pak

jednotlivé legislativní, týkající se skládání a rozdělování pozemků, opravnění, vyměření a odměňování půdy, práva k vodě a kolonizace;

chráněni v nejvyšší linii nákom lesní, a takéž pašování lesní a polei;

říšské jednoty, vztahující se k přesídlení na chování kolů udělovaným a povolání osoby státní na dostih kolářské;

správu přírodních ke klasice, zřetel maje k národním hospodářství;

říšské výstavy hospodářské;

spolu pašování myslivosti a rybníctví;

říšské v nejvyšší linii vyvolování polei i národním hospodářství, výjimečně lesnický ústav Mariabrunský;

říšské v nejvyšší linii záležitosti, týkající se hospodářského úvěru, záležitosti mekareční a společné;

říšské hornictví ze nejvyšší úředí her propůjčující;

přičiněni ke společným mountainisticko-geognostickým v příčině národním hospodářství. ...

IV. Co se týče statistiky.

V této příčině přičiněni ministerium obchodu a národním hospodářství chráněni a sestavovali správy obchodní a komerční a nákom: náleži, statistické výstavy a tabulky, co do obchodu a národním hospodářství dílečité, a takéž materiál nákomerční náleži náleži, k těmto všem se vztahující.

Hlede k nynějším rozličným ministeriím, vykonával se buďto práce respublikánského ministerium obchodu, průmyslu a stavby veřejné, dialektami, vydaných od ministeriím záležitosti zahraničních a vnitřních, financí a záležitosti duchovních a vyvolování, též nejvyššího kontrolního úřadu nad počty dne 30. října 1850 (č. 193 nákomníka občanského) rozdělené, budoucích také: ...

A. U ministerium císařského domu a záležitosti zahraničních:
Záležitosti, týkající se veřejného konsulátu. ...

B. U ministerium státním:

U tohoto ministerium bude se v posledně instanci jednat a rozhodovati v té

danech a rekursích, podaných od stran v příčině propůjčování práv obchodních a živnostenských a v příčině mýr, v které se mohou provozovati, též o lidových a rekursích, týkajících se privilegií uherských, postů na provozování obchodu po domcích a případech cizincův k provozování nějaké živnosti v Rakousku;

bude se tu jednati a přivozem zastupitelů ministerium obchodu a národního hospodářství a případech trestních, když někdo přestoupí zákon o živnostech, sáhem licenci neb o zákon o policii policej;

budou se tu vyjednávati veškeré záležitosti, vztahující se k vyjednám na léty roční, k vyjímám soukromým na silnicích, mostech a přivozech, jedle nejsou erární; a

veškeré záležitosti, týkající se stavění silnic, mostův na vodě a na zemi, vyjímaje železnice; též záležitosti komise centrální pro upravení a zachování památek staviteckých.

C. U ministerium financí:

Toto ministerium bude náležet tomu a. k. erárnímu úřadu na poraden a rozhodování v příčině záležitostí administrativních, této fabriky se týkajících;

přiváděti ku konci jednání a práce již počaté, vztahující se k rozpuštěnímu fondulství státního železnice státní;

spolu příhláskti k podnikatelským železnice, jedle garantů neb pomoci od státu požívají, jehot i k rakouskému Lloydu a k společnosti parní plavby po Danuji;

říditi záležitosti telegrafické a poštovské.

D. U nejvyššího kontrolního úřadu nad počty:

U tohoto úřadu odbyvati se budou záležitosti statistiky administrativní.

Toto rozdělení prací a jednání, kterýmž se obsah zme a přičinění úřadů centrálních, jehot tu neb ova záležitosti spolu vyřizovati máčk, jehot v sídem určené, má ve skutek vjiti dne 25. dubna 1861.

Reichberg up. Lasser up. Pflanz up. Wickenburg up. Krauss up.

21.

Vyšešení, vydané od ministerium financí

dne 1. května 1861,

pro uzavření smlou, náležící k obchodu česká cizinců,

ještě se uzavře sta se srozumění smlou, když se uzavře ve Rakousku.

(Mozkař v čas. XXX. ř. 12. č. 22, str. 279, vř. a zveřej. dne 2. května 1861.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehot dítim dne 11. srpna 1861, sítěno jest uznám k německému spoleku celistmu náležející, že sta srozumění, nechť se vjeje v hlavanech nebo v holích a t. d., též starý sta srozumění, bude se také do Rakouska vřice bez sta propouštění, jak má německý spolek celistvost srozumění sta smlou, uzavřen dne 12. února 1853 učiněnou, v obchodu mezinárodním shodně povolené, na obecný obchod rozšíř; jehot pak toto od 1. dubna 1861 již se stalo, tedy se tímto vyhláskje, že počínaje od 1. května 1861, srozumění sta v hlavanech, holích a t. d.

už starý cís. ústav (v haličské poloze 43, a, obecně tímto cís. z r. 1853), když se bude dovídati do rakouského obvodu celního, vůbec bez cís. přepočítání se má.

Papal cís.ový arrolovan bude ode cís. jen tehda, když se bude dovídati přes hranice k německému spolk. celnám ze svobodného obchodu celů tohoto.

Seckár Pinner ap.

32.

Nářízení, vydané od ministerium státního a od ministerium vojenství dne 17. května 1861,

a tom, že v. k. úředníci a služebníci státní a v. k. stráž šaržovní v království Uherském působí se pod jurisdikcí vojenství.

(Obstane v. zákon KNM. zák. list. ze r. 1861, vyd. v. rozsl. dne 22. května r. 1861.)

Dle Nejvyššího rozkořnutí, jehož datum 13. května 1861, postavují se v. k. civilní úředníci a služebníci státní a v. k. stráž šaržovní v království Uherském, rovněž jako úředníci a služebníci vojenští, až na další nařízení pod jurisdikcí vojenskou, pročež u všech trestních i v záležitostech práva občanského se týkajících podléhá budou zprávným generálním velitelstvím a posléze zprávným soudům vojenským v Budíně a v Temšvárě.

A však osoby jmenované mají se u všech trestních vylétňovati dle zákona trestního, vydaného dne 27. května r. 1852, č. 117 zákonníku říšského, a státní vůle se jim práva odvolání se a rozsahu trestních k vyšším soudům vojenským v té míře, pokud jim právo odvolání dle řádu soudu civilního přísluší.

Bogenfeld ap. p. šerj. Schumerting ap.

33.

Nářízení oběžné, vydané od ministerium vojenství

jinakže se vykládá, že se vztahuje č. 121 vojenského zákona trestního, týkající se toho, jak právo má stráž.

(Obstane v. zákon KNM. zák. list. ze r. 1861, vyd. v. rozsl. dne 22. května r. 1861.)

Jeho cís.ské královské Apoštolské Veličenství Nejvyšším rozkořnutím, jehož datum dne 14. května 1861, schváliti ráčí, aby se §. 173 vojenského zákona trestního (č. 121 zákonníku říšského ze r. 1853), v němž řeč jest o právu stráž, takto vjnal:

„Aby se stráž které koliv vjedna vřítost j. náležiti, má moc, sňiti zbraně na toho, kdo by j. násilně ublížil nebo útokem nebezpečně hrozil a nemohl by učiniti bfu.“

„V přičiněnosti této, když by někdo bez výstupu zniknutí, sňiti stráž zbraně na něho sňiti také tehda, když by se na ni nějaké hrubé urážky dopustil, a by od ní napomenut, v tom dle předsel.“

„Kdyby někdo na místě před nepřítelím nebezpečněm podurčelým se učil

a k volání strážní, nedar odporů dostatečně, na dřík se dal; nebo kdyby někdo byv se nebezpečný složaco od strážní postaven, aneb j k přímému střelenci odvažován, i neprošív se mírně, nedbaje na vyhrožující volání strážní, utkal, má stráž na střelceho střeliti, od nebyli by jného prostředků jej zastřítí.²

Toto změna paragrafu výše dotčeného tímto se vyhlášeje, aby každý toho vědomost měl a tím se spravoval.

Degenfeld op. p. šrova.

24.

Nariadení oběžné, vydané od ministerium vojenství dne 13. května 1861,

a tím, když se u věcech právních podává rekurs a rozhodnutí soudů vojenských, že se do lhůty k rekursu vyměřené nepřibíháj dal, po které rekurs jde po počtá.

(Obzorem v Zák. LXVIII. Zák. Sb. Čís. 13. str. 435, vyd. a zveřej. dne 13. května r. 1861.)

Dle Nejvyššího únosobní, dnešho od Jeho v. k. Apoštolského Veličenství dne 13. května 1861, vidí se ministerium vojenství po umluvení s ministerium práv změnu učinil v tom, co vyměřeno v §. 2., postávce 2. nariadení, od ministerium práv dne 28. srpna 1860, (č. 205 zákoníku říšského) vydaného, a reskripcion oběžným, jehož datum 11. září 1860, (č. 211 zákoníku říš.) také u soudů vojenských uročeného, jímž se učinilo některá nová nariadení v příčině toho, kde se rekurs v občanských právních věcech, sporých i nímosporných, podával, a jak se lhůta k počtá jeho počtá má, kterážto změna ta jest, že se tehda, když se ve sporých věcech právních podá rekurs a rozhodnutí soudů vojenských do lhůty k rekursu takového vyměřené, nemají počtá dal, po které rekurs jde po počtá.

Degenfeld op. p. šrova.

Překlady zákonův
 ze
Zákoníka říšského
 na rok 1861.

pro
Markrabství Moravské
 obitavých.

Částka VII.

Vydání a rozsah dne 2. úně 1861
 od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské.

23.

Vynešení, vydané od ministerium financi
 dne 30. května 1861,

pro výnosy země korunní,

a tom, že v okolí a okolí na dílny a podobných listin právních, když se potomek země vydá-
 vají, učiní kolek platit, když v nich při převodním vydávání kolek přímo byl zaplacen.

(Obsahuje v čís. XXX. 24. 16. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.)

Tom, že dovoleno jest, akcie, obligace, cizky, výpůjčky listovní a podobné
 listiny právní bez kolku vydávati, když se kolek přímo zapraví, není nikde uprotěně
 povinností, ukládající se v §§ 40 a 63 zákona, vydaných dne 9. února a dne
 2. srpna 1850 (č. 50 a 329 zákoníka říšského), zapravení s listin takových
 poplatek předepsaných, když se potomek za přítomnosti úřední, přepouští a t. d.
 a nově vydávaj.

Abý se však v tom jednotejnost zavědla, a nebylo potřeby, vydávati nových
 listin tak, aby se od předních rozuznávaly, nazývá se tímto, že má podika-
 telstvo listin takových ku konci každého roku důkladně finančním výkaz listin ob-
 novených předložiti a urovnati poplatek z nich vycházející zapraviti, kterých výkaz
 se má dokonce srovnávati se úplaty, jež podikatelstvo samo na takové nově vy-
 dané listiny má, a do kterých má správu finanční dovoliti každé chvíli uhléd-
 nouti.

Stechle Pinner ap.

Nariadení oběžné, vydané od ministerium státního,

od ministerium vojenství a policeie a od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty
dne 2. června 1891.

pro Halič, Bukovinu, Moravu, Slezsko, Čechy, Rakouský Horní a Dolní, Salsburka, Tyrolsko
a Vorarlbersko, Lombarcksko a Benátsko, Švýcarsko, Karištan, Krajina, Gorici a Graditška,
Toskánsko a Istriánsko,

jinakže se vyhlášeje dodavek k předpisu v zákoně č. národním říšském ze r. 1890, č. 13, ob-
novením. Jest se tyto věci, jak se zachovati jest, když se rozměňkou vojáci od armády nemocní,
a kdo má nésti útraty, když je lidé lékařové civilní v civilní nemocnici nebo doma.

(Zbaveno v XIX. čís. zák. říš. řád. č. 13, v. 130, v. 1. a rovněž dne 2. června r. 1891.)

Tímto se vyhlášeje k tomu konci, aby se tím každý bedlivě spravoval, dodavek
násle podobený, od ministerium vojenství a ministerium státním a policeijním
a s nejvyšším kontrolním úřadem nad počty uzavřený, náležející k předpisu o tom,
jak se zachovati jest, když se rozměňkou vojáci od armády nemocní, a kdo má
nésti útraty, když je lidé lékařové civilní v civilní nemocnici nebo doma.

Schaeffling op. Degeufeld op. Moneiry op. Krause op.

Dodavek k předpisu výše dotčenému.

K §. 5. tohoto předpisu dodáno buď toto:

„Tato dína buď poloviční práce útravy a chléb, jakto se má nemocnici ci-
vilní buď umístěnou samou úhradekou neb jaco, kterou lze likvidovati, nahraditi.“

K §. 12. buď přidáno:

„Útraty, které vznikou za léčení, stravování a převození, zpravid v případech
středů takových státnou částí vojenských, a na úřad vojenský, který učinil, aby se
tyto útraty státnou zapravily, náleželi pak, by náklady na ně k ruce císaři na tom
vymáhl, kdo tím jest visen.“

Koncové buď §. 14 vyškrtati a takto novou textovati:

„Když voják zemře — i také když zemře žena a děti vojáka die prvního
stupně leteckých — má obec vždy zvíštat náklady sjednatí a tím způsobem je po-
chováti, jak se pochovávali chudí úřadé obce; útraty pak tím vzniklé, náleželby
náklady na ně, má obec prostředkem počtu, od svého politického úřadu vrchního
potvrzených, k tomu konci vyžádati, by se jí z císaře vojenského vypláti.“

27.

Zákon,

týkající se platů na den a útrat na cestu děm poslanecké sněmovny rady říšské.

(Obzvláště v XXXI. části Zák. sb. č. 42, str. 42) vyd. a zveřej. dne 13. června 1861.)

K návrhu obojí sněmovny Říšské rady říšské vyd. se M. nařídití takto:

I.

Každý úd poslanecké sněmovny rady říšské obdrží deset stříbrných rakouského císaře platu na den a to za ten čas, co bude přítomen v radě říšské.

II.

Nimě to obdrží každý poslanec náhradu útrat na cestu sem a tam, totiž jeden stříbrný rakouského císaře za každou mil vzdálenosti státní země rakouského, od místa byt. rokem, od Vídně.

III.

Tento plat na den i náhrada útrat na cestu zaplati se z fondu, z něhož se spravují veškeré výlohy ze zastupitelstva říšského.

IV.

Žádný úd sněmovny poslanecké nesmí se platu tohoto vzdát. Měna ministrův finanční uloženo jest, aby tento zákon vykonal.

V Lascenburku dne 7. června 1861.

František Josef mp.

Andvojvoda Raiser mp.

Šlechtě Plener mp.

Z Nejvyššího nářzení:

Ramsounet mp.

28.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 14. června 1861,

pro výlohy země korunní,

a tom, že se úroky z obližni národní výpůjčky budou zase vypláceti v korové minci stříbrné.

(Obzvláště v části XXXI. Zák. sb. č. 42, str. 42) vyd. a zveřej. dne 13. června r. 1861.)

Nářzením císařským, datým dne 27. prosince 1860 (č. 379 zákoníka říšského), ustanoveno jest za opatření pomýšlejí, že se budou jen ty úroky z obližni národní výpůjčky na místě korové mince stříbrné v bankovních a nádvicem předměřeným vypláceti, které projdou do 1. dubna 1861, tento den počítaje.

Protož budou se úroky z dotčené výpůjčky, kteréž projdou od 1. dubna 1861, dle původního ustanovení o této půjčce učiněného, zase vypláceti v korové minci stříbrné, jakož se úroky od té doby protě již v ní vyplácely.

Šlechtě Plener a. p.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne

15. června 1901,

pro vstupy nové koruny, vyjmají království Lombardsko-Venetské,
 ježto se tyto vyměňovací vztahy a oběžné listy mincovní se mají.
 (Blatna + XXXI. č. 25. 19. 4. 84. in. 424 vyl. z účel. dne 15. června 1901.)

Aby se vztahy a oběžné listy mincovní mohly se nově vyměnit, nařídilo ministerium financí, by se vydaly nové listy mincovní, ježto se od prvního vydání rozumněji čerpaným způsobem takem, zvláštním takem gušlebovaným se mají státi a doplněným textem.

Tímto vydáním, jaké samo sebou se rozumí, nevychází se zveřejněné sumy 12 milionů stříbrných, nřícením českým, čarým dne 17. listopadu 1900 (č. 256 zákonů českého) vyměňových.

Edy listy mincovní prvního vydání budou z oběhu vstá, poštějí se oznámiti.

Státní Písmař m.p.

1861. **Preklady zákonův**

zobídaných v území bývalé české monarchie, vydaných v území bývalé české monarchie

Zákonníka říského

na rok 1861,

pro

Markrabství Moravské

územních.

Částka VIII.

Vydaná a rozšířená dne 4. října 1861

od c. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské.

30.

Vynešení, vydané od ministerium financí

dne 30. června 1861,

pro markrabství,

jinakto se v zákonost uváděti, že veškeré práce kas národní výpůjčky se nejdříve budou ukončeny.

(Uveřejněno v čís. XXXI. list. st. č. 66, str. 626, vyl. a rozšíř. dne 4. července a 1861.)

Kasín, kterým zvláštny jsou práce, národní výpůjčky se týkající, nejdříve jsou, aby práce své nejdříve do 1. října roku 1861 úplně ukončily, a pak neprodává knihy k této výpůjčce se vztahující kreditiční účtárně dvorské kasíny.

Subskribenti tedy, kterým se nejvíce a přímě výpůjčky národní obligace vydá, nebo to, co na podepsanou sumu úplně uspravomen více zaplatil, neboť sobě obligace neb sama hotovost jim náležitou nejdříve do konce měsíce srpna 1861 vydávajících, předložiti k tomu kasí, a které je budou vydávajících, listiny k výpůjčce se vztahující.

Předložiti by se účtárně subskribenti u těchto kas po ukončení, abráti to, co mu náleží, teprve potom, až kreditiční účtárna státní sčítá kasí výpůjčky národní prostředkem univerzální kasí státních území, jak bylo pohledování od subskribenta učiněné o skoncě náležen, a až dočtení kasí univerzální sama kvitují v obligacích nebo v hotovosti sčítá kasí výpůjčky národní odešla.

Státní Písárník ap.

31.

Vyšešení, vydané od ministerium financi d. 7. července 1861, pro všechny země korunní,

jinak se ustanovuje, že se budoucí obchody již dělati ve Genuě sál v belgickém,
a že se nyní této soli, pokud jest v zásobě, užíváje.

(Statuten v. XXXIV. Bd. III. Abt. 76, Nr. 137; v. Statut. des G. de Finance v. 1861.)

Ministeria financi vidělo se nutně, aby sál v belgickém ve Genuě již se
nedělal, a snížil cena této soli, pokud se jí na ten čas zásoba ve Genuě na-
leží, ze 7 al. 50 kr. rakouského státa za centné Vídeňský, jak bylo vyměřeno
vyšešením, vydaným od ministerium financi dne 13. srpna 1859 (č. 196 zákoníka
říšského) na sedm stových setin setkrát krejčárů, od toho dne, kdy vyšší nářízení
organism tuto sál předtvořím bude oznámeno; kromě této ceny snížené bude
se ale také vybírati přirážka pěti procentová z nové ceny, vyměřená nářízením
císařským, datým dne 17. května 1859, (č. 99 zákoníka říšského).

Stohár Plesner sp.

32.

Vyšešení vydané od ministerium financi d. 11. července 1861, pro všechny země korunní,

a tom, že se určuje návodě pod výjimkou učiněnou, dovození a vyvození branky
obrovité přes hranice k státním státním vládkým, ke Švýcarsku a k moři, a tyto
branky na tyto strany vesker voziti.

(Statuten v. XXXIV. Bd. III. Abt. 76, Nr. 137; v. Statut. des G. de Finance v. 1861.)

— Po uzávení s ministerium státním, též s ministeriem obchodu, váhy a po-
lite, určuje se návodě, nářízení, vydaným dne 10. března 1859 (č. 48 zá-
koníka říšského) pod výjimkou učiněnou, dovození a vyvození branky obrovité
přes hranice k státním státním vládkým, ke Švýcarsku a k moři, a tyto branky na
tyto strany vesker voziti.

Závodě však pod výjimkou učiněnou, dovození a vesker voziti jiné
váhy, v nářízení dotčeném jmenovaném, nachová se v platnosti, výjimečně sira,
v pětihé kleru návodě tato již vyšešením, vydaným dne 7. března 1859, (č. 43
zákoníka říšského), určena jest.

Nářízení toto nabude platnosti od toho dne, kteréhož se úředním oznámením

Stohár Plesner sp.

33.

Nariadení, vydané od ministerium financí

dně 16. července 1881,

pro státní země korní, výměnje Delmatie,

a tam, že dáti z cukru řepového ještě po nějaký čas bude se dle zvláštního způsobu

výměnje a platiti

(Oznámení v Listu LXXV. čís. 24, č. 24, str. 429, výt. a rozst. dne 16. července 1881.)

Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 22. února 1880, (č. 50 úřednicka měsíce ze rok 1880), nřizeno jest, aby se v korní se porada nad země, které náležejí dáti z cukru řepového vybrati se dle toho, mnoholi jest máj řepové a mnoholi cukru máj tato v sobě obsahuje; poskytnuti ale porady přiznání o tom a návrh zákona, tohoto vyměřování daň se týkající, jest posledem datovaně předložiti se má, tím se zastavaj, že pro vyšetření toho, náležejí zvláštního způsobu se na kontrolní aparát, jehož se a vyměřování daň z máj užívati má, ještě dalších úprav potřebí; tedy říditi jeho c. k. Váženosti Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 9. července 1881, zejména jesti povoliti, aby se dáti se zvláštního způsobu při dáti cukru řepového i v době 1881—2, v níž se tento cukr dáti bude, vyměřovala se dle toho, mnoholi řepa máj.

Proč ustanoviti dle §. 10. základního zákona o zastupování říšském, datovaně dne 29. února 1861, (č. 20. úřednicka říšského), bez proměny v platnosti pokračovati náležej dáti z cukru řepového a přirážkou 30 procentovan.

Státní Plovec ap.

34.

Nariadení, vydané od ministerium státního a od

ministerium práv a policie dne 16. července 1881,

pro Čechy, Halič a Bukovina, Dolní Rakousy, Horní Rakousy, Salcburka, Štyrsko, Korutany,

Kraňsko, Finsko, Morava, Silesko a Delmatie,

a tam, jak se má zvláštní zbraň, když jest ji jen náležitě ková,

(Oznámení v Listu LXXV. čís. 24, výt. a rozst. dne 16. července 1881.)

Povoliti, kterých se nřizeno ministeriálním, vydáním pro vykonání Nejvyššího patentu a ústavní, dne 29. ledna 1853, (č. 16. úřednicka říšského), v §. 7. ustanovením a obchodním propůjčilo, že mohou odnášeti zbraň, když ji není více jest než kalibru deska, i bez přívodního listu, který dle §. 1. nřizeno ministeriálním, vydáním dne 11. února 1860, (č. 39. úřednicka říšského), se náležejí předložiti jest se zbraň sveden jest, až se dáti náležitě se zvláštního způsobu.

Živnostníci a obchodníci jsou tedy povoláni i když podávají náležitě náležitě

obrazů, přiloží k ní razítkový list průvodní, nebo list nákladní nebo listek adresní, od náležejícího úřadu vydaný, jehož obsah dálejší jest následující, vydaným dne 11. února 1860, §. 4. (č. 39 zákonníku říšského).

Schwarzing ap. Neudorf ap. Pratschova ap.

35.

Narizení, vydané od ministerium financí

dne 30. července 1861,

pro výměny země kornatí,

jestto se vyhlásuje, že jest zapovězeno, kasy 15 frankové a výpůjčky Interní kantonu Freiburského, dle ve Freiburku dne 1. května 1861, prodávati a prodávěti, veřejně obličovati.

(Obzruba v čís. XXXI. Zák. sb. č. 78. str. 445, vyl. v rozsd. dne 6. srpna r. 1861.)

Dle narizení, vydaného od ministerium financí dne 4. února 1860, (č. 33 zákonníku říšského), zapovězeno jest, kasy a výpůjček cizozemských v c. k. zemích prodávati, když výpůjčka nebyla od země cizozemské vlády sátiat učiněna, neb když se nezakládá na zřízení, od sátiat cizozemského země.

Jednák pak v nejnovější době anebosátiat sátiat v novinách se vydává, jímž se perráti diti ke kupování kas 15 frankových a výpůjčky Interní kantonu Freiburského, dle ve Freiburku dne 1. května 1861, když se vyhlásuje, že tyto kasy jsou takové, jehož prodej v c. k. zemích dle narizení výše pokoleného zapovězen jest, perráti se výhry této výpůjčky Interní jakota diti takto kantonu Freiburský, nikoliv ale vláda Švýcarského spolkového sátiat.

Hledíc k záporě této, není také dovolena, prodej kas těchto veřejně obličovati, proč se v paměť přivádí vyhlášení, dne 27. října r. 1858 dané a Novinami Vídeňskými v obecnou známost uvedené, a připomíná se, že perráti sátiat mají pokuty, jestto na toto zapovězení účastniti v listech výpůjček cizozemských jsou sátiat.

Ředitel Financí ap.

36.

Zákon, daný dne 31. července 1861,

jestto se týče Jednotného řádu říšského.

(Obzruba v čís. XXXVI. Zák. sb. č. 78. str. 445 vyl. v rozsd. dne 6. srpna r. 1861.)

Abý se spůsobem zákona ustanovilo, jak mají obě sátiatovny rady říšské v rokování a v jiných pravech předsedati a spota občopole i s jinými sátiat obcovati a si dopisovati, v přičině toho v §. 21. nákladního zákona o zastupitelstvu říšském, vydaného dne 29. února 1861*, k řádu jednotnému učiněno, vidi se ní k návrhu rady říšské vyměřiti a sátiat takto:

* Č. 36. zákonníku říšského, příloha I.

§. 1.

Prezidentové obou sněmovny rady říšské císárem jmenováni mají, prvě než sejdou se společně, v ruce císárovey se místo přívsky sňíti, že mu budou věrni a jeho poslušní, že budou zákony zachovávat a poslušnost své zvědomitě pláti.

Tímž prezidentové císárem jmenováni představeni budou skrze ministry od císáře ustanoveného úřadu té které sněmovny, jež se dne ve zvolení císáříským pokřesně v hadisu opováženou v síti sasedaci shromáždí.

Nadě viceprezidentové a úřové ježsě každé sněmovny k vyřzení prezidentovu tji sňi sňiti. Úřové, kteří přijdou pozděj, vykonají sňi, když v sněmovnu vstoupí.

§. 2.

Když sňi jezt učíně, sňiji se rada říšská v přítomnosti obou sněmovny sňvě bad císárem nazřm nebo komisi od císáře k tomu ustanovené, ježto přezedměřencu rade říšskou poslušství císáříským učíně.

§. 3.

Činili by se námitky znamenité proti zvolení některého úda sněmovny poslancké, kterč zvoleni byl sňim některý vybor, hadi to sněmovnou vyšetřeno. Na kterémž vyšetřování sněmovna se nebo zvolí vybor, do něhož však toho, o ježto zvoleni činiti jezt, povolě učine.

Když tento vybor podá o vyšetřeni zprávu, rozhodne se, zda volba jezt pláti. Tímž vyboru přičkati také shodně legitimitě a spřij, tjižkati se voleni těch poslanců, kteří byli na místě sněmu vyřizkeni přímo od shodě, sňim a korporaci zvoleni, když to čtář do §. 7. sňlédněho zákona o zastápitelstvu říšském byl napřidi.

Pokud zvoleni poslance, proti němuž byly námitky činěny, nealé od sněmovny napřisně sňíceno, má poslanec v sněmovně hlas i místo.

§. 4.

Byliž zvoleni některého poslance napřisně sňíceno, též i v případech sňich v §. 17. sňlédněho zákona o zastápitelstvu říšském poslanckých, hadi šhod, ježto potrebi, učíněno, sňy se předěsřvalo nové voleni.

Ču v §. 17. dotčeněho zákona sňlédněho připomenuto, že se má nové voleni předěsřati, když kdo pro trvalou přisáčku nenále býti údem sněmovny poslancké, rezani se také na úda této sněmovny, který o více než sam dne pozděj do sněmovny přijde, bez dovoleně odejde, po prošě dovoleně se nevrátí, a když je prezident vyřze, sňy ve štraceti dnech přišel, sňob svou nepřítomnost oznaveš, sice že by se pokřidalo se to, že vystoupil, vyřizal tomu šodě nečinil.

§. 5.

Však má na vůli, předěky své té sňob své sněmovně šdive podat, toliko předěky, tjižkati se šizaci, poděsřati se budou nejprve sněmovně poslancké.

Když se ustanovuje pořádek prací denních, mají předlohy vládní přejmout před všemi jinými věcmi, pokud se o nich ještě nejedná.

Předlohy vládní a předlohy, které z jedné sněmovny jdou do druhé, rovnají se úplnému podpoře, ať již lze bez porady připravené odvrhnouti.

Pokud návrhy, které o těchto předlohách učiní komise, výbor neb komitě, od předloh vůbec nebo v některých částech jsou rozdílné a rozdílnosti tyto se zaznamená, hlasovno buď ještě o svých předlohách v původním jich znění.

Vláda může předlohy své každé chvíli zjizdniti, nebo také zcela napět vzít, ať již dovoleno jest ode kteréhna, předlohy napět vzít přejmouti, aby se o nich dále jednalo.

§. 6.

Ministrové, kancléři dvorů a správcové úřadů centrálních i jich náměstkové mohou dle práva v §. 19. základního zákona o zastupitelstvu státním jím projednáno, i náčelníkem, ředitelům však nesvítajícím, mluviti, tčť jim jest dovoleno, psaně přednášky čísti.

§. 7.

Ministrové, kancléři dvorů a správcové úřadů centrálních mohou do komitě, do výborů a do komitět té i one sněmovny choditi, aby předlohy od vlády podané neb jiné věci, jako se v poradu berou, vyvěřili a správy o nich podali; a však při poradách návrhových a při hlasování nemají přítomni býti.

Také komise a výborové mají právo, ministři skrze presidenta sněmovny za takové vyvěřitelé a takové správy podnikati, a k tomu komitě do svých sezení je povolati.

Ministrové, kancléřové dvorů a správcové úřadů centrálních mohou se v obou případech skrze vyhledá své dále nastoupiti.

§. 8.

Komise a výborové obou sněmovny mají právo, skrze presidenta té sněmovny, a které jsou složení, ministři, kancléři dvorských a správci úřadů centrálních dožadovati, aby dle vyhledání, čeho mají potřeby, tčť mohou aneb dle povolení, aby je čísti slyšeli, aneb je mohou dle vyžad., by písemně zlíni od sebe vydati.

§. 9.

Odvrhá se neb one sněmovna předloha, od vlády nebo od druhé sněmovny podanou, aneb odvrhá i návrh hlavní, nebo již předlohy aneb návrhy toho v té sně. roční a v té sněmovně se pořádek denněho rokování klesli, vyjmaže případnosti v §§. 10 a 11 jmenované.

§. 10.

Obě sněmovny mají spolu obecensti buď čísti se poselstvími, nebo písemně skrze presidenta, v čemž se zapisovatel spolu podepíše.

Odvrhá se sněmovna návrh nějaký, který jí byl nejprv podán, nepodle se

sněmovně druhé. Přijmou ho však, podle se i s usnesením o něm učiněným sněmovně druhé.

Přijmí se k němu sněmovna druhá, ačeho v něm není zmíněno, podle se ihned k ministerstevu, a zároveň se dá sněmovně, od které přišel, o tom vědět.

Přijmí se však k němu sněmovna, změněná ho, podle se návrh i usnesení sněmovně naproti, která ho nejprv vahu v poradu. A tak se to stáje děje, až se obě sněmovny o takové změně shodnou.

Nepřistoupí sněmovna k usnesení naproti, dá o tom vědět sněmovně, od níž bylo dále.

Ověřenoí se neb ona sněmovna předloha od vlády podána, ani o tom vždy dáti ministerstevu vědět.

§. 11.

Namohou obě sněmovny se shodnouti, když se na poradu této výjednají rozpočet příjmů a výdajů státních aneb nějaký jiný plán předloha vlády, jejich rozhodnutí se dá 'nem' nejprve přísti oddělení zákonu, nastupá se výborové obě sněmovny, na něž bylo vaneženo, aby o této věci správu podali, aneb ústně zvláště k tomu svolení v konferenci, by společnou správu o tom učinili, o kterých se pak nejprve rokovaní má v té sněmovně, která se o tuto věc dříve anezda.

§. 12.

Každá interpelace, kterou některý z sněmovny k některému ministru, kandidátu dvorskému neb správcí úřadu centrálního učiní chce, buď prezidentovi příměně podána, jinak upřimě, činí se ve sněmovně první, ačpak desíti, činí se ale ve sněmovně druhé, ačpak desíti počpěty, nečeť buď interpelovanému dodána o v sezení příměně.

Interpelovaný má buť hoť odpověditi, nebo sbiti, že odpoví v některém příměně sezení, anebo máť odpověd odložiti, rozloží toho příměny.

§. 13.

Právy a jiné spisy sněmovně ověřiti mohou se přijmouti jen tehde, když je podá některý z té sněmovny.

§. 14.

Deputaci nebo příměně ani do sezení té neb oně sněmovny, ani do sezení jejich oddělení, komisi neb výborů.

§. 15.

To neb ona sněmovna odeslati máť deputaci se nebo k Nejvyššímu dvoru jen tehde, když k tomu prvé obdržela odeslati povolení.

Sněmovny a jejich oddělení, komise a výborové mohou vať jen sraz prezidenty sněmoven a toliko s ministry, kandidáty dvorskými a správcí úřadů centrální.

nich obcovati a sebe dopisovati, jmenovitě pak jim není dovoleno se zastupitelstvem zemským přímě obcovati neb si dopisovati, aneb prohlášení jakého koliv od sebe vydávati.

§ 16.

Zákon tento vstoupí buď do jednacího řádu té i oné zemské rady říšské, pokud se jí dotýká.

Ve Vídni dne 31. července 1861.

František Josef mp.

Arcibiskup Rainer mp.

Schmerling mp.

Z Nejvyššího radní:

Ransonnét mp.

Překlady zákonův

z

Zákoníka říšského

na rok 1861.

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka IX.

Vydán a vcelán dne 21. října 1861

od n. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské.

37.

Nariadení vydané od ministerium státního, ministerií práv a financí, a od nejvyššího úřadu kontrolního nad počty dne 26. července 1861,

pro korunu země Rakousky pod Emlí a nad Emlí, Salsberska, Štýrska, Korutany, Krájev, Istri-
nska a Gorici a Gradštem, Tyroly, Vorarlberska, Dolnatska, Čechy, Morava, Slonka, Salsí
a Krákovska, Bukovina a království Lombardsko-Venetska.

Jako se tyto vyhlášení a úřední ústní vyhlášení, které mají nahradit tratování k vazbě odvolání.

(Vydáno v XXXI. čís. List. st. č. 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

Aby se jednoduše a jednovazně předložilo u vyhlášení a úřední ústní vyhlášení, jež tratování k vazbě dle tratu na svobodě odvolání jsou povinni nahra-
dit, vidělo se ministerium státnímu, ministerium práv a financí, a nejvyššímu úřadu
kontrolnímu nad počty dne 3. října 1861, nariadení císařského dne 2. června 1860, č. 105
síkonnika říšského, vyhlášení nariadení sile této položeno, jako dne 1. listopadu 1861
ve sbírce vědy.

§ 1.

Počínaje od 1. listopadu 1861, vyměňuje se nariadení za ústní vyhlášení, kterou
dne 3. října 1861, nariadení císařského vydaného dne 2. června 1860, č. 105
síkonnika říšského, tratování jsou povinni nahradit, v oznámení a opoždení, následujícím
dne

nařízení, vydaného od ministeria náležitosti valších dne 27. října 1859, č. 197 zákoníka říšského, a na čas v dotčeném nařízení jmenovaný, také ve věcních pod dohledem a správou soudů postavových, na šest a dvanáct krajcarů rakouského čísla za jednoho trestance a na jeden den. Po vyjiti času jmenovaného vyměti se společným nařízením, jež vyjde ministeria námit a ministerium práv, náhoda útrat vyřízení, kteras budou všechny trestanci staru civilního povinnosti činiti, na pět let nejprve potom přitáhn.

§. 2.

Útraty vyřízení, které mají trestanci náležem k tomu na povinné umísti dle civilního nařízení, daného dne 2. června 1859, č. 105 zákoníka říšského, nahraditi, budou od soudu, který rozsudek trestní v první instanci vynesl, zvláštním výkazem dle formuláře A v přebled uvedeny, ve kterém formuláři má slopec od I. do VII. soud vyplnit, slopec VIII ale přisoudit se nechesi, aby účtárna zamenzení své v něm učinila. V tomto výkaze mají se obsahovati útraty vyřízení trestanců, kteří trest vaší přetři a toho soudu, který nález vynesl, i těch, kteří se chovají a udržerého jiného soudu such v některé trestnici, postavené pod politickým řízením zemským.

§. 3.

Tato náhoda útrat vyřízení vymáhána bude přilohně, když dospěje k placení, soudem, a to had tím soudem, který nález vynesl, such nástátním delegovaným soudem okraem, když to k němu bylo přikázáno, such tím samostatným soudem okraem nebo smíšeným úřadem okraem co soudem, v jednom okraem trestance býtel. Dle formuláře B má se valšiti výkaz útrat vyřízení, ježto byly od trestanců dobyty, i těch, ježto byly such odepány, a mají se k němu přikázati doklady, útrat odepáných se týkající.

§. 4.

Soudové neb úřadové okraem mají dle formuláře A a B valševati také výkazy takových útrat vyřízení, které k nim byly posílány, aby jich na trestancích dobyly.

K tomu konci má jin soud, který nález vynesl, a vedle okolnosti správa trestnice propůjčiti dát, jichž k předepsání těch útrat potřebi, načež soud ředný zpravuje se povinností, tyto útraty v evidenci máti. Útraty vyřízení, které jeden soud k druhému posílal, aby jich na trestancích vyměti, položeny budú do výkazu útrat vyřízení těch trestanců, které tento soud sám byl odsoudil.

§. 5.

Předlohy k výkazům periodickým útrat vyřízení, ježto se vymáhati mají od trestanců, v trestnicích zemských chovaných, nebudou budoucně od správ trestnic náležo dodávány.

Správa trestnice má však soudu, jezem náležti útraty vyřízení vyřízení a účtovat, a který se má této správě, když se jí trestance dodává, pojmenovati, den

uznání, kterého trestance byl v trestání na výživu vzat, neboť tento soud povinn jest, vyhlásit ústny vyhlášení úmrtím na ně vypočítaným od půl léta do půl léta dle toho, až trestance a výživu trestance vystoupí, buď že mu čas trestu došel, nebo že zemřel, nebo že mu byl delší trest prodlážen. V těchto dvou posledních případech, jakož i tu, kdyby se u vypočítání náhrady za ústny vyhlášení nějaká změna stala, má to správa trestnice vždy oznámit soudu, který tyto ústny vyhláší, a tenž má oznámit soud, a náhod trest zašty vykonává, když na něj soud jest vložena, aby se ústny vyhlášení vyhláší.

§. 6.

Výkazy A a B vedeni buďe die pálení tak, aby se do nich započítaly jen ústny vyhlášení, které v jednom každém pálení přibýly, nebo k vyhlášení byly poukazány a co v tom pálení na ně bylo započteno.

Ve výkazu předpisovací A však, který se předložil na I. pálení r. 1892, uvedeni buďe také trestanci, kteří a předložili doby poukazání, a ústny vyhlášení na ně, které pouz nejsem započteny.

Trestanci ve výkazu A jmenování mají také v ostatních páleních máti čísla polohy počítá jítou, aby známa bylo je připoutání a k nim se táhnou.

§. 7.

Ústny vyhlášení, které byly vyhlášený, položeny buďe na konci páleních počítá se pouze ku potřebě vyšetřování náhrady dané pod zvláštní polohou uzavřeně do příjmů, a doloženo buďe náhrada sama výkazu B.

Nabývali by v některém pálení žádných nových ústny vyhlášení předpisovací poukazání, nebo náhrady započteny, přiloženo buďe k počítání se pouze náhrada dané uzavřeně, le nic vedou.

Schmerling op. Právníkova op. Pioner op. Píroch op.

Príloha A
V ý k l a d

predchádzajúci účetní rok, ktoré majú súvisiacu súvisiacu hodnotu, a účtovníčnej prílohy.

Za posledný rok

I	II	III	IV				V	VI	VII	VIII				IX					
			vlastné podniky							vlastné podniky	vlastné podniky	vlastné podniky	vlastné podniky						
			a)	b)	c)	d)							e)		f)	g)	h)	i)	j)
účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok				
účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok	účetní rok				

Vlastné podniky:
 a) b) c) d) e) f) g) h) i) j)
 podniky súvisiace s podnikmi

a) b) c) d) e) f) g) h) i) j)
 podniky súvisiace s podnikmi

Formulář B.

V ý k a z

účtu vyřízení, kterými v přijeli křesťanskou administrací a níže uvedeného soudu zaplatili.

I	II	III	IV		V	VI	VII
Číslo položky účetní před pisování	Číslo položky výkazu před pisování	J m o b i l statků	Na který se byly účty vyřídit upraveny		Rozlo místní	Odpově dnost	Průběhování
			od	do dne	čl. 2. čl.	čl. 1. čl.	

Naše ústní závazky, jako v počtu za povinné účtění daně k. pol. položky
jsem do příjmů.

Od r. k. soudu

dně

Václav Jarm:

N. S.
předseda soudu.

N. S.
početní zástupce.

Vynešení, vydané od ministerium financi

dně 12. srpna 1861,

pro všechny země korunní, které jsou v obvodu rakouského celního celnice,

jinak se zvanější volnější celnice i. třídy ve Drais, Montfalcons a Cervignan, aby vyhlásily
o sítě vyvážkových, dovozních a istránského vyhradu celnic.

(Obsahuje v XXXIII. čísle zák. řá. č. 51, str. 442. vyd. v rozhl. dne 25. srpna 1861.)

Výsada, přivedená v postřívce 2. vynešení, vydaného dne 7. května 1861, (č. 55 zákonníku říšského), die které se má z oleje olivového v státech, a němž spůsobem předepsaným se provádě, že pochází z istránského vyhradu celního (pocházejí k němu i ostrovy Kvarnerské), když se dováž po moři přes Řím, Terst a t. d., die připomenali i. k položce 23 b) tarify celní, vyd. 9. prosince 1853, totiž die vybrati, jak z oleje Istránského, vztahuje se pod výjimkou v této postřívce pokládanou také k oleji ředěnému, když se dováž přes volnější celnice i. třídy v Drais, Montfalcons a Cervignan ve finančním obvodu Gerického.

Toto nařízení vstoupí ve skutek toho dne, kterého bude každé těchto tří celnic došlo.

Říšské Finanční m. p.

39.

Vynešení, vydané od ministerium financi

dně 13. srpna r. 1861,

pro všechny země korunní,

jinak se vyhlásily, že se dají zvlášť v nařízení, týkajícího se znění služební úředních státních.

(Obsahuje v čísle XXXIII. zák. řá. č. 51, str. 443. vyd. v rozhl. dne 25. srpna r. 1861.)

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství říši Nejvyšším rozkázáním, jehož datum dne 4. srpna 1861, povolilo, že se úpisy na dluh státní a úpisy na dluh z vyvážení pozemků, ovšem úpisům se rovné pokládáné, a kterých se úrokují v hotovosti měni nebo v šle rakouském, nebo se knoci státního příjmu, jak když se knoce klade, tak i když se knoce již pokládané doplňují, aneb když se se knoci hypotekou pojížděna jsou dává.

Při tom počítány buď úpisy na dluh pětiprocentní die plně hodnoty nominální, úpisy však na dluh více pěti procent zřetelně die hodnoty, která vyjde, kladic k jejich úrokům státním a srovnajíc jejich hodnotu nominální s hodnotou úpisů na dluh pětiprocentní.

Také říši Jeho Apoštolské Veličenství povolilo, aby se z knoce služební v hotovosti státně platilo budoucích pět procent, a aby se tyto úroky zvýšené z knoci již složených počaly započítávat ode lhůty nejprve příští, v které úroky projdou.

Říšské Finanční m. p.

40.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 15. srpna 1861,

pro vložky země kornovní,

a tím, že artiklů kolika ze placovacího a vykonávání práva voličského v zastupitelstvu obecním nebo zemském.

(Obstává v XXXIV. díle zák. sb. č. 51, str. 456) vyd. a vstoup. dne 15. srpna 1861.)

Placovací, jež ti, kteří mají právo voliti, vydávají, aby někdo za ně vykonával právo voličské v zastupitelstvu obecním nebo zemském, nejsou taková jednání právní, a nicméně by dle zákonů občanských práva vycházela, jelikož ta činní jest jediné a vykonávání práva zákony politickými propůjčeno, a platnost placovací jest jediné na těchto zákonech se zakládá.

K těmto placovacími se tedy navrhuje §. 1. zákonů, datých dne 15. února a dne 2. srpna 1860, (Zákonů rak. č. 50 a 129), pročež nejsou také kolika pořízeny.

Štefánik Pinner ap.

41.

Vynešení, vydané od ministerium financí

dne 4. září 1861,

pro veškerou říši.

Jině se navrhuje započít pod výhledem územím, devětletí a vytržení slovo přes hranice k státním zemím vládkým, Švýcarském a moři, a na tyto strany vesměs je vstati.

(Obstává v díle XL. zák. sb. č. 55, str. 457) vyd. a vstoup. dne 7. září r. 1861.)

Po uzavření a ministerium zahraničních, ministerium státním a ministerium obchodu, vojenský a policie, navrhuje se záporně, nařízení, vydáním dne 10. března 1860 (č. 43 zákonů rak. č. 51) učiněni, desetletí slovo vyrovne a tím přes hranice k státním zemím vládkým, k moři a ke Švýcarském, a na tyto strany vesměs je vstati.

Nařízení toto nebude platnosti toho dne, kterého bude úředním celkem oznámeno.

Štefánik Pinner ap.

1911

...

...

...

...

...

...

...

Table of Contents

...

...

...

...

...

...

...

...

Překlady zákonův

se

Zákoníka říšského

na rok 1861.

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka X.

Vydán a razován dne 31. října 1861.

od c. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské.

42.

Úmluva, učiněná dne 27. července 1861,

dedávka k úmluvě, ježto se stala mezi Rakouskem a Bavorskem dne 1. února 1858
(č. 38. sbírka zákonů říšských).

v příslušné úbytovací a stravební císařského rakouského vojska v Bavorsích a dí-
věni mu přispělo.

(Učiněna ve Vídni dne 27. července 1861. Ratifikována ruskými oběma společnými prohlášení
ministrů vnějška, ježto se stala v císařském ministerstvu vnějška sbírka zákonů říšských č. 5. str. 1861.)
(Obsahuje v č. 2112. Zák. sb. str. 37., str. 40.; vyd. v rozhl. dne 29. srpna 1861.)

Ježto dle článku 3. úmluvy, učiněné dne 1. února 1858 (č. 38. sbírka zákonů říšských mezi císařskou vládou rakouskou a královskou vládou bavorskou o úby-
tování a stravební císařského vojska v Bavorsích a dívěni mu přispělo, jedno-
tlivě rudy a štace stepní, po kterých císařsko-královské vojsko rakouské skrze Ba-
vary bude měti choditi, vždy zvláštními úmluvami se ustanoviti mají, a císařsko-
královské vládě rakouské přimí projevíti, aby se nové rudy stapanarčily a díšnek
3. se směnili, tedy se náspasní, totiž

jednou císařsko-královské vládě rakouské pan Jan Bernard hrabě Rech-
berg-Rothensleben, velkokřídák královského uherského řádu sv. Štěpána,
rytíř císařského řádu červené koruny řádu I. a královského bavorského řádu sv.
Huberta, velkokřídák královského bavorského námořního řádu svatého Mikulše a t. d.
a t. d., Jeho císařského královského Apolitoického Vojáckého státního tajný rada
a komoří, minister císařského domu a náležosti zahraničních a t. d. a t. d.,

a jmenem královské vlády bavorské pan hrabě Ota z Bray-Steinburku, velkohlán královského bavorského zádružního řádu koruny a svatoho Michala, královský komoří, ministrův vyslanec a ministrův ministr při císařském dvoře rakouském s t. 4. a t. 6.,

uzavřeli o tato ustanovení :

I.

K přeřazení císařského královského vojska rakouského ustanovují se mimo řady etap, o které se již s císařskou vládou rakouskou ujednalo, málo jmenovitě linie na královských železnicích bavorských na další řady etap, a to :

1. z Rakouska do království Württemberského a nazpět — ze Salcburku přes Rosenheim, Mníchov a Augsburg do Ulmu, na kteréž linii jest město Augsburg jedinou stanicí etapní ;

2. z Horních Rakous do Tyrolska a nazpět — ze Salcburku přes Rosenheim do Kufsteina, na kteréž linii není žádná stanicí etapní ;

3. z Tyrol do království Württemberského a nazpět — z Kufsteina přes Rosenheim, Mníchov a Augsburg do Ulmu, na kteréž linii jest město Augsburg stanicí etapní.

Táhnou vojáků mezi oddělení vojska až do 500 osob neb 50 koní, málo se také z Tyrol do Württemberska výjimkou také město Rosenheim sčítáno býti stanicí etapní.

II.

Co se týče etap, které se do řádků císařské královské vlády rakouské sčítati má ve článku 3. dále, ježto se stalo dne 1. února 1868, není třeba nyní dálejšího ústředí takto :

Článek 3.

Kdykoli do království Bavorského se pochod se vydá nějaké oddělení vojska, ježto počítá více 500 osob nebo 50 koní, má o tom nejdříve císařsko-královské rakouské velitelství vojenské královského bavorského státního ministeria královského domu a zvláštnosti zahraničních záležitostí císařsko-královské vyslanectví rakouské v Mníchově v prvý čas vědět, a to vůbec 14 dní dříve, než vojsko dojde na hranice bavorské.

V případech dvojnásobných pláňích má císařsko-královské rakouské velitelství vojenské výjimkou oznámení toto učiniti 8 dní dříve, než vojsko na hranice bavorské dojde, a to také přímo královské bavorské vládě krájské neb komoře zvláštnosti vnitřních, jež se týče, zároveň ale také královskému bavorskému generálnímu ředitelství záležitostí komunikčních. Totéž velitelství má zároveň nastiňující pochod vojska oznámiti císařskému královskému rakouskému vyslanectví v Mníchově, kteréž o něm má vědět královskému bavorskému, rakouskému státnímu ministeriu královského domu a zvláštnosti zahraničních.

Vydání se na pochod menší oddělení vojska, které má méně osob nebo koní, než více uvedeno, má o tom vždy císařsko-královské velitelství vojenské jenom

královským bavorským vládním krájským a zároveň královským bavorským generálním ředitelství útvaru komerčních záležitostí oznámil, a to nejpozdě 3 dni dříve, než odělení vojaka dorazí na královské hranice bavorské.

III.

Tato úmluva dodávkom učiněná vojde ihned po vstříhnutí se strany obou smlouvajících se nejryšších dvorů ve skutek, a má mít trvalost a platnost, jako by byla slovo od slova obsažena v úmluvě, ješto se stala dne 1. února 1858; též má v obouh straních zprávněm obyčejným k vyhlášení přijiti.

Stalo se ve Vídní, dne 27. čerence 1861.

Hrabě Beckberg op.
(L. 3.)

Hrabě Bray op.
(L. 3.)

43.

Vynešení, vydané od ministerium financí

dne 7. září 1861,

pro vstříhnutí země, k obchodu rakouským obchodu celním náležitě,

ješto se týče sjednání opavěti takového zboží, které v obchodu s německou jednotou celni patří výhody ze cizí.

(Obstává v č. 22. ZR. č. 22. ze r. 1861, vyd. a zveřej. dne 28. září r. 1861.)

Podle toho, co ustanoveno vynesením, vydaným dne 12. čerence 1854 (č. 183 zákonnika říše), mají se — když se opavěti zboží ze svobodného obchodu německé jednoty cizí, na které při dovozu do Rakouska lidé se nájsí celni výhody, a když jest pod pokládkou tarifová, ku které to zboží náleží, obsaženo také zboží takové, ješto v obchodu mezinárodním výhody celni nepatří, — kromě pojmenování v tarifě politického území buď známky, na kterých se lidéci ze výhody celni zakládá, nebo položku tarifová a připomenutí, v němž jsou známky řečené obsaženy, na př. zboží lázní, prostředků póčné, připomenutí k pol. 53 b), zboží léčené, póčné, připomenutí 2. k pol. 59 c) a t. d.

K datum učiněnému, zvlá k potřebě dočasně dasti jest, když se k pojmenování v tarifě politického přidá jen slovo „politické výhody“, nebo slovo „připomenutí“ a nedohodí se položku tarifová, ustanoveno jest se na tom, aby se takového zbožíci dalo místi pod tou výjimkou, že se dle zákona zavede finanční trestní pro neoprávněnou deklaraci, pakli by se u vyšetřování celním našlo zboží nějaké, které nepatří výhody celni. Jestli však k položce tarifová, k níž zboží náleží, přidáno několik připomenutí, tehdy není dasti, aby se došlo slovo „připomenutí“, dle něhož zboží výhody celni patří.

Nářízení toto vojde ve skutek dne 1. října 1861.

Švabě Pleser op.

44.

Vynešení vydané od ministerium financí d. 15. září 1861,

pro vstříhnutí RR,

pod kterými výjimkami se může drobné mínce měřiti do výhradně celních vesku voziti.

(Obstává v č. 22. ZR. č. 22. ze r. 1861, vyd. a zveřej. dne 20. září r. 1861.)

Po uzavření s ministerium náležitosti zahraničních a obchodu nastává se, že drobné mínce měřiti, ješto ve stejích straních jsou v oběhu, když jich jest

přes dvacet pět zlatých rakouského císa, mohou se od na další ustanovení akce země rakouské do Benátek neb do jiných celních výhradků rakouských jen tehda voliti, když k tomu finanční úřad zemský toho místa, kam se vezou, dá povolení, a když se mince takové mají rozprostiti.

Dostaly by mince toho způsobu na hranice, a nebyli by při nich lidé, kterým finanční úřad zemský dočasně dovolení dáva, buďto naplňt poštiny.

Toto nařízení nabude platnosti od toho dne, kdy bude úředním celním oznámeno.

Štefan Ploner ap.

43.

Nářízení, vydané od ministerium financí

dne 21. srpí 1861,

pro obecný obchod celní,

jinakto se dovoluje, bráti do magarickú úředň celních bez závěry úřední zboží včítá, jinakto se pod závěrou prostorní a cizích zemí dováž.

(Obznamen v Zák. III. Zák. III. Zák. 74. ze r. 185. vyd. a rozsed. dne 28. srpí r. 1861.)

Dovoluje se, aby zboží a příkladní úřední závěry kolové ke zboží, které pod závěrou prostorní a cizích zemí neb a výhradků celních po hranici dojde, kterážto příkladní závěry jediné k tomu konci, když se málo zboží do magarickú úředň celních, oznámeno byla předpřem, daným v příčině fixaci celního a volení zboží po hranicích rakouských jiné celní se dotýkajících, dne 18. srpí 1861 (č. 173 zákonníku říšského), v §. 27, postřívce 2.

Pakli by ale ten, komu zboží včítá přišlo, toho si řádo, aby se ke zboží závěra kolová úřední celního přiložila, necht se to stane.

Nářízení toto nabude od toho dne, kdy bude úředním celním oznámeno.

Štefan Ploner ap.

Preklady zákonů

Zákonníka říšského

na rok 1861

pro Markrabství Moravské odštěpých.

Částka XI.

Vydán a vcelen dne 1. listopadu 1861

od v. k. místodržitelstva pro markrabství Moravské.

46.

Zákon, daný dne 3. října 1861,

pro království České, království Lombardské - Benátské, království Dohotské, knížectví Raké a Vládké a vojvodství Galicjské a Zácaré, volnévojvodství Krákovské pro arcibiskupství Břakovské pod Koni, arcivojvodství Bavorské nad Koni, vojvodství Salcburské, vojvodství Styrské, vojvodství Korintské, vojvodství Krájské, vojvodství Bukovinské, markrabství Moravské, vojvodství Horní a Dolní, knížectví Tyrolské a Vorarlberské, markrabství Istrijské a knížectví hrabství Gorické a Gradjské, též pro město Terst a území Terstské.

a tom, pokud někteří rady říšské a někteří zemských jsou neposlušnými a neobpovědi.

(Zveřejněn v čísle XLII. St. 2. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.)

S přivolením obou sněmovn Národního shromáždění v Praze dne 3. října 1861:

§. 1.

Členské rady říšské a někteří zemských nemohou pro bláznovství, které v povolání svém učinili, nikdy k odpovědnosti přičítováni býti; pro říšské předsední sněm, které v témž povolání učinili, mohou k odpovědnosti přičítováni býti jen v témž sněmu, ku kterému náležejí.

§. 2.

Členský úřad rady říšské neb někteří zemských nemohou, pokud jsou živí, pro nějaký čin trestný bez přivolení sněmovny učiněn nebo od svého státního úřadu, leč by byl při vzniku skutku postaven.

Však i tehda, kdyby byl při vzniku skutku postaven, povinen jest soud, ihned předsední sněmovny oznámiti, že byl učiněn.

Zakládá by tato sněmovna, buďž učiněn úřad, nebo státní se z toho dobu soudního odloženo.

Totéž právo má sněmovna, když by nějaký úřad mimo dobu soudního odložení byl učiněn nebo ve vyšetřování vznal.

Správcí říšského ministeria práve uloženo jest, aby tento zákon ve státním úředníku. V Praze, dne 3. října 1861.

František Josef mp.

Arcivojvodě Rainer mp. Lasser mp.

S Nejvyššího posádky:
Ransounet mp.

47.

Patent císařský, daný dne 12. října 1861,

pro velkou říši.

Jedná se recepce příslušné daně na správní rok 1862.

Číslo 117, (záměr Čís. 10, řád. 101, no. 47), v. s. 1861, dne 12. října 1861.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halléský, Vladimírský a Illirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskan-
ský a Krákovský; vojvoda Lotarinský, Saleburský, Štýrský, Ko-
rutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský,
Parmenský, Piačenzský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský,
Tosánský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě
Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradistský; kníže
Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lučický a
Istrijský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký,
Sonnenberský; pan Terstský, Katorský a na Slovinském krajišti;
velkovojevoda vojvodství Sebského atd. atd.

Uvažuje, že udržení předešlého rozpočtu ústředního, příslušející velkou rade
říši, nemohlo se posud předevzati a tudíž vyhláši státi na správní rok 1862
spůsobem ústředním na jeho postavit, že však s druhé strany potřebi, aby se pro
náležitou běžných potřeb státních opatření učinilo, a uvážuje dále, že dle §. 10
základního zákona ústředního, daného dne 26. února 1861 *) mají se daně, dírky a
dávky vyhláši dle zákona pozveřejněného, pokud se v zákoně těchto spů-
sobem ústředním nějaké změny neudělí, v dle se Nám po slyšení ministrů Národních
ustanoviti se na tom, co nám toto poleheno, a nařídi takto:

Daně příslušné i s přírůžkami místopřevážnými, uvedenými dle nařízení Národních,
daného dne 12. května 1860 **) recepceovány a vyhláši buď v správním roce
1862 tj. dle způsobem a touté měrou, jakel nařizeno bylo patentem Národním, daným
dne 8. října 1860 ***) na správní rok 1861.

Zůstávajíce však Sbě, učiněni během správního r. 1862 ty změny, o kterých
by se snad viděti, že jest jich potřeba, a o ně by se způsobem ústředním
samo ustanoviti.

Národním ministrům financí uloženo jest, aby toto nařízení ve skutek uvedli.
Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním měste Národním, dne dvacátého října, léta
tisíceho osmístého třicátého prvního, přirovnání Národním roka třicátého.

Z Nejvyššího poručení Jeho v. k. Apoteotického Veličenství:
Arcivojevoda Kaiser up

Svebodem Plesner up.

*) Příloha I. k. 4. 10. zákona říšského.

**) C. 10. zákona říšského.

**) C. 10. zákona říšského.

Z Nejvyššího nařízení:

Svebodem pan Hauzenreiter up.

Překlady zákonův

Zákoník říšského

na rok 1861.

pro Markrabství Moravské otliběžných.

Částka XII.

Vydána a rozšířena dne 30. prosince 1861

od s. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

48.

Narizení, vydané od ministerium financí

dne 29. března 1861,

s tím, že korespondence výborů zemských zveřejněna jest od porta.
(Obzvěst v XLII. čísle Zb. st. č. 43, str. 239, vyd. a rozš. dne 4. dubna 1861.)

Když koli výborové zemští se přičinou služky náham dopisů, jest korespondence jejich, když se na posta podává i když se nedává, zveřejněna od porta, rovněž tak, jako korespondence služky císařských.

Toto zveřejnění od porta vztahuje se také ke spisům, kteréž vílice výše k liber, posílají se po poště povozní.

Těm korespondencím rybných výborů starovských (řeznicích zemských a t. d.), když se týče prací přípravných ke sešlání zemským, odesílána buď bez porta po poště listovní i povozní, když se na ní napíše: „Přípravné práce ke sešlání zemským.“

Státní Ploster ap.

49.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 4. října 1861,

pro výroby kovaní země masožitvi,

s tím, že dobrodiní, bratř od se země mlží, vztahuje se také k fabričnímu majlu, srovi hlíněného a skla.

(Obzvěst v XLII. čísle Zb. st. č. 100, str. 499, vyd. a rozš. dne 2. srpna 1861.)

Takžto se k vynesení, vydanému od ministerium financí dne 20. dubna 1861, č. 27 zákoníka říšského, vztahuje se, že dobrodiní, bratř od se země mlží, srovi hlíněného a skla, když se četí předpisů v příloze toho vydaných.

Sá k těmto potřebám průmyslovým upravena buď šim, že se k ní přimí mlčí jedné procenta vody rozpálené a v šestí mlích vody rozpálené.

Státní Ploster ap.

Vynešení vydané od ministerií financí a obchodu

dne 8. listopadu r. 1861,

pro ústřední území, náležící k újednomu obvodu celnic, jímž se člá. dodatečnou některé vymezení k předpisu, danému dne 18. září 1857, v příčině úpravě celního řízení celnic při vjezdu zboží po železnicích.

(Shlásto v XLIX. čísle zák. č. 1. 134 str. 428) vyl. z rozst. dne 4. prosince r. 1861.)

Jelikož telegrafem v Rakousku neustále dále se stává, nastala potřeba, aby se vydala některá dodatečková ustanovení k předpisu, danému 18. září 1857 (č. 175 zákoníku říšského) v příčině zkráceného řízení celnic, při vjezdu zboží po železnicích, jímž se obchodu poskytl určitý polehčení, pokud měl se zrovnávat s bezpečností důchodů celnic.

Ustanovení tato jsou:

1. K železnicím, jmenovitým v náčrtě, daném dne 18. září 1857 (č. 175 zákoníku říšského, str. 435) pod číselm 1 od lit. a) do lit. f), které čísl celků spojují, na nář. když jsou výnimky ustanovené, při vjezdu zboží zanevati řízení celní prostředkem listu opovídacího průchod má, počítají se dle náčrtu mezi tím vůbec v náčrtu uvedených, také tyto:

g) železnice ústřední Alžbety (železnice západní),

h) státní železnice severotyrolská,

i) železnice bavorsko-běnská a

k) železnice ze Žitavy do Liberce, ku kterýmžto železnicím se připojují,

l) železnice z Budína do Fragerhofo, v spojení s jinými železnicemi státní.

2. Když se vyplní výjimky, ustanovené v §. 37. předpisu vydaného dne 18. září 1857, může se zkrácené řízení celní při průvozu zboží, náležet v §§. 37.—40. téhož předpisu, dle nynějšiho rozlišení železnic-banál také na jiných listech, nežli na těch, ježto jsou jmenovány pod č. 3. náčrtu, daného dne 18. září 1857, na př. mezi Trsten, Salcburkem, Passovem, Podmořím, Žitavou, Bohumínem, Šebrovou se strany jedné a Budínem se strany druhé nebo naopak, vůbec mezi všemi úřady celními, ležícími na pomezí obvodu celnic, které železnicemi mezi sebou nepřetřebně jsou spojeny.

3. Jestli zboží průvozného s vývonného, o kterém se má prohlášeti, že bylo přes list celní vyvezeno, tak málo, že by se jim oddělení vzdu nepopadlo, může se výjimkou, když k tomu přivoli představený úřad celnic, jenž máli vydávati list opovídací, upustiti od toho, co náčrtu v §. 33. předpisu, daného dne 18. září 1857, dle čehož by se málo zboží takové zveřel o sobě, odděleno jsouc od jiného zboží průvozného, nakládati.

4. Doplňk zboží po železnici pod listem opovídacím na nář. Právníkové nebo Budínské, a máli se přes druhé nář. dle věst. po železnici, může se pod novým listem opovídacím z jednoho nář. na druhé poukázati, když se zboží

a nádrží Budinského na Polianské měl nespok pod přívodem úředním veze tím upřesňen, jak v nařízení, vydaném dne 18. srpí 1857 (č. 175 zákonníku císařského, str. 496) pod číselm 4. předepsáno. Naročili se shodí v prapomnění nákladu pojmenování, nežto určité označením zboží určeného vzhledem. Zastitel zboží pak jest perizon, připomenou v listu nákladním i v deklaraci, má se zboží na nádrží tom neb ocom, na které se po loženici dovaze a úřadu celního úplně odpraviti, nebo má se na Polianské hlaví celnici stažiti nebo konečně přímo dále vstíti buď po loženici, která se u druhého nádrží přetní nebo po lodi, náležející společnosti, po Dunaji parní plavbu provozující.

5. Řečí, převedené proutím vydaném, vydaným dne 18. srpí 1858, čísla 21.992-998, dle kterých se v příloze předpisu, dne dne 18. srpí 1857, když zboží v určené proutě do Vídně dovazeno přímo ze loženice přejíti na loď, na které se málo též v proutě určené vstíti, — sítě po vodě má se též na loženici polianské, vstáje se také ke zboží, jelto po loženici nebo po Dunaji v určené proutě dále do Budína neb do Pešti.

Dle toho buď:

- a) s nevyloženým zbožím císařským, které po loženici v proutě určené dále do Vídně, do Budína neb do Pešti, a má se na loď, na níž se málo též do proutě určené dále, přímo, i. j. tak, že se do skladu a úřadu celního řádně nastoží, dále dopraviti, též s takovým zbožím, které se v proutě určené v listem sporifikem po vodě dovaze do Vídně, do Budína neb do Pešti a má se pak až na místo, kam svěží, po loženici dopraviti, v příloze Řečí prostředkem listu opovídacím, kteréž nařízením, daným dne 18. srpí 1857 předepsáno jest, rovněž tak usloženo, jako se zboží, které se nepřetržitě veze po loženici; v čemž se, když zboží se převede ze Sabinice na slivci vstíti a nespok, přebráti má dle toho, co vyloženo v nařízením, daném dne 18. srpí 1857 (číslo 175 zákonníku císařského, str. 496) pod číselm 4.;
- b) prostředkem listu opovídacím má se zboží dále poslati jen tehda, když se to polianské ten, kde zboží veze (neb posílá) a když y tom místě, kam se zboží veze a kteréž má buď na Dunaji nebo na té loženici, po níž se zboží vstíti má, jest úřed celní, jest má oco, předepsané řízení konati;
- c) křížové řízení celní při převozu, dlečené pod číselm 2. tohoto vyložení, má se také přebráti v příloze toho zboží, které se z Tersta veze vzhled po loženici do Budína nebo do Pešti a odstaviti přímo po Dunaji dále, máje pře Zeman neb Řeču vyvezeno býti do koncevné, such které se veze ze Slavy neb Zemanu po Dunaji do Budína neb do Pešti a dále po loženici do Tersta.

Když se shodli převést ze Seznamce na sídlo vední a nezapak, zachováni se jest dle toho, co nastává pod lit. a).

6. Nastání výje palácovní, když tu budou výstavy k tomu vyhlášené, vojna ve skutek toho dne, kdy budou úřadům celním v animaci uvedena, a dle nich počteny budou hlavní celnice Bavorské a Zemanšské, též hlavní celnice Novoselské, ještě než se Dunaj uvítá obvodu celního, k úřadům celním, jmenovitě v nastání, dnem dne 18. srp. 1867, v čísle 2. a 3., na str. 496, přiči jsou ustanoveny, aby předobraly řízení prostředkem listu opovídného, předepáné v nastání, dnem dne 18. srp. 1867.

Tato jmenují se hlavní celnice a potahové expositury úřadů celních, které dle rozličných vyhlášení mají moc, řízení skrácené předobrali; jsou tyto: Bavorská, Benátská (Santa Lucia), Bohumínská, Borenská, Brojnská, Budínská (expositura hlavní celnice Pešťanská), Hradecká, Inšbrucká, Krakovská, Kněželská, Liberecká, Lublanská, Lvovská, Mastrovská, Marburská, Novoselská ze Vídně, Novoselská, Olomoucká, Opavská, Páderská, Písecká (v Bavořích), Poschierská, Pešťanská, Podmočelská, Pražská, Frejburgská, Rábská, Roveretská, Řevenská, Salsburská, Štákovská, Tanečvářská, Toplická, Trevínská, Tridentská, Terstská, Ústecká, Veronská, Vídeňská, Videnská, Zemanšská a Žitovská (v Slezích).

Státní Písemn. sp. Hrabi Wickenburg sp.

31.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí

dnem 20. listopadu r. 1861,

jesto se vyhlášeje úmluva, kterou dle Nejvyššího rozkázání, jehož datum 26. srp. 1861, učinilo ministerium financí se správní radou společností jimi telegrafice státní, telegrafice lombardsko-benátské a centrální telegrafice vládní, a některé smily v listině, kterou se tato společnost dala pravit k telegrafice telegrafice a ve statutách té společnosti, jaká i a to, jak se má telegrafice pravit na některých místech rozkázání.

(Hláska • XLVII. čísle 246. ze d. 122, str. 492; vyl. v rozk. dne 26. listop. 1861.)

Jako císařsko-královské Apoštolské Vládnictví učinil Nejvyšším rozkázáním, jehož datum dne 26. srp. 1861, ministerium financí znocoiti, aby učinilo se společností jimi telegrafice státní, telegrafice lombardsko-benátské a centrální telegrafice vládní úmluvu níže tato položenou, která se čteno vůbec ve známosti uvádí, aby se jí jedem každý spravoval.

Státní Písemn. sp.

Ú m l u v a

kteou učinilo c. k. ministerium financí se správní radou společností jimi telegrafice státní, telegrafice lombardsko-benátské a centrální telegrafice vládní.

(Dle Nejvyššího rozkázání, jehož datum dne 26. srp. 1861.)

Jesto se za příčina toho, že miron Curišským číst Lombardska vládní sar-dinské byla postoupena, vidělo býti potřeba, aby se učinily některé změny v listině,

kteřou společnost jimi ležnice státní, ležnice lombardsko-venetské a centrální ležnice vládní stavba těchto ležnic byla povolena, i také ve státních této společnosti, a ježto vztaly některé nezhody o to, jak se dočtená listina má být vykládána, v příčině kterých žádali jest, aby byly narovnány a odřízeny, tedy se stala v obojí příčině úmluva tato položená:

Článek I.

Opatření a úmluva, ježto se stala v míru Cariském a strany ležnice lombardské, zrušují, jakož samo sebou se rozumí, také společnost jimi ležnice státní, ležnice lombardsko-venetské a centrální ležnice vládní, a společnost tato jest poručena, téžto úmlouvou se spravovati.

Článek II.

Konvence, kterou učinila dne 25. června roku 1850 dočtená společnost ležnicími s královskou vládou sardinskou a částí ležnice lombardské (ježto list v kněžstvě míru Cariském postoupená) schvaluje se pod vjmutkami v výněži úmluvě položenými. Naproti tomu běže rakouská státní správa úmluva, kterou předtím společnost ležnicími učinila s královskou vládou sardinskou v příčině centrální ležnice vládní, jakožto pouhý skutek a výloženost, schvaluje se, co převažuje v této, jestli at.

Článek III.

Společnost jimi ležnice státní, ležnice lomb.-ven. a centrální ležnice vládní vztává se, pokud se předešlé strany přístav a strany centrální ležnice vládní nezhodou naproti vládě rakouské všelichého jednání a všelichých opěr, které jí vzešly nebo by ještě vzejti mohly z listu, daného dne 17. března 1853, jestli byle dříve povolání, stavěti centrální ležnici vládní, a potahová z konvence, učiněné v Římě d. 1. května 1851, vztává se tedy také jmenovitě úmluva vlády rakouské, uzavřené v §§. 15. až do 31. dočteného listu povolání, kterým vláda tato požádá jesti roční přívos ze ležnic rakouských.

Článek IV.

Podléhají úroků a amortizace, kteréž se ze vzešly rakouské správy státní v §. 28. listu povolání, daného dne 14. března 1855 a v §. 28. listu povolání daného dne 23. září 1858, vztahovati se má, co se týče ležnic lombardsko-venetských (jakožto druhého skupení v podobě jmenovitě listu povolání dočteného) budoucích jenom k těm listinám, kteréž dle Cariské úmlovy o mír stály na zemi rakouské.

Abý se vyhledal kapitál, jehož bylo ku úhradě těchto listů (podle těch) se které vláda rakouská se sebe vzešly toto pojištění úroků a amortizace) potřební, učiněti se omezi výkupní, vyměřená v §. 12. listu povolání, daného dne 14. března 1855, na část ležnic, které stály na příle rakouské a na ty, které listiny nyní v Sardinii podle děky těch listů, po nichž se dne 14. března r. 1855 v kněžstvě z těchto sekti jezdilo.

Článek V. Společnost, která vznikla dle ustanovení článku 14. a 15. listu povolení, daného dne 14. března 1856, a v §. 16. a 17. listu povolení, daného dne 23. ún. 1856, dle svého původního ústavního předpisu, která se nyní na zpravení neuspěšně podává výřky, vztahuje se jediné k těmto dvěma společnostem povoleným, jakožto k těmto dvěma společnostem.

Článek VI.

Dle §. 1. článku 1. 1862 pokračuje také z k správy státní káží Rak. Monarchii, aby se společnost rozdělila na dvě společnosti od sebe rozdílné a nezávislé pro Itálie rakouské se strany jedné, a pro míno-rakouské vlašské se strany druhé, a společnost jest povinna, do roku, počítaje od toho dne, kdy k tomu bude povoleno na dvě se rozděliti. Výminky, pod kterými se toho rozděliti stane, předloženy budou, jakož se samo sebou rozumí, a. k. vláde rakouské, aby je schválila.

Článek VII.

Pro tohoto rozděliti společnosti (článek VI.) seje se generální shromáždění akcionářů v Paříži. To, na čem se toto shromáždění generální v Paříži shodne, předloží se a. k. vláde rakouské, aby to ve své statuti schválila.

Až do té doby, kdež se společnost rozdělí, rozdělí se správní rada na dvoje oddělené, každé o sobě, a ríditi jedno bude výhradně správního tajemníka, lečtož na půdě rakouské, a druhé výhradně tajemníka míno-rakouské (lombardské a centrální vlašské káží toto oddělení správní rady v příčině té které sekce veřejných telegrafů, vztahující se k této sekci, jakožto bude má vložena přimocovaně, jakožto k správné této části veřejných telegrafů).

Článek VIII.

Společnost jest povinna, předložiti úvahy se statuty, jakožto dle těchto ustanovení učinili potřebi, a. k. vláde rakouské, aby je schválila.

Článek IX.

Společnost již telegrafů státní, telegrafů lombardské a centrální vlašské veřejné veděti se na budoucí výhled celkové, která již v příčině deviatiletí větší k stavění a provozování jedy veřejných telegrafů jsou v §. 23. listu povolení, daného dne 23. ún. 1856 (a podobně v Duchovní II k tomuto listu), též v §. 25. listu povolení, daného dne 14. března 1856, a dle Nejvyššího rozkazu, jakožto dne 24. srpna 1856, (jakožto bylo v příčině výhledu telegrafů císaře Františka Josefa). Výminkou ustanoví však dále v přikládaných výkazech A a zvláště pojmenovaných a věští v příloze již objevených pod výjimkami v téže výkazech připomenutých.

Článek X.

Jmenná část společnosti dělená činí se, že polovina celkové částky bude brána do Bavorské kasační, a výnosy děleny až 1868 řád tak rybné, aby se v první polovině roku 1868 mohlo po ní veřejně jasně.

Článek XI.

Če se týče části děleny z Kufsteinské až na hranici rakouské a bavorské, dopouští se společnosti jiní děleny státní, děleny vídeňsko-běnské a centrální děleny vídeňské, aby po tom čas, po který povolání trvá, počínaje od 1. ledna 1861, brala nájem, jež královské vlády bavorské die-dílna 41. (přičítá se od 28. do 40.) státní smlouvy, učiněné dne 21. června 1861 *) zapravováni má se společně s vlastní nádrží v Kufsteinské a počínaje se to, že provozuje již se vlastní děleny z Kufsteinské až na hranici české.

Ze to však povinná jest společnost koncesi nádrží, v příslušné nádrží Kufsteinského a jmenovitě části děleny z Kufsteinské až na hranici rakouské vyplnití všechny závazky, v které v příslušné této věci vlády rakouské neposti královské vlády bavorské.

Všude povinná jest společnost koncesi nádrží, nechová se, co se dotýče jedy po děleny rybné, ale toho, co ustanoveno v řečené smlouvě státní a co by se dle ní budoucí směr ještě smlouvy mezi z. k. vládou rakouskou a královskou vládou bavorskou. — Také se ustanovuje jediné státní správy rakouské, aby vztahem a řečené smlouvy státní naproti královské vládě bavorské příměch sjednala, počíná se také společně koncesi nádrží v případech takových k vlády rakouské chová se.

Článek XII.

V případě toho, co společnost dle §§. 7. a 8. byla povolání a protokoly společného, společného dne 23. září 1868 k uzav. akce zapravila, uvedena jest likvidace. Vydeří z ustanoví tohoto se jasně, že to, co společnost provede zapravila a dle řečeného protokolu společného akce k zapravení přivolení má, hodil 10 milionů zlatých částí rakouského, povinná bude společnost to, co se nedostává, akce v hotovosti odvésti. Pakli by ale vyšlo se jasně, že to, co společnost akce zaplavila a co v akty přivolení má, dle více než 10 milionů zlatých rakouského část, tedy z. k. státní správy společností to, od společnost vyřeš jmenovitě samy zapravila, do rohu nádrží, akce při tom nepřidávají.

V té i své případnosti, nechť společnost nádrží to, co se na 10 milionů zlatých nedostává, nebo vyřeš z likvidace se jasně, že sama tato byla přečtena, proto bude společnost povinností, plátní akce část, co mále účtová akce, a akce bude povinná, sám to plátní.

*) Č. 31. zákonníku českého ze r. 1862.

Také vane c. k. správa státní od jmenovaného dne na sebe likvidaci a vřídění celou. Ostatní ustanovení, učiněná v protokole separátním výše dotčeném, jako se vztahují k proměně rity výkupní, které r. 1856 k placení dospěje, stávají v platnosti.

Jak se při likvidaci výše řečeno ta, co bylo dílem zapraveno ve státní a dílem v bankovních, bude měti v ústý posléh, a to stane sehad úmluva zvláštní, a nepřítih by úmluva k míru, rozhodne v příčině toho zeed smluvních, jež se dn. 15. 60. st. 62. jsou povolena k tomu konci svoli.

Článek XIII.

Společnosti železnic státní, železnice lombardsko-berátské a centrální železnice vlašské povoluje se, vydávati akcie, obligace prioritní a kapony bez kolku, a zapravovati přímo kolej se ně vychytějí.

Jeliko však část jedni těchto akciev a obligacev prioritních reprezentovaného jest v zemi misorskooské, zapraví jmenovaná společnost rakouské správě finanční z akciev, obligacev prioritních a kaponů, které až do okamžitého rozšíření (st. VI.) vydá, toliko dvě třetiny kolků, jako dle zákona kolkového se ně vyplou.

Článek XIV.

Společnost železnic státní, železnice lombardsko-berátské a centrální železnice vlašské setrže povinnu:

- a) platiti nezapraveného pozad nákladu na upravení Kolfova;
- b) ani dle nezapraveného z věcí, které do 1. listopadu r. 1858 náležejí centrální správě (tedy na železnici státní a železnici severotyrolské z časovného dovozu);
- c) společnosti jmenované též se povoluje, davěti bezc dn starý materiál na vrchní stavbu, v přiloženém seznamě B zavrátějí popsaný, jehož užito bylo na železnici lombardské.

Na potvrzení toho vlašské jest úmluva tato ve dvou exemplích stejného znění, a to s Nejvyšším povolením bez kolku.

Ve Vídni, dne 20. listopadu 1861.

František Plener op.

c. k. min. finanč.

Hledie k přivolení, daného od generálního šrovnátního akcievř, jako dříve dne 30. dubna 1861.

C. k. p. v. společnost železnic státní, železnice lombardsko-berátské a centrální železnice vlašské:

František hrabě Zichy op.

G. de Lapeyrière op.

Příloha A.

V ý k a z

vše, v příloze kterých bude upřesněno dle listu povolení, daného dne 23. srpna 1888, i dále požádání výhody vešni.

A. Vše, které v časovně jsou objednaný a větším dílem již dovozeny:

1. 20 lokomotiv i s tendrem (Kesslerovým) po 500 cestnářích 10000
2. 2 lokomotivy i s tendrem (francouzským) po 1000 cestnářích 2000
3. 210 tyrsů z litého ocele na 35 lokomotiv, které se mají ve všech zemích dělati 1338
4. Rozličné šny na kole (tyrsy) z litého ocele na lokomotivy 3000
5. Pěra z litého ocele k lokomotivám a tendrům 1000
6. 120 kol z litého ocele na 20 lokomotiv 220
7. 30,000 ocelových kroužků na traťbu v kolech lokomotivám 90
8. 25 vozů ocelových třídy I.
9. 40 " " " " II.
10. Matiny na nástroje do dílen a k stejným strojům parním 5000
11. Farby a vosky z litého oleje na dělní práci 20

B. Voz ocelbi třídy I. a II., šny na kole a pěra z litého ocele též stroje pomocní v takovém počtu, je potřeby dle výhod, ježto se promínovali má, dle dohromady 150,000 zl., když první orgánové spravy státní tyto věci byli skončili a jak je shledat, se provedli, pokud věci těch také času, když jich bude potřeba, v zemích nejlepších nabude lze v náležitém množství neb v náležitě dobrém zjednat, aneb bez příslušného nákladu poskytněti.

Příloha B.

V ý k a z

starších materiálů na stavbu vrbat, na železničních železnicových se nacházejících, jež dovozeno jest bez ohledu do Řevnicka vozit.

Číslo	V ý k a z	Kolik kusů	Možná cena v tisících cestních
1.	Šny přelidni šny, jazyky sli ardu vyřb- beni a šny pokypřivni	22,000	4,250,000
2.	Hřebky	120,000	120,000
3.	Masplazny	12,000	76,800
4.	Podložky	12,000	104,640
5.	Spajevadla	24,000	129,600
6.	Šroty	48,000	21,600
7.	Stejný na vyřbání	30	1,000

32.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 29. listop. 1861,

ještě se ustanovuje, že korespondence výběrů zemských, konaná v příčině daně, ustanovena jest od porta, také téžda, když výborové zemští svých úřadové zemští pod nimi postavení posílají nákam se příčinou daně peníze a papíry odu majitel.

(Zbírka v R. Ústav. Zák. 18. z 113. str. 361; vyd. v rozsl. dne 4. prosince 1861.)

— Dovoleno od porta korespondence výběrů zemských, konané za příčinou daně, konání povoleno jest vyvešením, vydaným od ministerium financí dne 29. března 1861 (z. 40 zákonníku říšského), vztahuje se také k tomu, když výborové zemští a úřadové zemští pod nimi postavení posílají nákam v příčině daně peníze a papíry odu majitel.

Všeč tyto, poslané po poště povozní, i psaní dotčeným vyvešením ministeriálním od porta ustanovena, podávají ustanovení tohoto také téžda, když jich nepošle výbor zemský sám, náčelní některý pomocný úřad výběru zemského (na př. stavovský vrchní úřad výběrů, úřadava stavovská z l. 4.), aneb když věci a listy tohoto odjinud náčelníkem takovému úřadu se posílají.

Státní Písárň úř.

33.

Vyvešení, vydané od ministerium financí

dne 2. prosince 1861,

pro všechny země korunní, vyjímaje království Lombardsko-Venetské,
ještě se vyzývá cena, za kterou se prodávají cigary Virginianské.

(Zbírka v R. Ústav. Zák. 18. z 113. str. 362; vyd. v rozsl. dne 14. prosince 1861.)

Aby k náhradě přály výlohy větší, za příčinou nyníjšího spůsobu valky vzházející, za náhodou cizozemského listu tabákového, z náhod se dělájí cigary Virginianské, a aby se odvrátila škoda, která pro rozličnost prostředků k placení pochází a převládání těchto cigar z jedné části řídí do druhé, vyzývá se cena, vyvešením, vydaným dne 2. dubna 1861 (z. 43 zákonníku říšského), ustanovená; za kterou se cigary Virginianské prodávají, za čtyři aliná deset krejcarů rakouského — dále za 100 kusů, a za 6/, kr. za 1 kus, a to ve všech zemích korunních, vyjímaje království Lombardsko-Venetské.

Ze tuto cena prodávány buďte dotčené cigary od toho dne, kteréhož jednoumá tabákem prodávati bude v anebnost uvedena.

Státní Písárň úř.

34.

Vyvešení, vydané od ministerium financí a od mini-

sterium obchodu a národního hospodářství dne 11. prosince 1861,

pro země k obchodu svazku celnicou náleží, vyjímaje Uhry, Sedmihradsko, Chorvatsko a Slavensko i hranici vojensko,

ještě se kontrola láhvy a cukru zrušuje a kontrola obchodu havláčského obstaruje.

(Zbírka v R. Ústav. Zák. 18. z 113. str. 363; vyd. v rozsl. dne 18. prosince 1861.)

Aby se dle žádostí a mnoha stran proměněné důležitý obchod se zložením havláčským, cukrem a karou usadil, pokud se to bez újmy prospěchu přimý-

du domácího a finanční státi mělo, ustanovena jest die Nejvyššího ústavního dvorního dne 14. října 1856 ministerium financí a obchodu, aky v tom, co ve vynešení, vydaném dne 28. dubna 1857 (č. 89 zákoníku říšského) pro ustanovení kontroly zboží vyměřeno, od 1. ledna 1862, tyto úkoly se učinily:

- a) káva bude budoucí jak v obřích posuzována tak i v vařířích obředu celnicu všeliké kontroly prosti;
- b) masla cukrová (syrový cukr), rafinát cukrový a syroh cukrový budoucí i u vařířích obředu celnicu postaveny ani pod kontrolou konfiscace ani pod kontrolou prostou;
- c) zboží bavlněné, pokud die vynešení, vydaného dne 28. dubna 1857 (č. 48, l. 1. b) posud ještě pod kontrolou postaveno jest, podléna bude, pokud v platnosti trvati bude, zákonnou obchodu s celni, učiněnou s německým spolkem celnicu dne 19. února 1858 (č. 207 zákoníku říšského) a kartel celni téžak die učiněný, kontrole posuzování tolika v posuzování obřích ke Švajcárku a jezeru Bodenskému, k Itálii císařské a k vjřichům celnicu.

Nářízení tato mají ve skutek vojití dne 1. ledna 1862.

Přeser op. Hrabě Wickenburg op.

55.

Nářízení, vydané od ministerium vojenství, ministerium financí, ministerium státního, královské dvorní kanceliře uherské, sedmihradské a chorvátsko-slavonské dne 12. prosince 1861,

pro vřichy nové korony, vyřazuje Hrabě vojevůdce, kromě nádrak hranitářských, jímže se vřazuje taxa za dovolování od služby vojenské na rok 1862.

(Hrabě v list. zák. řád. ze z. 1863, str. 287) vř. a vřad. dne 21. pros. z. 1861.)

Ministerium vojenství, ministerium financí, ministerium státní, královské dvorní kanceliře uherské, sedmihradské a chorvátsko-slavonské vřadíby se společného ustanění taxa za dovolování od služby vojenské na rok 1862 na jeden tále a dvě stě zlatých (180 z.) rakouského tála.

Hrabě Degenfeld op. p. obřija. Přeser op. Rytíř Lasser op.

Hrabě Forgách op. Hrabě Nádasdy op. Mezeranič op.

56.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 19. prosince 1861,

jímže se ustanovuje, že dopisy, které posílají panští sněmovny rady říšské i sněmovny poslanců k tálu obřij sněmovny, a táleží dopisy, jež posílají táleží obřij sněmovny presidium, mají se odobřati a dořivati bez posta.

(Hrabě v list. zák. řád. ze z. 1863, str. 287) vř. a vřad. dne 21. pros. 1861.)

Dopisy, které posílá presidium sněmovny panské tálu tále sněmovny, tále dopisy, které posílá presidium sněmovny poslanců poslancům rady říšské, kóyt

jeou expedovaný presídlními pečeti a na adrese jest napísano, že adresa jest od
 odměnovy poslané, požaduje odměnovy poslané, buďto odměnily i dočasnily bez
 porta.

Týněl spůsobem postily i dočasnily buďto bez porta dopily tůh poslané
 odměnovy k presídlním této odměnovy a dopily poslané k presídlním odměnovy
 požadovské, když na obálce jest napísano že odměnily jest od poslané odměnovy,
 požaduje odměnovy poslané.

Richard Plesner s.p.

1951

Pravidla účtovne zo zák. č. 181 z r. 1951 pre Maďarsko, Morava

1951

Pravidla účtovne i zákon č. 181 z r. 1951 pre Maďarsko, Morava, vydané v Bratislave
 na Slovensku dňa 15. júna 1951, v Prahe dňa 15. júna 1951, v Bratislave dňa 15. júna 1951
 a v Bratislave dňa 15. júna 1951.

Pravidla účtovne i zákon č. 181 z r. 1951 pre Maďarsko, Morava, vydané v Bratislave
 na Slovensku dňa 15. júna 1951, v Prahe dňa 15. júna 1951, v Bratislave dňa 15. júna 1951
 a v Bratislave dňa 15. júna 1951.

Pravidla účtovne i zákon č. 181 z r. 1951 pre Maďarsko, Morava, vydané v Bratislave
 na Slovensku dňa 15. júna 1951, v Prahe dňa 15. júna 1951, v Bratislave dňa 15. júna 1951
 a v Bratislave dňa 15. júna 1951.